

PREU 1,90 €

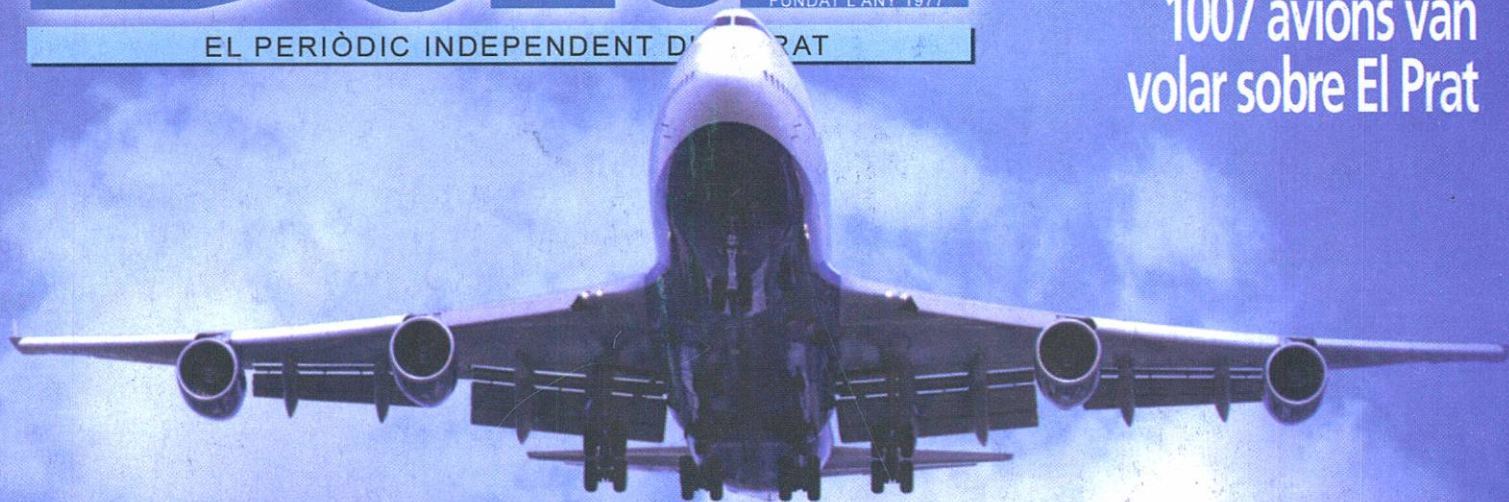
Abril 2006
Número 309

Delta

LLOBREGAT
FUNDAT L'ANY 1977

EL PERIÒDIC INDEPENDENT D'EL PRAT

Rècord d'operacions
aeroportuàries
el dilluns de Pasqua
1007 avions van
volar sobre El Prat

Medi Ambient descarta el parc litoral en previsió de la quarta pista de l'aeroport

Entrevista a Lluís Tejedor, alcalde del Prat

"El Prat no és una illa; és una cruïlla"

"Ni un pam més per l'aeroport"

"El Prat Nord és una gran oportunitat per a la ciutat"

"No donem marge perquè l'oposició pugui plantejar alternatives"

"CiU fa una oposició responsable i el PP, excessiva demagògia"

MUEBLES

FABRICACIÓN PROPIA

Luna

LA
SOLUCIÓN
A SUS
PROBLEMAS
DE ESPACIO

C. Castilla, 38 • Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Claveguerams
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

MAS BLAU 2

EDIFICIO CORPORATIVO

MAS BLAU 2

- ✓ Alquiler de hasta 3200 m² en módulos de 400 m²
- ✓ A 400 m. del aeropuerto de Barcelona
- ✓ Frente a la futura L9
- ✓ A estrenar
- ✓ Contacto - Telf. 93.478.48.47

**ASSESSORIA
CARNIAGO, S.L.**

Des de 1987

**ASSESSORAMENT
INTEGRAL**

Administratiu
Fiscal
Laboral
Contable
Jurídic

**ASSEGURANCES
GENERALS**
Automòbils
Motocicletes
Llar
Comerç
Salut

Carretera de la Marina 71 baixos
Tel. 93 370 62 68 Fax. 93 370 77 11

**Ahora
un 30 %
de descuento
en los artículos
de piel**

**PELETERÍA M Y B
PIEL NACIONAL
Y DE IMPORTACIÓN**

Nos hemos trasladado a C. Castilla, 25
Telf. 93 370 79 57

También
tenemos
servicio de
prendas a
medida y
arreglos

Restaurante
Marisquería **CASA ALCALÁ**

Bodas y comuniones

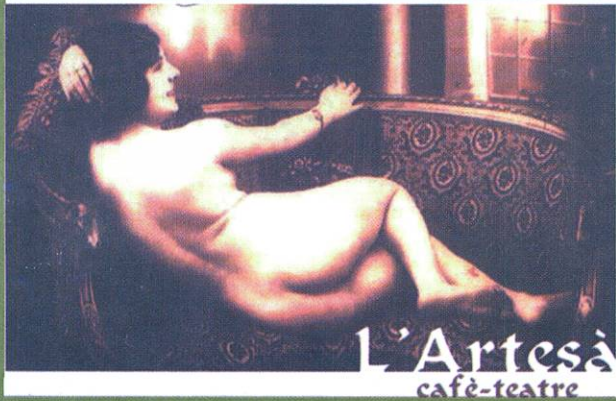
Tel. 93 370 20 52 • C. Begues, 332 (esquina Gaiter del Llobregat) • EL PRAT

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

PNEUMÀTICS
PUIG

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

Escenari: música en viu, teatre, dansa, exposicions, tallers. Interesats, trucar al 93 478 29 83

L'Artesà
café-teatre

A més...

Exposició de Pintura Nina

Cenes de Conte: 5 de maig - Marroquina / 26 de juny - Grega

PROGRAMACIÓ

- 5 de maig • Festa Havana
 - 12 de maig • Festa Ballantines
 - 19 de maig • Festa Beaffeter
 - 9 de juny • Festa Jameson
- Totes les activitats a les 23:30

MASTER-COLCHÓN

Especialistas del descanso

Av. Remolar, 137-139 · Telf. 93 379 31 61 · El Prat

KISS

LÁTEX
100%

KLASSIK

• Colchón de calidad superior de LÁTEX "MEDIUM" 100% puro y poroso, para un confort y descanso naturales. • Grosor de 17 +/- 1 cm. • Funda exterior de lujo damasco (ribeteada por ambos lados). • Climatizado, con una cara de verano (acolchado con algodón puro 100% "Linters-Watte") y una cara de invierno (acolchado con lana pura de oveja "Wollsiegelqualität").

• Madera de haya vaporizada, acabados con barniz ecológico. • Doble cuerpo, con travesaño central: regulación de peso individualizada (lado derecho/lado izquierdo) en zona lumbar. • Terminales de caucho flotantes en toda la superficie del somier.

CONJUNTO
COMPLETO
795 €
PVP

**MÁXIMA CALIDAD
AL MEJOR PRECIO**

Viking

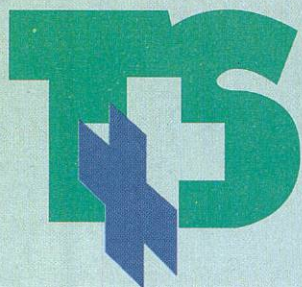
Moda infantil · Puericultura · Llenceria

Tota la qualitat al millor preu

Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 · Telf 478 51 44 · El Prat

Assistencial Prat Trauma Salut

CENTRE MÈDIC I DE REHABILITACIÓ

Enric Morera, 20 • Telf. 93 478 05 05 • Fax. 93 478 09 88

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

www.traumasalut.net • traumasalut@traumasalut.net

Especialitats

- Alergologia
- Cirurgia general i digestiva
- Cirurgia ortopèdica
- Cirurgia pediàtrica
- Cirurgia plàstica i reparadora
- Clínica del dolor
- Dermatologia
- Ginecologia
- Medicina general
- Oftalmologia
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia clínica
- Psicologia infantil
- Radiologia / Ecografies
- Rehabilitació
- Reumatologia
- Traumatologia
- Urgències mèd.-quirurg.
- Urologia

Altres serveis

- Anàlisis
- Urgències
- Infermeria / ATS
- Densitometria

Col·laborem amb:

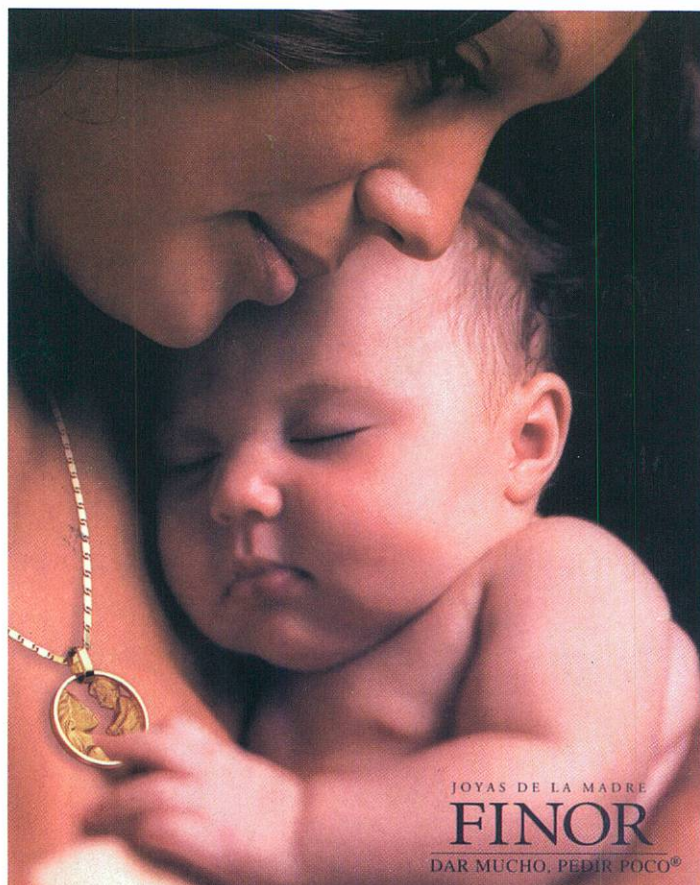
ADELAS, AEGON SALUD, AGRUPACIÓ MUTUA, AME, ARESA, ATLANTIDA, BOREAL, CAJA SALUD, CASER SALUD, CLINICUM, L'ALIANÇA, MEDIFIATC, MUTUA GRAL. DE CATALUNYA, ONCE, PREVIASA, ROBRESA, SEGUROS LATINA, SERSANET, VITAL SEGUROS, VITALICIO SEGUROS, WINTERTHUR SALUD...

Mútues laborals:

EGARA, FRATERNIDAD - MUPRES-PA, CYCLOPS, FREMAP, IBERMUTUAMUR, INTERCOMARCAL, UNIO MUSEBA IBSVICO, MADIN, FIMAC, MAZ, MIDAT MUTUA METALURGICA, MONTAÑESA, GREMIAT, MUPA, SABADELLENSE, UNION DE MUTUAS, UNIVERSAL, VALENCIANA, CESMA, MATT

Horari: Diari, de 8 a 21 h.

Telèfon d'urgències: 93 478 05 05

JOYAS DE LA MADRE
FINOR
DAR MUCHO, PEDIR POCO®

Joieria ROCA El Dia de la Mare, la Joieria Roca us ofereix els regals que mai s'obliden

Carrer Ferran Puig, 59 • El Prat de Llobregat

Dolçet Nor

- Laminadures • Juguines •
- Papereria • Peluches •
- Bombons • Xocolata •

Crta. de la Marina, 44 • El Prat de Llobregat

L'estació de Renfe s'allunya dels usuaris

LAURA RAMOS / Nou efecte col·lateral de l'AVE a la nostra ciutat: l'arribada del tren d'Alta Velocitat ha provocat el desplaçament de l'estació de Renfe tres-cents metres més lluny del seu emplaçament original. Bé, tres-cents metres de vies en línia recta, però molt més si fem els comptes des del punt de vista dels usuaris, que des de l'1 d'abril han de recórrer els carrers Doctor Soler i Torrens i Vall d'Aran per arribar a la nova estació provisional.

"Em sembla molt bé que facin l'AVE al Prat, però ara haig de sortir un quart d'hora abans de casa per poder arribar al tren", comenta una estudiant de la UAB que cada matí agafa el tren a primera hora. "I per no dir que és impossible trobar lloc al tren, quan arriba al Prat està tot ple, semblen sardines tots allà dins", afegeix la seva companya. Aquestes dues opinions podrien resumir a la perfecció el sentiment de la majoria dels usuaris pratencs. I és que si la supressió del servei Aeroport-Mataró ja va comportar queixes per perdre un tren cap a Barcelona, la llunyania de l'estació afegeix més incomoditats.

Per sort, en aquest cas l'Ajuntament es va avançar a la problemàtica i els tres nous autobusos, amb parada tot just a la sortida de la nova estació, s'han convertit en tot un èxit ja que esdevenen un gran recurs pels ciutadans, que opten majoritàriament per pujar-hi i estalviar-se el trajecte a peu de l'estació a casa i viceversa. Tot i així caldria millorar el servei durant els caps de setmana ja que els diumenges, per exemple, només en circula un per hora.

No obstant, tot i que l'aspecte del transport fins a l'estació està relativament solucionat, no es pot obviar el pesimisme funcionament de Renfe al Prat. "No entenc com veient els problemes que hi ha als trens quan s'apropen a Barcelona, Renfe no incrementa la freqüència", comenta un usuari

Mòdul principal de la nova estació provisional

Les rampes suposen una millora respecte les escales de l'antiga estació

habitual. "És veritat, més d'un cop he hagut d'esperar al proper tren perquè era materialment impossible pujar-hi", explica un altre passatger que s'afegeix a la conversa. Tothom té la seva a dir en aquest tema. "Jo agafo cada dia el tren per anar a treballar i, realment, entre tota la gent que puja, les maletes de la gent de l'aeroport

i els ja habituals retards començo sempre malhumorada la jornada de treball", denuncia la Susana García.

Un altre aspecte que els responsables de Renfe podrien tenir en compte amb la nova estació i el tren llançador de l'Aeroport és la coordinació amb la resta de trens, fet que milloraria considerablement el

trànsit de les persones per les andanes i, per tant, la comoditat de les persones. I és que no sembla gaire comprensible veure com pràcticament al mateix moment arriba el tren de l'aeroport i marxa el de Barcelona, sense temps material pels viatgers de canviar d'andana i continuar el seu camí. Programant una mica millor la sortida i arribada des de l'Aeroport, tan sols uns minuts, s'evitarien grans acumulacions a l'andana direcció Barcelona i per tothom seria molt més fàcil i agradable emprar aquest mitjà de transport, fonamental per a moltes persones.

Ineficàcia ferroviària apart, hi ha aspectes que l'ajuntament sí podria millorar de la nova estació. L'enllumenat i la vigilància de l'estació és insuficient, sobretot a primera i darrera hora en què el trànsit de persones és molt inferior. La nova estació es troba en una zona allunyada del nucli urbà, en una zona industrial i la seguretat en els seus accessos no és la mateixa que en l'antiga estació, tot just al costat de la Plaça de la Vila i el consistori municipal i amb un permanent moviment de persones. Es troben a faltar més cossos de seguretat destinats a l'estació ja que la seva ubicació no és la millor i es podrien evitar futurs problemes.

Però cal reconèixer que no tot són aspectes negatius en la nova estació, ja que per primera vegada el Prat disposa de rampes d'accés a les andanes i no només escales i, tot i que podrien considerar-se un mica estretes, permeten a les persones amb mobilitat reduïda desplaçar-se d'una andana a l'altra de manera independent i sense problemes.

Amb la bona notícia de les rampes d'accés, però amb moltes mancances quant a serveis i condicionament de la zona, la nova estació formarà part de l'entramat urbanístic del Prat, com a mínim, pel que resta d'any, així que caldrà acostumar-s'hi el més ràpidament possible i tenir paciència. ■

Accessos a les fosques

J.M. / La il·luminació deficient que pateixen els voltants i accessos de la nova estació provisional de Renfe va provocar una protesta del grup municipal de Convergència i Unió al ple municipal del 5 d'abril. El seu portaveu, Felip-Neri Gordi, sosté que els carrers industrials propers a l'estació són zones "no estrictament urbanes" i per tant no compten amb una il·luminació suficient. El carrer de la Vall d'Aran n'és un exemple i, en efecte, els usuaris que tornen al Prat a partir de les nou de la nit i es dirigeixen cap a la zona del nucli antic han de fer aquest tram de 200 metres caminant gairebé a les fosques. Però aquest mateix problema es dona a l'entorn immediat de l'estació, on la manca de fanals, tant en el primer tram d'aparcament com en el petit camí que porta a la cantonada entre el carrer Vall d'Aran i avinguda del Remolar, ofereix un aspecte d'inseguretat bastant notable. El grup municipal convergent també ha demanat l'habilitació d'un pàrquing vigilat per a bicicletes.

Entrevista amb l'alcalde d'El Prat de Llobregat, Lluís Tejedor

“El Prat no és una illa; és una cruïlla”

-La pèrdua de vots sostinguda d'ICV es deu al lògic desgast del poder, a què el poder crema?

-És clar. El poder desgasta, des de quan poses una multa per aparcar en doble fila fins quan negues una beca. A més, hi ha gent que té memòria històrica i coneix què era El Prat fa deu anys i gent que ve de fora i no en té cap.

-Serà candidat a l'alcaldia en les properes eleccions?

-En aquests moments, haig de ser molt prudent. Això ho decidirà ICV. Suposo que els propers mesos definirà quina és la seva estratègia i el candidat o candidata.

-Però la seva voluntat és de presentar-s'hi?

-La meua voluntat en aquests moments és que no vull comentar aquest tema.

-Per tant és inútil que preguntem si té algun successor, o si hi ha alguna terna...

-La nostra coalició concretarà la seva candidatura durant els propers mesos.

-Però també hi ha molta gent preparada a ICV. Encara que potser no tenen el carisma que li dona haver estat alcalde durant tants anys...

-La gent d'ICV ha aparegut sempre en la percepció dels ciutadans com a un equip de gent de sensibilitats diverses. Veïns i veïnes de barri, i amb capacitat. Molt ben preparats.

-S'ha plantejat anar amb EUiA a les properes eleccions?

-Hi ha una voluntat de la coalició a nivell nacional d'anar més enllà de les passades eleccions, on no va haver-hi coalició a municipis com El Prat. La voluntat seria fer una coalició amb EUiA. A nosaltres ens agradaria.

-No sabem si passarà com amb l'expresident de la Generalitat, Jordi Pujol; no sabem si

AGUS MORALES • JOSEP MARIA CANALIAS / “Els homes no són una illa”, va escriure el poeta anglès John Donne. L'ésser humà no és un animal isolat, rodejat d'oceans i muralles. “El Prat no és una illa; som una cruïlla”, diu l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor (Cifuentes, Guadalajara, 1952). En el seu vint-i-quatrè any com a alcalde, Tejedor vol aprofitar la teranyina de transports que es teixirà sobre El Prat per continuar construint un model de ciutat al qual, segons ell, l'oposició no n'ha proposat cap alternativa. A poc més d'un any per les eleccions municipals de 2007, aquest enginyer tècnic electrònic destaca “l'honestat extraordinària” d'ICV durant tants anys al capdavant de l'alcaldia, tot i que admet “certs tics de despotisme” als quals “totes les majories” representatives condueixen. L'alcalde insisteix, però, en què el seu equip de govern ha parat especial atenció en què això no sigui així.

«Sé que totes les majories, també la nostra, condueixen a una tendència en què apareixen certs tics de prepotència, o de despotisme»

quan vostè es retiri ICV perdrà les eleccions... Vostè és el dipositori del vot d'ICV?

-Jo tinc un bagatge que suposo que la gent valora, perquè he tingut moltes oportunitats, i una credibilitat que suposo que la gent també té en compte. La ciutadania confia molt en les persones, però necessiten que tinguin un equip al darrera, un substrat, una base, una referència ideològica, i això és una condició imprescindible. Un líder amb tecnòcrates al darrera no funciona. Sempre ho he tingut molt clar. Lluís Tejedor és un actiu d'ICV, però l'actiu més important d'ICV és l'equip de dones i homes.

El candidat suma o resta una petita part.

-Quina valoració faria de l'aportació política del PSC a l'equip de govern?

-Positiva. Jo crec que el govern actual, amb ICV i PSC, és el que té més autoritat per dirigir la ciutat en una fase transcendent de canvi territorial. Tant l'equip d'ICV com el PSC han de fer un aprenentatge de governar junts. El govern de coalició és saludable. Té avantatges però fa més complex el dia a dia, exigeix més coordinació.

-Fa tres anys ICV va perdre regidors i PSC en va guanyar. Creu que això es deu a un lògic desgast d'ICV o a un mèrit del PSC?

-Probablement a les dues causes, i n'hi ha moltes més. Unes són de caràcter polític, altres personals, altres de conjuntura... Depenent de la conjuntura general, el vot socialista va *in crescendo*, per exemple. Jo valoro molt que ICV sigui una força minoritària. No és el mateix defensar una majoria des d'una força minoritària que des d'una de les grans forces polítiques que són les opcions fàcils: o votar a la dreta o votar socialista.

-Però és curiós perquè a les eleccions generals i les autonòmiques a El Prat sempre ha guanyat el PSC i en canvi a les municipals sempre guanya ICV. Això es deu al carisma de Lluís

Tejedor com a alcalde, o quin secret té?

Hi ha diverses causes. Tampoc no vull ser immodest. Jo crec que el balanç de l'acció de govern que ha fet l'Ajuntament d'El Prat amb un alcalde d'ICV és tan positiu i tan indiscutible, com a obra de govern, que els ciutadans valoren molt aquest canvi social, econòmic, de convivència que ha tingut la ciutat en aquest temps. I el ciutadà sap que aquesta governabilitat ve per un equip que a més incorpora una honestat extraordinària en la seva acció de govern. Una ciutat tan important com El Prat en aquests moments, amb tantes coses en joc, l'ha governat un equip amb una actitud ètica i honesta impecable. Els ciutadans valoren que El Prat hagi anat bé i ICV està molt orgullosa del seu treball.

-Crec que ERC seria un millor company de govern?

-ERC fins ara no ha aconseguit cap regidor... ICV a El Prat jo crec que és una força molt transversal, perquè repre-

«El poder desgasta, des de quan posés una multa per aparcar en doble fila fins quan negues una beca»

senta moltes sensibilitats. Moltes corrents de l'esquerra: la nacional, la verda, la social. Això fa que molta gent s'hi senti identificada. Probablement és mèrit d'ICV haver barrat fins ara l'accés d'ERC a l'Ajuntament. A les darreres eleccions els hi va faltar molt poc. De fet som l'única ciutat pràcticament de l'àrea metropolitana on ERC no hi és.

-Ens agradaria que valorés el comportament de l'oposició per separat.

-És molt complicat a El Prat per qualsevol oposició definir el seu espai de joc. Parlem, a més, d'un projecte de ciutat on l'oposició té tota la informació i no ha plantejat una alternativa de canvi. No

han plantejat un model diferent. La meua voluntat és que tots els regidors han d'accedir a la informació, hem de ser molt transparents. Jo crec que l'oposició fa el que pot. CiU fa una oposició molt responsable, fa poca demagògia. En canvi, el PP és el millor tractat d'Espanya i crec que excessives vegades fa una demagògia que suposo que a alguns ciutadans pot enganyar, a altres espero que no... El PP critica a l'Ajuntament quan gasta molts diners i d'altra banda demanda apujar el llistó de la inversió en la ciutat sense límits... Això té poca credibilitat, sembla d'un partit de l'esquerra més radical. Jo crec que fan el que poden. Des del govern tenim un tracte molt correcte amb ells.

-Potser plantejar projectes alternatius és difícil, però també poden intentar modificar els projectes de l'Ajuntament. En aquest sentit, com es comporten?

-Jo, perdó per la immodèstia, crec que l'equip de govern ho fa prou bé i que la transparència de l'acció de govern és molt clara, i no donem gaire marge perquè l'oposició pugui plantejar alternatives.

-Crec que ICV governa amb prepotència?

-No, de cap manera. Però no sóc ingenu i sé que totes les majories, també la nostra, condueixen a una tendència en què apareixen certs tics de prepotència, o de despotisme. Però hem procurat tenir un especial interès en què això no fos així.

-Ho diem perquè ICV al Parlament es mostra com una força molt més conciliadora...

-Nosaltres hem ofert sempre en els projectes de ciutat una taula oberta a tots els grups per debatre i discutir tot. Això no ho poden negar. Hem estat molt transparents. I no conec tampoc alternatives radicals respecte el que estem fent. El que passa és que normalment l'oposició en aquests casos ha d'acusar sempre de prepotència.

-Crec que el govern tripartit a la Generalitat els pot beneficiar?

-Sí. A la vida política, si ets una força política però amb una implantació creixent, la projecció dels mitjans és el que t'ajuda a arribar a persones que no estan preocupades pel dia a dia polític. I el govern tripartit ha projectat una imatge d'ICV que respon molt a aquest caràcter que té ICV: amb una gran responsabilitat de govern, amb cultura de govern, amb actitud de govern i lleialtat. Aquesta nova projecció des del govern de la Generalitat ens ajudarà al conjunt de municipis.

-Molts ens preguntem per què Lluís Tejedor no ha estat cridat a responsabilitats més importants. Fins i tot, vox populi, es comentava, quan es formava el tripartit, que Tejedor podria arribar a ser conseller. Com explicaria aquest fet?

-M'ho han pogut oferir, o no. Jo sé el contracte que tenia amb el projecte de ciutat a El Prat en aquest moment, que és molt rellevant. La meua

responsabilitat era continuar treballant en el lideratge d'aquest projecte. Per sobre de tot, jo em sento compromès amb els ciutadans d'El Prat en un moment en què crec que la meua continuïtat era important perquè el projecte pugui progressar amb totes les garanties. Res més prioritari que això per mi. Les coses que passen a El Prat acumulades són d'una escala extraordinària com per sentir-me compromès.

-Crec que la gent percep la importància d'aquests canvis?

-Comunicar l'abast del projecte de ciutat té una enorme dificultat. Però ho intencem. La gent, almenys a través dels mitjans, sap l'abast de les intervencions que estem fent. Molts ciutadans d'El Prat no canviarien El Prat per res del món.

-Quin és el seu model de ciutat? El Prat ha de créixer o ha de mantenir la seva fesomia?

-El Prat no és una illa. Les coses que li estan passant com a conseqüència d'aquesta localització territorial que té, amb

«Lluís Tejedor és un actiu d'ICV, però l'actiu més important d'ICV és l'equip de dones i homes»

l'aeroport, el port i les expectatives de creixement que tenen aquests sistemes, ens fan veure que El Prat no és una illa. Som una cruïlla. La lectura que nosaltres tenim l'obligació de fer és el resultat del que ha estat fent el meu equip de govern en dotze o quinze anys, sobretot des de la signatura del Pla Delta. I tot el que està succeint i la nova perspectiva que s'està obrint és positiva i coherent amb aquest model de desenvolupament.

-De manera que el Prat Nord és una gran oportunitat per El Prat?

-Sí. De fet utilitzaré aquesta paraula. El Prat Nord és l'oportunitat d'una ciutat des

Continua a la pàgina 8 ▶

equilibrada des del punt de vista del sistema urbà de construir la seva oportunitat de futur, de garantir un model social més sostenible des del punt de vista de la cohesió i la convivència. Per una raó que és molt fàcil d'explicar: no hi ha cap altra alternativa que sigui raonable que no sigui projectar la ciutat cap al Prat Nord. El Prat és una ciutat on s'estan creant milers de llocs de treball i en canvi no té cap sòl urbà per créixer. Aquí hi ha un problema molt greu. Una ciutat que té una musculatura d'activitat econòmica importantíssima, probablement la més important de Catalunya en aquests moments, en canvi es incapaç de fer una oferta d'habitatge per la seva gent. Això condemna a què intervingui el mercat, és a dir, es dispara el preu de l'habitatge de forma contundent, i una part de la gent que viu a El Prat, per la lògica de la renda, ha de vendre el seu habitatge per anar a viure fora. Això porta a un cert desequilibri de la ciutat al llarg dels últims anys. El pensament de l'equip de govern era la previsió de què el Prat havia de créixer amb activitat econòmica, i que la ciutat havia de buscar la millor oportunitat per saltar les barreres. Això ens dona ara l'oportunitat de fer que el casc

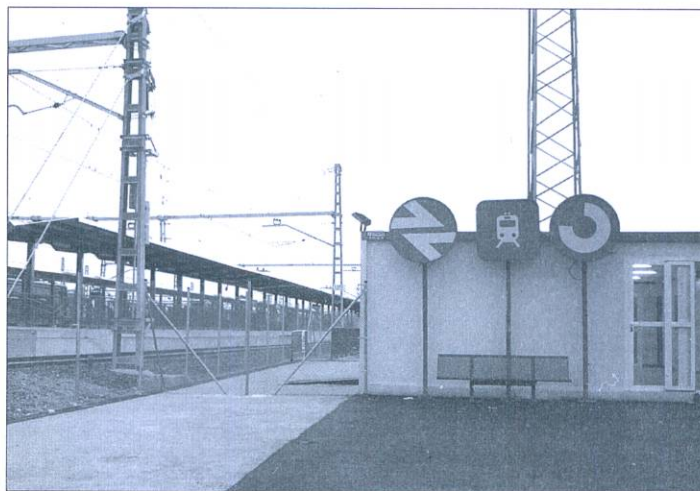
«No donem gaire marge perquè l'oposició pugui plantejar alternatives»

antic de la ciutat, magnífic i cada vegada més revaloritzat, però situat a la perifèria de la ciutat amb un baixador infecte de Renfe, es col·loqui al centre d'una ciutat que creix en forma d'eixample i que projecta la seva ciutat no cap a un barri despenjat, sinó cap al nord. Així, creix en forma de ciutat, de forma equilibrada, on la barreja d'oferta d'habitatge tingui totes les tipologies: públiques, privades... Aquesta centralitat vindrà donada per l'estació intermodal de l'AVE. El menys important és l'AVE. L'AVE és una excu-

El Prat Nord és un dels projectes més importants i més polèmics de l'actual legislatura local.

- «L'AVE és una excusa. Gràcies a l'AVE, hem pogut negociar el cobriment de les vies»
- «No hi ha cap altra alternativa que sigui raonable que no sigui projectar la ciutat cap al Prat Nord»
- «La pell de l'afectat et porta a no desenvolupar el model de ciutat, a pensar en l'interès particular i no en el general»

Junt amb les vivendes de la zona Nord, les obres de la nova estació també han afectat a la vida quotidiana de la ciutat, arrel, per exemple, de la construcció de la nova estació provisional

sa. És el que justifica que tinguem tots els sistemes de Renfe, rodalies i alta freqüència per connectar-se i tots els sistemes de transport de superfície. Què és el Prat Nord? Una necessitat i alhora una

magnífica oportunitat de créixer com a ciutat per no caure en una anorèxia des del punt de vista de la grandària de la ciutat que ens hagués convertit en una ciutat dormitori en quinze o vint anys, irreversi-

blement. No som una ciutat dormitori, com Bellvitge.

-Aquests beneficis superen el cost social de l'operació?

-I tant! I tant. És que no hi ha dubte d'això. El temps demostrarà de forma contundent aquests beneficis. ¿Què va succeir en el passat amb els propietaris afectats [pagesos], amb unes arrels molt profundes? Per uns és un trauma, per uns altres una oportunitat, un problema greu... Però clar, no t'hi pots posar només en la pell de l'afectat, perquè la pell de l'afectat et porta a no desenvolupar el model de ciutat, a pensar en l'interès particular i no en el general. A L'Hospitalet tenen 27 torres de gran alçada. Tenen una aposta. Ells sabran. Podríem haver fet torres nosaltres. Però els nostres límits venen molt marcats pel territori. Tenim un model diferent, amable, de creixement de ciutat, on l'important és fer-ho bé i no fer-ho ràpid.

-Vostè ha dit una cosa molt interessant. Que l'AVE és una excusa. Què aporta, doncs l'estació intermodal?

-Ens dona centralitat. Centralitat europea. L'AVE és l'estació d'entrada a l'aeroport. L'aeroport i l'AVE són a El Prat. I això ens dona l'oportunitat de què molts negocis i corporacions econòmiques puguin localitzar-se a la nostra ciutat. D'altra banda, és el motor que promou i impulsa la remodelació urbana fonamentalment del nord. L'amplada de les vies, per exemple, és gairebé com la Gran Via. El que hi ha ara, que és una via infecta i bruta, serà un bulevard que connectarà el riu amb aquesta centralitat, que serà un espai cívic impressionant. Estem barallant-nos molt perquè les vies estiguin soterrades, i perquè l'espai tingui una arquitectura maca. És una oportunitat extraordinària, no és una temptació de *grandeur*. Sense AVE no hi ha moviment de vies. Gràcies a l'AVE, hem pogut negociar el cobriment de les vies. L'AVE ens ha permès dir: «Sí, però...».

-S'ha parlat de la quarta pista... Què pot passar amb la plaça d'El Prat?

-De fet, amb la nova terminal i la nova pista, es veurà quina capacitat real té el sistema. Tot i així, jo tinc la impressió que sempre tindrem l'amenaça de què algú parli de noves pistes. No hauríem de donar-hi més importància. Jo no sé què vol dir una pista al mar. No vull especular. El que sí que sé és que com a ciutadans no hem de permetre mai una hipoteca que afecti negativament a aquest sistema. L'últim pam de terra de l'aeroport ja està al Pla Director. No hem d'acceptar res més perquè a més tinc la convicció que no és necessari, que és créixer per créixer. El territori té uns límits. La congestió del Delta és una evidència. La gent que creu que no hi ha límits és molt insensata. Ni un pam més per l'aeroport.

-Quin futur té L'Artesà?

Ha de ser un equipament de ciutat molt important que no tenim. Estem treballant, està en el programa d'actuació municipal.

-El problema és que L'Artesà s'ensorri...

Les dades que tenim és que això no ha de passar. Si veiéssim que amenaça amb això i que s'ha d'intervenir, hauríem de prendre una decisió radical. El compromís en aquesta legislatura és concretar el programa d'usos, què farem amb l'Artesà, i avançar en el projecte tècnic. ¿Serà teatre, espai cívic, escola de música? Això s'acabarà sabent en aquesta legislatura. Però no hi ha compromís d'execució en aquesta legislatura. Ara estem centrats en el centre cultural de la Plaça Catalunya, que requerirà més de 24 milions d'euros. L'Artesà serà un equipament ben encaixat en el territori, i estic convençut que tindrem consens polític.

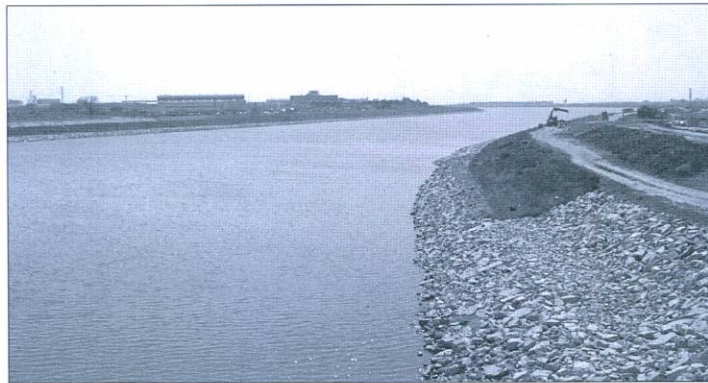
-Des de bon principi semblava que ja hi havia una idea clara sobre l'Artesà. Per exemple, el 1999 ja deia vostè en una entrevista amb Delta que L'Artesà seria el principal teatre de la ciutat.

-Això ja està clar. Que serà teatre, que serà El Teatre, segur. En canvi, el programa cívic s'ha d'elaborar. S'ha de pensar molt des del punt de

• «La congestió del Delta és una evidència. La gent que creu que no hi ha límits és molt insensata. Ni un pam més per l'aeroport.»

• «Una ciutat tan important com El Prat en aquests moments, amb tantes coses en joc, l'ha governat un equip amb una actitud ètica i honesta impecable»

El desviament del riu forma part de les accions dutes a terme sobre el territori del Delta i que també han aixecat alguna polèmica

vista de les intervencions que s'han de fer a l'entorn. Per exemple, que els veïns de la zona no tinguin un patiment quotidià insofrible.

-Ho diem perquè hi ha projectes que eren promeses que s'han executat ràpidament: Julio Méndez, Estruch...

-Mireu el programa electoral del meu grup polític i veureu que complim els compromisos.

-L'Artesà i la piscina muni-

cipal del Fondo d'en Peixó si que hi eren, al programa electoral...

-Nosaltres tenim un pla d'equipaments esportius i culturals. I l'hem desenvolupat. Això respon a unes prioritats que naturalment són de caràcter polític. Avui hi ha una programació en la xarxa de teatre molt interessant a El Prat que es fa al Modern i que té el 50% de la seva ocupació, i hi ha uns espais de petit format que funcionen a la ciutat. Una gran inversió en l'Artesà... En aquesta

legislatura la inversió important s'ha fet en l'equipament de Plaça Catalunya.

-Un dels problemes que preocupa més als pratencs és l'aparcament. Quin pla d'aparcaments té l'equip de govern?

-Hem constituït una empresa pública que té dues potes: una la de l'habitatge públic, on estem fent un esforç molt important, i l'altra en el pla d'aparcaments. A El Prat, és molt complicat. Tenim aquífer, obres... Tot i així, hi ha unes intervencions que ja estan en marxa, i altres que al llarg de la propera legislatura seran executades. Quines? Estem fent el pàrquing de Ribera Baixa, estem acabant el projecte executiu del pàrquing de Verge de Montserrat, que de forma prudent el farem d'una planta només, perquè volem agafar experiència pràctica per anar després a una segona fase. Aprofitarem per reurbanitzar l'Avinguda Montserrat com una via cívica de qualitat que connecti l'Estruch amb el Sagnier. Volem ampliar les voreres i treure l'aparcament en bateria perquè sigui més amable... Tenim la plaça 17 de setembre, on també es farà pàrquing. Estem en les fases prèvies a Jardins de la Pau. I, naturalment, el més gran, que és el de la Plaça Catalunya, condicionat per la parada de metro, que mentre no estigui definida... Anirem fent aparcaments mentre hi hagi demanda real. Hem après també del que ha passat a L'Hospitalet i a Esplugues, on tenien aparcaments mig ocupats...

-En qualsevol cas és un problema difícil de resoldre.

-Sí. No s'ha de confondre la capacitat de l'Ajuntament de crear 1.500 o 2.000 places amb un fet que té un límit i que és insostenible: si una família té quatre cotxes, necessita vint metres linials de carrer per ella. Els ciutadans han de saber-ho. Hi ha ciutats a Europa on per anar a comprar un cotxe et demanen el certificat que tens aparcament. ¿Quan deixa la gent de comprar cotxes? Quan té dificultats, gasta molta benzina donant voltes, els hi posen multes i veuen que no poden comprar-se un pàrquing. ■

Fruites i Verdures FONT DE SALUT

*La millor qualitat
al
millor preu!!*

« INMILLORABLE SERVEI »

¡Pasión per la fruita!

Fruites, verdures i fruits secs
Productes variis

Estem al seu servei a: C/ Ferran puig 67
Avda Montserrat 212
Avda Montserrat 48

Reparto a colectividades; y mayoristas.
93-262 63 54- pedidos @servifruit.com

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

Ens diu Sergi Alegre que l'aeroport no construirà la quarta pista. També un dia Lluís Tejedor va anunciar que l'aeroport no construiria fora del antic recinte, i ja ho veuen. Ho han fet, han construït ocupant 500 Ha mes de terme municipal. Aquest tinent d'alcalde no fa bé en anunciar certes coses quan encara no té garantit renovar a les propietats llistes.

Por cierto, ya corren rumores sobre una nueva lista que se presentará a las próximas municipales. Se trata de la nueva

formación *Ciudadans per Catalunya*. La nueva formación, apadrinada e integrada por periodistas, profesores de universidad y por el director de teatro Albert Boadella, en nuestra ciudad la forman personas de profesión liberal y algún que otro rebotado del PSC-PSOE. Para animar el cotarro, y como reclamo electoral, podrían traer a El Prat al insigne autor teatral vestido de mosso d'esquadra, como el día de su presentación barcelonesa en el Tívoli. ¡Vaya collonada!, que diría Josep Pla.

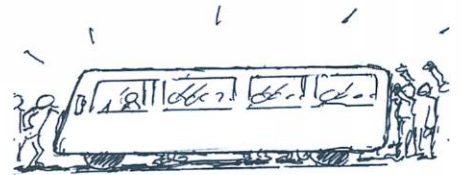
Tras veinte años de protección del emblemático pajarito *Corriol cama negra*,

este año han llegado unas pocas parejas a la playa que debido al enorme trajín de obras en la zona han huido hacia otros lares. Hemos perdido uno de los símbolos de identidad de nuestro medio ambiente. El dinero público gastado en su protección ha servido de muy poco. Corriol, corriolet, torna. No marxis. Estem treballant per a tu. El Prat es el teu lloc al món. Que no te n'has adonat, encara?

Després del escàndol de les cartes de ERC demanant "l'import revolucionari" a determinats càrrecs de confiança, els ciutadans ens pregunten què fan els grups polítics a l'ajuntament de la ciutat. Doncs bé, l'Ajuntament abona una quantitat per cada regidor a la seu de cada partit, com a despeses polítiques. Els regidors abonen també un tant per cent del seu sou al partit i alguns tècnics de confiança, fan les seves aportacions, al partit que els ha anomenat. I això ho fan tots els partits del consistori.

Ya saben que el alcalde ha comenzado su campaña electoral y tiene visitas programadas a los barrios para recibir el "rendez vous" de sus simpatizantes. Como que Lluís Tejedor es una persona educada, y la caza de votos obliga, atenderá también a los ciudadanos que le reclamarán aquellos proyectos prometidos en la anterior legislatura y que todavía no se han llevado a cabo: Artesano, pàrkings, centros para los mayores, remodelación de la piscina del Fondo d'en Peixo,... A no ser que el recién nombrado jefe de protocolo municipal lo impida. ¡Estaremos expectantes!

La sortida cap a Gran Via per la avinguda Verge de Montserrat, continua tancada, sense saber-ne el motiu. Faltava una pòlissa? faltava un semàfor? Sobretot falta voluntat política. Als matins, a la sortida de la Rambla, s'organitzen tals embussos que han hagut de posar dos policies per regular el trànsit. Ara, el que sembla és que s'han posat dos municipals fins que arriba la jefa, Teresa Carrasco, que ve de Barcelona. Perquè quan la jefa ha passat, el policies se'n van cap a la caserna. Pel que ens diuen, a la

superintendent no li agrada arribar tard a la feina. A nosaltres tampoc. I no tenim cap urbà que ens ajudi...

Los políticos municipales cuando viajan a Barcelona nunca lo hacen en tren ni en autobús. Eso explica que no sean conscientes del caos que se organiza todas las mañanas de 7 a 9 en la estación y en las paradas de los autobuses. Después dirán que no entienden por qué muchos ciudadanos de El Prat no pagan el impuesto del transporte de la Corporación Metropolitana. Los sufridos usuarios de este servicio lo entienden perfectamente.

LA TIRA

Les dones i les quotes

Fins a la Constitució de 1978, les dones eren considerades com a minusvàlides en termes civils. Per obrir una empresa o demanar el crèdit corresponent per fer-ho la dona necessitava una autorització del seu marit.

Després de més de dues dècades la societat espanyola ha fet un esforç important per corregir les absurdes desigualtats tant polítiques e institucionals, com jurídiques i legals que marginaven a les dones d'aquells temps. Malauradament, però, encara queda molt camí per recórrer.

Per exemple, és incompreensible que tot i que més de la meitat dels seients a les aules universitàries espanyoles estan ocupades per les dones i, tanmateix la major part dels llicenciats són dones, els seients directius de les empreses continuen estant ocupats en la seva gran majoria per homes.

La resposta aquesta incongruència la trobem en el repartiment que la dona ha de fer de la seva vida laboral amb la seva vida privada quan hi ha fills pel mig, ja que el pes vida domèstica continua recaient en la dona.

Llavors, si el problema és aquest per què es continua incidint, només, amb les polítiques de les quotes?. Es pretén que no hi hagi més homes que dones en les empreses, els consells directius, la judicatura, etc. amb un a llei que determina una quota i es creuen que amb això està tot resolt.

Els inventors de la llei, en la seva majoria homes, creuen que així solucionen el problema i, per desgràcia, un grapat de dones aplaudeixen aquestes polítiques i se'n van a la discoteca a celebrar-ho cada vegada que la quota femenina creix. Crec que és un error perquè aquestes polítiques no van enlloc. Considero que les dones no necessiten això. El que necessiten és que en els processos de selecció de les empreses no es tingui en compte el sexe, sinó la vàlua dels aspirants; que si es decideix formar una família, l'Estat o l'empresa permeti a les dones conciliar-la amb la feina, que hi aportin guarderies assequibles de pagar, ajudes econòmiques i horaris flexibles; que es persegueixi els empresaris que paguen menys a una dona que a un home... En definitiva que es valori i es respecti a la dona.

Sóc de l'opinió que l'Estat ha de crear les condicions adequades perquè la dona pugui compaginar el seu treball professional amb la seva vida familiar. La dona ja s'encarregarà de la resta.

Que tota la política de l'Estat es resumeixi amb les famoses quotes crec que és un insult per a les dones.

MÀXIM PUJADÉ

Actos incívicos

En la madrugada del sábado a domingo del día 2/4/06, cuando eran las 2'45 horas hasta aproximadamente las 3'15 horas, en la salida de la discoteca del Centro Cívico JP, del baile que se celebra durante los sábados por la noche, el personal sigue haciendo el ruido habitual (aun siendo personas mayores), similar al que se hace en la salida de las discotecas, como son: risas, conversaciones inacabables y fuera de tono, llamadas a distancia (sin móvil) etc.etc..

Los vecinos aun debemos soportar dichos actos incívicos, cuando no son las motos ruidosas, son los jóvenes que se ponen en los parques infantiles a gritar y reír sin el más mínimo respeto como si esa hora fuera durante el día, cuando los coches con las músicas demasiado altas a esas horas de la madrugada, cuando son los perros con sus ladridos molestos, aun cuando el Sr. Alcalde no se cansa de facilitarles a los dueños de los canes, haciéndoles incluso "Corre Canes" para que los perros corran y jueguen por los mismos, cuando en los PARQUES por los cuales se hizo muy famoso en su momento, actualmente denominados "Gran Pipi-Can" deben convivir niños, personas y perros.

Hemos empezado la primavera y eso significa que a partir de ahora empezaran muchos actos "a la fresca" donde participaran muchas personas, de las cuales la gran mayoría no viven en el entorno del Centro, por lo que muchos molestaran al máximo en sus actitudes incívicas y luego cuando estén agotados se retiraran hacia sus domicilios (que por supuesto no es en este entorno), a descansar y los de aquí que religiosamente pagamos también nuestros impuestos y que como ciudadanos tenemos nuestros derechos al descanso, deberemos aguantar esos actos incívicos, a riesgo que nos llamen intolerantes, por hacer esta protesta totalmente lógica, de algo que en otros lugares se intentan ubicar en otros espacios mas adecuados para estos eventos (sirva como ejemplo la noche de San Juan del pasado año en el que los Jardines de la Paz, quedaron bastante maltrechos incluso algunos árboles sufrieron con su rotura).

Sirva como ejemplo este botón, de la permisibilidad política que se hace de las cosas para mantenerse en el puesto.

Josep Giménez Garcia

Maquinaria agrícola con más valor histórico que el molino de arroz de Ca l'Arana

En los últimos años vemos una fijación faraónica por parte de las autoridades municipales en conservar ciertas reliquias de indudable valor histórico, pero con un coste desmesurado, cuando tenemos una enorme cantidad de antigüedades, maquinaria y utensilios agrícolas que están a punto de desaparecer.

Quiéren reconstruir el molino de Ca l'Arana, o la granja de la Ricarda, tareas ambas de interés histórico, pero de un coste económico desproporcionado.

Paralelamente, poco a poco, hemos ido despreciando o arrinconando las herramientas agrícolas con más historia que el molino y que todavía podríamos recuperar. Se derribó la masía de Cal Saio, muy cerca del colegio público Josep Tarradellas, abarrotada de herramientas agrícolas que podrían haber llenado un museo y de las cuáles nunca más se supo. Nos enteramos de que Jaume Puig atesora en casa de sus padres una importante cantidad de herramientas propias para llenar un museo y nadie hace nada.

Actualmente tenemos tres vagonetas del tren de la Ricarda, que servían para transportar el personal, pudriéndose a la intemperie en el patio de una conocida masía.

Todavía hay tres o cuatro masías abarrotadas de herramientas, tractores, aradas, gradas, "planets", máquinas de aventar granos, azadas, volantes, "rasclats", máquinas de sembrar, con más de doscientos años de antigüedad que, si nadie no lo remedia, desaparecerán.

Y sobre todo quedan todavía una docena de carros, entre los que se hallan tres de "trabuc", como los que hemos podido contemplar en el delta del Nilo, con una antigüedad superior a los dos mil años y que si no se hace nada desaparecerán o los veremos de adorno en cualquier restaurante de lujo.

En una de estas masías queda uno de los tractores más antiguos del delta y es conservado como una reliquia. El pasado mes su propietario, con más de setenta años, lo repintó para poder conservarlo sin esperar ningún tipo de subvención.

En esta masía hay instrumentos agrícolas que harían las delicias de cualquier museo y nadie se interesa por ellos. Únicamente la labor sorda de un romántico payés hace que todavía se conserven.

Sería interesante que desde la concejalia correspondiente se ocuparan de estas reliquias antes de que desaparezcan. Los dispendios para su conservación son infinitamente inferiores a la faraónica labor de reconstruir el molino de marras. Porque no hemos de olvidar que tanto el molino como la granja de La Ricarda fueron patrimonio de los terratenientes más importantes del delta del Llobregat y nunca dieron un duro a la comunidad de ciudadanos.

En cambio, las reliquias que menciono fueron en su día las herramientas básicas de un colectivo agrícola, que fundó y vivió en la ciudad de El Prat.

Juan Miñarro

El ayuntamiento del Prat, en el centro de la tierra

Desconozco quiénes son las mentes pensantes que han bautizado el enclave de la antigua Seda, La Papelera o el Carrefour como el *Prat Nord*. ¿Será cosa de esos fontaneros o cocineros, como ustedes llaman a los técnicos de confianza con sueldos millonarios que llegaron a El Prat con la democracia?

De seguir así, me pregunto cómo deberemos expresarnos cada vez que nos desplazamos a comprar al Carrefour. ¿Tendremos que decir vamos a comprar al *Prat Nord*? Una tontería.

Totes les cartes adreçades a la "Bústia" del periòdic "Delta" -encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicedelta@yahoo.es

Carta del director

Cal garantir la mobilitat dels pratencs

Es evident que les obres que està fent Renfe per condicionar les vies que han de continuar donant servei ferroviari quan s'iniciï el soterrament dels rails i la futura estació intermodal, creen necessàriament –degut a la envergadura d'aquesta infraestructura– inconvenients i incomoditats als ciutadans quan surten del Prat, sigui per carretera o amb tren. I penso que tothom ho entén, i ho suporta amb més o menys estoïcitat, pensant que quan s'acabin s'haurà guanyat un nou espai públic que farà la ciutat més harmònica i agradable. Sense barreres.

Dit això, però, cal insistir en que les incomoditats que ens afecten per aquestes actuacions tindrien que ser les indispensables. I crec que no s'ha fet tot el que calia perquè això sigui així. Veieu-m'ho.

El desplaçament de l'estació cap a l'Oest, davant la antiga Terlenka, obliga als pratencs que viuen més al Est de la ciutat (zona de l'Estruch, Carretera de la Marina, Cal Gana,...) a fer una excursió diària d'aproximadament un quilòmetre addicional en cada sentit, sense que s'hagi previst un servei d'autobusos llançadora que en una franja horària punta (de 7 a 9 del matí i de 6 a 8 del vespre, per exemple) fes un recorregut permanent i exclusiu des d'aquests punts fins a l'estació i viceversa.

Renfe tindria que reforçar el servei en las mateixes franges horàries dotant de més unitats els trens. Sabut és que en aquestes hores és habitual no poder pujar als vagons, que venen plens des del sud, el que fa que molts usuaris optin per agafar l'autobús –que tampoc ha reforçat las unitats i cadències de pas– per anar a Barcelona. Autobusos que es troben amb els embussos de la Rambla, igual que els cotxes particulars. S'hauria d'obrir l'accés per l'Avinguda de Montserrat de forma immediata, i habilitar a la policia local perquè reguli el tràfic en aquestes hores.

Conquerir aquestes domèstiques reivindicacions que molts ciutadans plantegen des de fa temps, ens ajudarien, si més no, a “transitar” cap al nou model de ciutat amb no gaires entrebancs.

Josep Maria Canalías
Director de DELTA

Y esos vecinos amenazados con la piqueta municipal porque molestan sus casas para levantar torres de pisos nuevos, cuando vengan a protestar a la Plaça de la Vila, ¿nos dirán: venimos del Prat Nord? Una insensatez.

Puestas así las cosas, si llamamos a ese barrio Prat Nord, a un extremo de la calle Tarragona Ronda de Llevant y al lado opuesto, Ronda del Oest, o a Cal Serra Prat Sud, al ayuntamiento de El Prat, ¿tendremos que llamarle El Centro de la Tierra?

Irene Pérez

Els trajectes dels PR

No entenc els recorreguts dels autobusos urbans recentment inaugurats que, segons al meu entendre, són una disbauxa, sobre tot perquè a la gent gran no s'ha li pot dir: agafa el L 10 per anar, el 65 per tornar, el PR1 si ...el PR2 per ... el PR3 si vols anar al cementiri.

El PR1 tindria que anar per las vies principals del poble, sobre tot als ambulatoris, avinguda de la Verge de Montserrat (gestories, bancs, comerços, etc.). El carrer Lleida ja està prou ben servit! S'hauria de rectificar.

Fa més de vint anys el microbús urbà del senyor Ferrés anava des de el carrer Centre fins a la Barceloneta. Al 2006 on anem?

Per solucionar aquest problema proposo el següent trajecte: Anada: Renfe, plaça de la Vila, Flaquer, Anselm Clavé, Maragall, Gaiter del llobregat, Moreres, Avinguda Montserrat (ambulatori), Remolar, Lleida. Tornada: Lleida, Carretera de la Marina, Once de Setembre, Remolar, Avinguda Montserrat (ambulatori), Moreres, Gaiter del llobregat, Enric Borrás, Anselm Clavé, Renfe.

J.V.C.

Amb l'aigua al coll

Lectures per riure

Fa uns dies, el web de rodamots ens va enviar als qui estem subscrits aquesta frase de Néstor Luján: “Convé riure sense esperar a estar alegre, no sigui que ens sorprengui la mort sense haver rigut prou”.

I aquest mateix mes, al club de lectura de la biblioteca del meu barri, vam comentar el llibre de Mario Vargas Llosa, *Pantaleón y las visitadoras*, que, com vaig comprovar, conserva la gràcia que em va fer petar de riure la primera vegada que el vaig llegir.

Tot plegat m'ha induït a parlar de lectures que m'han fet riure pels descosits que no és el mateix que la vena subtil d'humor que destil·len molts d'autors, entre els quals sobresurten alguns de novel·la negra.

A vegades una necessita riure molt, d'aquella manera que contagia les persones que l'envolten al metro o l'autobús. És un riure terapèutic. A mi em van millor alguns llibres que una sessió de risoteràpia. Sobretot perquè no necessito professor ni espai amb poca llum, ni res. Em desinhibeixo llegint en qualsevol lloc.

O sigui que, per contribuir al que diu Néstor Luján i pensant en el proper Sant Jordi, parlaré d'alguns llibres per riure. Això sí, com sempre dic, els busquen a les biblioteques i, després, si els entra un fort desig de tenir-los sempre a l'abast, se'n van a la llibreria. I no ho dic per una simple qüestió econòmica, que també, sinó pensant en el problema d'acumular molts llibres als reduïts espais on vivim.

Encapçalaré la curta llista amb *La conjura de los necios*, de John O'Toole. Seguiré amb dos d'Evelyn Waugh, *Merienda de negros* y *Un puñado de polvo*. Després, Woodehouse, amb una antologia que es va publicar fa un parell d'anys, *Pues... vaya!*. Posaré també *Wilt* de Tom Sharpe, que deu ser el més conegut d'aquesta llista i acabaré amb *Pantaleón y las visitadoras*, de Mario Vargas Llosa.

Mitja dotzena de llibres que m'han proporcionat hores de diversió, d'oblit dels problemes quotidians, hores felices en una paraula. Hores que vull posar al seu abast, igual que altres persones ho van fer amb mi.

Els confiaré un altre motiu. Acabo de saber que després d'una operació d'hèrnia no es pot riure. Endevenen què em passarà properament? Ja els diré com es pot superar això de no riure per salut.

MANOLITA SANZ

La burla del Delta del Llobregat

El setembre de 1976 milers de pratencs i veïns d'altres pobles de la comarca van sortir al carrer amb un crit unànime: "No al Desviament". L'èxit de la marxa fou tan abrumador que la plaça que està al davant de l'ambulatori vell va ser batejada amb el nom de 17 de setembre de 1976. No era per menys, les cròniques parlaven de més de 20.000 persones, en la que fins el moment, ha estat la manifestació més gran de la història local. La pedra que presideix la plaça va ser portada des de la llera de Montserrat gràcies a una col·lecta entre els funcionaris de l'ajuntament. Encara avui dia es pot endevinar el traç que es va gravar a la roca i que representa el curs que volia el poble pel seu riu, on per suposat s'hagués crucificat a qualsevol que en aquell moment hagués plantejat un desviament. Com han canviat el temps. Avui les manifestacions més grans a la nostra població són les processons de setmana santa de cristos sagnants de peïnet, saeta i guardiacivil de gala o les congregacions que a la festa major reuneixen els triumfitos, actes dels que només la beneïda pluja ens pot alliberar.

A les hemeroteques podem rellegir tots els arguments contraris al desviament que llavors defensaven els que han desviat el Llobregat. Arguments que van ser silenciats un cop van signar el Pla Delta l'any 1994 amb la resta de partits presents al consistori. Iniciativa va fer un canvi de jaqueta memorable, a l'alçada dels recordats amb el "No a l'OTAN" dels socialistes o l'intimitat del català d'Aznar quan no tenia majoria absoluta. Però almenys en aquests dos casos els seus autors no s'entesten a continuar declarant-se, a dia d'avui, antiotan o catalanòfils. Aquí, en canvi, continuen definint-se com "ecologistes de debò" els que consenteixen i projecten les brutals destrosses que s'estan produint al nostre Delta i que qualsevol ecologista de debò repudiaria.

L'altre dia em vaig apropar a l'antiga llera del riu Llobregat alertat per les informacions que corren per la població sobre la seva definitiva cimentació. Aquestes notícies, com tot el que es refereix al Pla Delta, no les trobarem ni a la revista oficial ni als centres dedicats a la "informació mediambiental", els quals han esdevingut un excel·lents mecanismes de propaganda del "tot és meravellós". Els seus plafons de disseny amb sublims macroprojectes, on

ressalten els colorins, són una experiència quasi mística que ni Urdaci en els seus millor moments igualaria, tampoc ara que es dedica a fer d'humorista sense punyetera gràcia. Un s'ha d'assabentar dels delictes ecològics que a la nostra població s'estan cometent de forma clandestina, ja sigui per un full que li apareix qualsevol dia a la seva bústia, com va ser el cas, o si dona la casualitat que coneixes a algú que militi a una entitat ecologista. Possiblement aquesta ha estat una de les principals victòries dels defensors del Pla Delta, arribar a tapar de forma clamorosa totes les conseqüències nefastes que les obres estan produint i que la ciutadania sembla ignorar, o el que és pitjor, tot i saber-ho, els importa un corriol camanegre, per dir-ho finament. El mateix del que ens queixàvem ahir, avui s'ha convertit en un "destino en lo universal" local, i de fet, queixar-se o manifestar-se només queda bé quan qui ho convoca és la pròpia autoritat o alguna sigla que se li sembli.

L'antiga llera està sent cimentada de forma il·legal i els que es diuen ecologistes callen com quan el Tribunal Suprem va declarar il·legal el propi desviament. Alguns pretenen que ser ecologista al Prat vulgui dir obviar tot el que significa el desviament d'un riu, la tala de milers de pins, la dessecació de zones humides, la regressió brutal de les platges, la desaparició dels conreus o l'arribada del TGV, entre d'altres conseqüències tan ambientalistes. Segurament els mateixos deixaran anar una llagrimeta quan vegin una foca vapulejada a qualsevol lloc de món o la deforestació de l'Amazones. L'ecologia és molt maca en terres llunyanes. Mentrestant, el conseller Nadal anuncia el projecte d'una quarta pista sobre el mar, idea a la que ja es sumen alguns partits, i el primer pas ha estat deixar fora de l'àrea protegida tota la zona de davant de la nostra costa i els terrenys adjacents a l'aeroport. Quina casualitat, es fa el projecte més ambiciós de protecció ambiental de tota la història de Catalunya, que preveu salvaguardar el 30% del territori i la majoria de costes, i es deixen fora la zona del Delta. Una autèntica vergonya, una burla que s'ajunta en aquests dies al despropòsit de la cimentació de l'antiga llera. Ens donen pel sac i encara voldran que els hi demanen perdó per donar-los l'esquena.

JOAN MONTBLANC • Historiador

TEMA SISTEMAS ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat

Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65

e-mail: infor@temasisa.com • web: <http://temasisa.com>

- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

PP y PSC se enfrentan por las acusaciones de Antonio Gallego a Ana Fernández

NEUS MACÍAS / El PSC se reserva "posibles acciones judiciales" tras la intervención que Antonio Gallego, portavoz del PP, realizó en el pleno municipal del 5 de abril y en el que acusó a la socialista Ana Fernández, concejala de Serveis Socials, de "manosear" las actividades que se realizan en el barrio de Sant Cosme, y tener "amenazados" a los trabajadores del centro cívico Delta del Llobregat. El popular ya avanzó en la sesión plenaria del mes de marzo esta situación, pero el debate se pospuso debido a la ausencia en la sala de Fernández.

Antonio Gallego insistió de nuevo en que la socialista tiene intimidadas a las diferentes en-

Gallego pide que se abra una comisión para investigar si han existido amenazas

tidades del barrio. "Si no eres amable o te 'arrodillas', amenaza con mirar con lupa las subvenciones", aseguró el portavoz del PP, que insistió en que Fernández ejerce "de concejala omnipotente en Sant Cosme: hace de jefa de la oposición al alcalde, de miembro del tripartito, de secretaria de la AVV Sant Damià y de esposa del presidente de la AVV". Según Gallego, "por ética y por estética", no resulta apropiado que sea ella la que "recaude y subvencione" a la vez. "Se han de mirar las formas: no es una actitud razonable que sea ella la

que cobre las cuotas del yoga o la entrada al baile, ya que se presta a confusión su cargo en el ayuntamiento con el puesto que ocupa en la AVV." Y tomó como ejemplo al conseller Josep Bargalló, que ha sido puesto en el punto de mira por encargar estudios para la Generalitat a su propia mujer. "Es una cuestión de higiene y transparencia", señaló.

Además, Gallego acusó a Ana Fernández de hacer "gestiones" con la Policía Local para que sus agentes escoltasen el séquito del entierro de un amigo suyo.

El portavoz popular pidió que se abra una "pequeña comisión de investigación" de este asunto, e instó a Ana Fernández a que acabe "con este tipo de conductas. Y si no quiere, que dimita".

Los socialistas piden "pruebas"

El portavoz del PSC, José García, lamentó la intervención de Gallego, y mostró su preocupación "porque ahora cualquier concejal de este ayuntamiento puede hacer públicas acusaciones que ha oído en tertulias de café". García instó al popular a que aporte pruebas de las situaciones que denuncia. Gallego respondió que no podía pedir a "trabajadores amenazados que asistan a un pleno y den la cara", y argumentó que ante un tribunal sí aportaría informes que avalasen lo ocurrido. "Pero esto es política, no un juicio", aseguró.

García continuó cuestionando que el popular haya "utilizado la calumnia para ensuciar la honorabilidad de una

En una imagen de archivo, el pleno municipal, escenario del cruce de acusaciones entre los grupos municipales del PSC y PP.

persona" sin poder demostrar nada. "Cualquiera puede difamar y se da como un hecho verosímil". Y tildó esa forma de hacer política como propia de Zaplana y otros líderes del PP. El líder socialista en El Prat aseguró que en ningún momento se había puesto en duda si las decisiones de Fernández como

La socialista asegura que el popular la ha difamado y ha mentado sin aportar pruebas

concejala "son o no acertadas", y sí se había atacado "su imagen como persona, aunque ésta vale más que todas las acusaciones que se han vertido sin justificar".

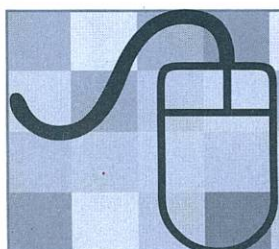
García animó a Gallego a ir a juicio si realmente habían existido las coacciones que denunciaba, "porque si de verdad se han dado amenazas, flaco favor le hacemos a los trabajadores si no vamos a los tribunales".

El socialista lamentó que se haya traspasado "una frontera y haya habido la voluntad de hundir, en lo político y en lo familiar, a una persona".

Fernández niega gestiones con la policía

La concejala de Serveis Socials, Ana Fernández, aseguró que Gallego la estaba "difamando" y le acusó de estar "muy mal informado". Al igual que su primer secretario, la socialista pidió al líder del PP que "demuestre" las acusaciones realizadas. "¿De qué he amenazado a los trabajadores?", cuestionó Fernández, que a continuación animó a Gallego a hablar con el presidente de la AVV Sant Damià para que éste le explique las actividades de la entidad. Fernández aportó documentos con las resoluciones de las subvenciones que concede el ayuntamiento a las diferentes asociaciones. "Desde Serveis Socials no se subvenciona a la AVV", aseguró, para añadir que las bases de las ayudas a las entidades "son las que marca la concejalía, no las de Ana Fernández". También negó su participación en las gestiones con la Policía Local. "Aquí están presentes el concejal de Seguretat Ciutadana y la Jefa de la Policía, que le digan si tuve algo que ver".

Fernández aseguró que este asunto no le hace "perder credibilidad" como concejala, y alentó a Gallego a que "se luzca a costa de su partido, y no a mi costa". ■

Envían's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

**MARMOLES
UTILLAS**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

**GUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ
DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ
COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confeció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, n° 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA

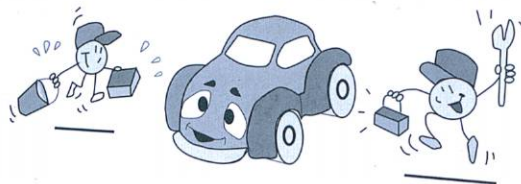
CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• **SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL** •

Telefonos

93 658 21 33 • 93 658 21 37

Fax

93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscc@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel. / Fax.: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

Joan Tardà defensa a El Prat el no d'ERC a l'Estatut L'agrupació local va celebrar el tradicional Sopar de la República

El diputat Joan Tardà, junt amb el dirigent local Joan Camps.

NEUS MACÍAS / "Catalunya ha perdut amb l'Estatut, i el PP hi ha guanyat". Així es va manifestar el diputat al Congrés per Esquerra Republicana de Catalunya Joan Tardà, durant la celebració del XVII Sopar de la República, que la secció local d'ERC va organitzar a El Prat el passat 7 d'abril. Tardà va qualificar el document d'"estatutet" i va defensar el NO del seu partit al Congrés i al futur referèndum, tot i que va dir que seran les assemblees les que decidiran si el vot serà negatiu o nul. "Vaticinem un bon resultat, hi ha d'haver molta participació: això és el que volem", i va avisar a la resta de formacions polítiques que mai no votaran SI. "No som un club electoral", va sentenciar.

El republicà va defensar el text que va sortir del Parlament de Catalunya el passat 30 de setembre. "Era constitucional, i hi teníem reconegudes noves competències, una nova relació fiscal i la definició de nació a l'articulat". Tots aquests aspectes, segons Tardà, han estat retallats a Madrid, i el nou redactat deixa Catalunya en una precària situació quan la UE "hagi de resoldre el tema dels Estats-Nació i les nacions sense estat. Nosaltres volem estar a la graella de sortida en aquest debat, com ho estarà Euskadi".

El diputat va parlar també del tripartit que governa Catalunya, del qual volen continuar formant part. "CiU, la dreta catalana, no ha de tornar mai més a la Generalitat. Hem de formar una aliança d'esquerres amb IC i PSC per tal de socialitzar la riquesa". També va assegurar que des d'ERC volen "una Espanya federal, de la què formin part les esquerres nacionalistes i l'esquerra nacional".

Tardà va tenir paraules de reflexió sobre la seva tasca al poder. "Hem d'aprendre a tenir cultura de govern", va dir, recordant el poc temps que fa des que la formació ha assolit control polític, "però també hem de ser un partit de combat, i això significa votar NO a l'Estatut".

Els valors republicans, encara vigents

La commemoració dels 75 anys de la proclamació de la II República va ocupar bona part del seu discurs. Tardà va lamentar que durant la transició es pactés "una llei d'amnistia que va suposar una llei d'amnèsia", i va assegurar que, com a condició per donar suport al govern de Rodríguez Zapatero, ERC va demanar consens per redactar una "Llei de la memòria". El republicà va posar especial

èmfasi en demostrar que els valors que regien aquella II República "estan per damunt de la Corona, són valors de civisme, de democràcia, com l'alfabetització, la laïcitat, la justícia social o la paritat". També va lamentar que, mort Franco, durant la transició "s'impedís a la societat decidir si volia un règim republicà o monàrquic. D'aquesta manera, la democràcia post-franquista encara no està legitimada". Tardà va recordar que Zapatero ha estat l'únic president de Govern que ha tingut "paraules recordatòries, de lloança, per a l'època republicana".

Durant la celebració del sopar organitzat per ERC, es va lliurar el premi Josep Gibert, en la seva primera edició. Es tracta d'un guardó que vol destacar la feina realitzada per una entitat local o persona en defensa i promoció dels valors democràtics, republicans, mediambientals i nacionals. En aquesta ocasió, el premi va ser per a La Xarxa, col·lectiu de teatre per a nens "per la qualitat de les obres programades, la defensa de la llengua catalana com a instrument de cohesió social i la promoció del teatre Modern". Va recollir el premi Núria Sanahuja, presidenta de La Xarxa, a mans de Mònica Gibert, néta de Josep Gibert, alcalde republicà. ■

L'irlandesa Fingal s'agermana amb El Prat

N. M. / Durant la diada de Sant Jordi es formalitza el protocol d'agermanament amb la ciutat irlandesa de Fingal, tal i com es va aprovar a la sessió plenària del 5 d'abril, culminant així un dels objectius del Pla d'Actuació Municipal: establir relacions amb una població europea de parla anglesa.

Fingal té molts punts coincidents amb El Prat, segons l'equip de govern. Totes dues disposen d'instal·lacions aeroportuàries als seus termes municipals; ambdues tenen importants zones humides i una àmplia franja costanera i estan pròximes a grans ciutats: Barcelona, en el cas d'El Prat; i Dublín, veïna de Fingal. A més, el teixit econòmic és semblant –barreja d'activitats, des de l'agricultura als serveis –; totes dues reben immigrants i es tracta de comunitats bilingües, que parlen anglès i gaèlic, en el cas de Fingal, i català i castellà al Prat.

Sergi Alegre, regidor encarregat de les gestions, va agrair a la sessió plenària les aportacions dels partits de l'oposició, que s'han implicat directament en aquest tema.

El convergent Felip-Neri Gordi va manifestar el seu desig que aquest agermanament "vagi més enllà de l'intercanvi institucional, i les famílies s'hi enriqueixin", a més d'assegurar que els ciutadans de les dues poblacions "han d'aprendre de les seves diferències, no només de les similituds". Antonio Gallego, portaveu del PP, va desitjar que es tracti d'un agermanament "pràctic i beneficiós".

Per la seva part, Sergi Alegre va explicar que l'ajuntament ja s'ha reunit amb directores i caps d'estudis dels diferents centres educatius d'El Prat, per informar-los del projecte, i estudiar possibles intercanvis escolars. "Volem que sigui un agermanament viu", va dir. ■

El Prat s'afegirà als homenatges a la II República

NEUS MACÍAS / El Prat recordarà la proclamació de la II República, en l'any del seu 75 aniversari, segons acord plenari, i impulsarà accions per a la recuperació de la memòria històrica d'aquest període a la nostra ciutat. La moció va ser presentada per EUiA, conjuntament amb ICV, i va ser aprovada amb el vots de tots els partits amb representació municipal, excepte el PP, que es va abstenir.

El text destaca la importància dels valors republicans, "que perduren en el dia d'avui (...) i tenen a veure amb preocupacions actuals: la llibertat i la laïcitat, la igualtat entre homes i dones, l'escola pública, la virtut cívica i l'honestedat, el federalisme, la pau i el respecte als drets humans (...)". També incideix en que es va tractar "del primer" règim realment democràtic de la nostra història, i conclou assegurant que el coneixement i la divulgació d'aquell període històric "és essencial per entendre la societat en la que avui vivim".

Uns anys que, segons el portaveu convergent, Felip-Neri Gordi, s'han de recordar "però sense parlar d'enyorança, ni fer onejar la bandera republicana ni cantar al balcó".

"Grans encerts, però grans errors"

Antonio Gallego, portaveu popular, es va mostrar molt crític amb el text i amb el que

va representar el període republicà. Gallego va recordar que la II República "va tenir grans encerts, però també grans errors", i va defensar la monarquia com la garantia "d'una veritable estabilitat democràtica, la que tenim des que l'any 1978 es va aprovar l'actual constitució". Gallego va anar més enllà, i va assegurar que la II República sembla "el patrimoni polític de l'esquerra: es vol revisar la història a gust de les esquerres".

El portaveu del PSC, José García, va lloar "la importància" d'aquest període republicà "del que tots som fills". El socialista va recordar els valors que s'impulsaven en aquells anys, "i que també són preocupacions actuals, com la vertebració territorial del país", per destacar que la moció "vol agrair a la gent que va adquirir compromisos i tornar-los la dignitat: hem de retre homenatge a tots aquells que van defensar valors democràtics".

En el mateix sentit es va pronunciar el portaveu ecosocialista, Rafael Duarte, que va voler afegir-se a la campanya estatal que s'està duent a terme per recordar aquell període. "Volem ser solidaris i participem d'aquesta campanya". El portaveu d'ICV va assegurar que el nostre país "té amplíssimes majories d'esquerres, amb arrels republicanes", i va recordar que, per garantir la transició "vam acceptar una bandera i un règim que no era el nostre". ■

EUiA i ICV, possible pacte electoral

Esquerra Unida i Alternativa va aprovar durant el decurs de la seva assemblea local mantenir contactes amb Iniciativa per Catalunya Verds per tal de presentar una llista conjunta a les eleccions municipals de 2007. L'assemblea també va ratificar Salvador Martínez com a coordinador d'aquesta formació política. Martínez va assegurar que les negociacions que s'iniciïn amb els ecosocialistes "sempre es faran des de la base del programa electoral". EUiA ja va establir converses amb Iniciativa per sumar-se a la seva llista als comicis de 2003, però en aquells moments no van arribar a cap acord. Al l'assemblea també van assistir Rafael Duarte, president d'ICV, i Francisco Cerdà, secretari d'organització.

L'ajuntament incorpora un Cap de Protocol

David Puigvi és des de principis del mes d'abril nou Cap de Protocol de l'ajuntament d'El Prat, una tasca que fins ara es gestionava des del Departament de Premsa i Comunicació, que depèn del Gabinet d'Alcaldia. Puigvi té 36 anys va realitzar un Màster d'Administració i Direcció d'Empreses i és Tècnic Superior de Protocol. El nou fitxatge ha desenvolupat la seva carrera professional a l'Escola Superior de Música de Catalunya, depenent del Departament d'Ensenyament de la Generalitat. En el moment de la seva incorporació al consistori pratenc, exercia al CIRE (Centre d'Iniciatives per a la Reinserció), un organisme gestionat pel Departament de Justícia.

Quando empezó toda la movida política relacionada con la presentación del proyecto del nuevo Estatut ante el Parlamento del Estado, Esquerra de Catalunya repartió por todos los domicilios de El Prat un tríptico en el que se presentaban "10 raons per dir sí al nou estatut".

Como todos sabemos, el Congreso de los Diputados ha modificado el proyecto sobre todo en dos de sus principales aspectos: la definición como nación y el modelo de financiación. Pero también otros capítulos han sido recortados: el del poder judicial, el de la bilateralidad, el de la acción exterior, el de los derechos y deberes... de tal manera que las "10 raons per dir sí" se han quedado reducidas ostensiblemente, hasta el punto de que Esquerra ha tenido que votar, coherentemente, un no contra el Estatut que ha resultado de todo ello. Recordemos que en su intervención parlamentaria del pasado 30 de marzo, el secretario general de ERC, Joan Puigercós, enumeró toda una serie de problemas que tiene Catalunya y que la reforma estatutaria, a su entender, no soluciona. El diputado republicano con-

Para ver se ha de mirar

La coherencia de Esquerra

cluyó que «para llegar al Estatut de la Moncloa no hacía falta todo este viaje». Su conclusión es que «Catalunya necesita más; Catalunya merecía más».

Creo que esta actitud es de aplaudir. Catalunya presentó un proyecto de país aprobado por el 90% del Parlament Català y Esquerra no admite recortes importantes en el mismo. Y según Puigercós los ha habido y de tal calado que al fin lo que se ha conseguido, a pesar del esfuerzo realizado, es que Catalunya tenga "el mismo estatuto que Andalucía" ¿Tan bueno es el de Andalucía? ¿Tan malo es el de Catalunya? Pero esto plantearía otra discusión que, ¡por favor!, no es ahora el caso.

Y todavía falta el Senado y el Referéndum. ¿Qué hará Esquerra? ¿Seguirá siendo coherente o nos deparará un nuevo capítulo del "buen hacer político" que hemos

visto a lo largo de todo este proceso a cargo de nuestros conspicuos representantes? Yo creo que en el Senado, ERC repetirá su voto negativo y más cuando Zapatero y los barones del PSOE le han avisado de que no modificarán el Estatut en la Cámara Alta. De todas maneras, un no de ERC en el Senado es prácticamente devolver el Estatut a la Cámara Baja, y no sé si ERC se atreverá a ser protagonista de este paso...

El referéndum. ¡Ah, el referéndum! Esto ya es otra cosa. Carod ya nos ha dicho que el debate en el referéndum "va a presentarse de una manera muy plebiscitaria en el sentido de que no será tanto sí o no al Estatut, sino sí o no a Catalunya, y aquí pues -concluye Carod- difícilmente Esquerra va a encontrarse en la fila del no". También Puigercós ha dicho algo parecido. Me temo que al fin, ERC no será ninguna excepción a la incoherencia generalizada que lastimosamente habita entre los políticos de nuestro país y, sinceramente, creo que de ser así, Catalunya perderá con ello.

TOMÁS ALLENDE

Medi Ambient descarta el parc litoral del Prat per afavorir la quarta pista sobre el mar

Les institucions consideren que no s'ha de posar fre al creixement de l'aeroport

DELTA / L'Ajuntament de Barcelona i la Cambra de Comerç acaben de guanyar una important batalla en el seu afany d'impulsar una nova expansió de l'aeroport del Prat. La franja del Parc Litoral del Prat situat entre la Ricarda i el Remolar ha estat descartat de la seva incorporació a la Red Natura 2000, impulsada pel Departament de Medi Ambient. L'Ajuntament de Barcelona, la Cambra, el Departament d'Obres Públiques i el Real Automòbil Club de Catalunya han pressionat a favor d'aquesta decisió, argumentant que la protecció que s'establiria representava un fre a l'expansió de l'aeroport. Finalment del pols entre les conselleries d'Obres Públiques i Medi Ambient ha resultat perdedor l'Ajuntament del Prat.

La decisió originà un debat previ a través dels mitjans de comunicació, en el qual s'han anat manifestant els representants de les diferents forces polítiques, la majoria favorables a l'expansió de l'aeroport en un futur proper. A aquestes veus favorables s'ha sumat la de Joan Clos, alcalde de Barcelona, que ha plantejat la perspectiva necessària quan es tracta de qüestions aeronàutiques. En aquest punt coincideix amb el plantejament

de fer una reserva d'espai exposat per Joaquim Nadal, conseller d'Obres Públiques, en una comparecència recent en el Parlament de Catalunya.

Tot apunta a un autèntic pols entre Nadal, que defensa la realitat d'una necessària expansió de l'aeroport, i el conseller de Medi Ambient, Salvador Milà (inclòs a la remodelació anunciada pel president Maragall) ha acabat renunciant a la

Delta ja anuncià fa un parell de mesos que tot apuntava cap a la construcció de la quarta pista de l'aeroport, sobre un espai que l'ajuntament pretenia com una reserva natural.

Del pols entre les conselleries d'Obres Públiques i Medi Ambient ha resultat perdedor l'Ajuntament del Prat

protecció de la franja marítima adjunta entre la tercera pista i el mar, on es pretenia situar un parc marítim dedicat a la conservació dels hàbitats de les aus i els fons marins. Amb aquesta mesura es retalla un 15 per cent de la franja marítima que Medi Ambient s'havia compromès a protegir a les costes del Garraf i el Baix Llobregat -com recollia la nova proposta para la Xarxa Europea d'Espais Naturals. Una de les compensacions a la renúncia és l'ampliació de la protecció en la zona del delta de l'Ebre. ■

Rècord de moviments a l'aeroport en un sol dia

El dilluns de Pasqua es van superar les 1.000 operacions

D. / Les estadístiques de creixement que són el punt de referència que justifica l'ampliació de l'aeroport del Prat han aconseguit una nova fita: batre el rècord de les 989 operacions de vol que es van registrar el dia 23 de juny de l'any passat, amb ocasió del pont de Sant Joan. Només han passat deu mesos per a que es superés aquella xifra.

Un 17 d'abril històric

Concretament, el dilluns de Pasqua d'enguany -un 17 d'abril per a la història- la xi-

fra d'operacions es programà en un total de 1007, de les quals 508 eren arribades i 499 sortides. La informació fou feta pública per AENA que, no obstant plantejava la reserva respecte a que les previsions s'haguessin complert. A l'hora de tancar l'edició del periòdic DELTA no s'ha produït cap informació que modifiqui les estadístiques anunciades.

També es va fixar en 102.000 el número de persones que van utilitzar l'aeroport el mateix dia. No obstant el rècord del número de vols, queda vigent la xifra de 104.754 perso-

• Aquest any es tornaran a superar els 27 milions de passatgers del 2005

• El mateix dia 102.000 persones van utilitzar l'aeroport

nes del 28 de març de l'any passat, un altre dilluns de Pasqua en què es superà per primera vegada la barrera de les cent

mil persones en un sol dia. Respecte el període total de Setmana Santa, més de mig milió de persones van utilitzar les instal·lacions de l'aeroport, un 13 per cent més que al mateix període de l'any passat. L'espai de màxima concentració es produí entre el dijous 13 i el dilluns 17, amb un total de 368.927 usuaris. Tot sembla indicar que aquest any es tornaran a superar els 27 milions de passatgers de l'any passat, que establiren un rècord històric, amb un 10 per cent de creixement respecte de l'any anterior. ■

La platja es comença a rentar la cara

El passeig marítim tindrà zones diferenciades per a vianants, cotxes i bicicletes

JAVIER MARTÍNEZ / L'ajuntament vol que el proper estiu la platja del Prat, la imatge de la qual s'ha vist darrerament castigada -sobretot per la pèrdua de sorra-, llueixi una cara més amable. Els dragatges massius de sorra van tornar a començar tot just després de Setmana Santa. Alhora, les màquines treballen sobre el lateral esquerre -mirant en direcció Castelldefels- del passeig que ara comparteixen cotxes i vianants per tal d'establir-hi a partir de juny tres zones diferenciades. A l'actual passeig, el costat més proper a la sorra s'habilitarà com a nova zona per a vianants. Sergi Alegre, tinent d'alcalde d'Urbanisme, ha explicat que el passeig serà construït en fusta seguint un model molt similar al que hi ha a Viladecans. De moment, però, aquest passeig només arribarà fins la zona del club nàutic. El regidor assen-

yala que la prolongació d'aquest camí de fusta fins al final de la platja quedarà pendent fins l'any vinent. "A partir del club nàutic, el projecte és una mica més complicat i segurament hauré de fer creuar el passeig de vianants al costat dret, per tal d'evitar invadir la zona protegida d'aus", explica Alegre.

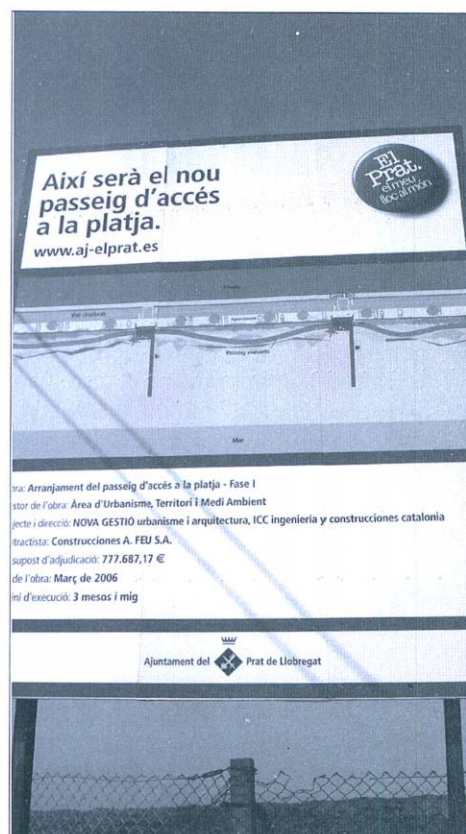
La zona central del passeig quedarà habilitada per a la circulació i l'aparcament de vehicles, mentre que el costat dret comptarà amb un carril diferenciat per a bicicletes. Per fer el traçat d'aquest carril serà necessari desplaçar un parell de metres cap endins l'actual tanca metàl·lica de la pineda.

Aquest conjunt d'actuacions vials hauria d'estar enllestit abans d'arribar el mes de juny, tot i que la pujada de temperatures del mes d'abril ha fet que durant els darrers caps de setmana hagi augmentat el nombre de persones que visiten la platja.

Més equipaments

Segons el regidor, l'ajuntament també ha previst augmentar el nombre de papereres, dutxes i lavabos a la platja. També està previst restituir les torres de vigilància dels socorristes i el centre de primers auxilis de la Creu Roja. Pel que fa a l'oci, el consistori ha decidit instal·lar dos xiringuitos més grans a la sorra, "i amb una estètica més cuidada", segons paraules d'Alegre.

Els accessos a la platja per a vianants i ciclistes també han estat objecte de remodelacions. La zona del canal de trasvassament -propera al Parc Nou i un dels punts d'inici del camí per a vianants-, s'ha acondicionat definitivament com a passeig, tot plantant arbres i instal·lant bancs de fusta. El regidor d'Urbanisme explica que, d'aquí al mes de juny, s'han d'acondicionar més zo-

Cartell que detalla les obres que es faran al passeig marítim.

nes d'estada, com ara l'explanada del cementiri o la zona de Cal Natros, on s'habilitarà una zona humida i es construirà un mirador per tal d'observar els avions -una de les activitats sens dubte amb més èxit dels voltants de la platja-. Així mateix, el carril de bicicletes es prolongarà des del final del túnel que hi ha sota la tercera pista fins l'inici mateix de la platja -on hi havia l'antiga línia de xiringuitos-.

Visites als aiguamolls de Cal Tet

Les llacunes artificials de Cal Tet han estat objecte de discussió en els darrers anys entre la Generalitat i l'ajuntament per tal de determinar el seu ús definitiu. Si bé la prudència exigia en un primer moment que aquests aiguamolls constituïssin un tram més de riu, el consistori ha defensat l'opció de convertir-lo en un espai apte per a visites i observació dels milers d'aus aquàtiques que hi viuen. Encara resten per instal·lar elements importants com ara les tanques de fusta amb esclertes que permeten mirar les aus sense espantar-les, però el titular d'Urbanisme ha assegurat que la zona es podrà començar a visitar a mitjans del mes de maig. "Aquest serà un dels grans llocs de passeig i és un dels motius que justifica la creació d'organismes com el Consorci per a la Protecció dels Espais Naturals", afirma Alegre. ■

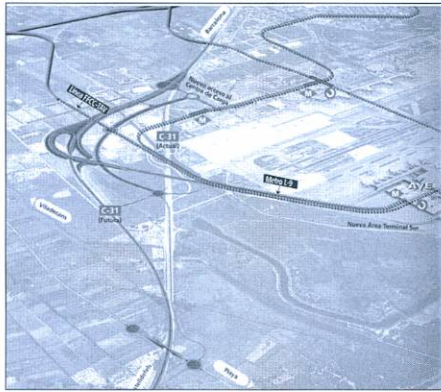
Les màquines treballen per acondicionar la futura zona de vianants

El canal de trasvassament, ara acondicionat com a zona de descans

Los accesos al aeropuerto van tomando forma

J. MARTÍNEZ / El plan de accesos a la nuevas terminales de pasajeros y de carga va tomando forma no sólo sobre el terreno, sino también en forma de diseño tridimensional gracias a la guía que Aena, gestora de los aeropuertos españoles, ha editado. En la infografía se aprecia la nueva forma que adoptará el trazado de

la C-31 a su paso por el aeropuerto. La autovía modifica su recorrido para ofrecer acceso directo tanto a la futura Terminal Sur, tanto a la zona de pasajeros como a la de mercancías. Una vez dentro de las instalaciones aeroportuarias, los viales se segregan para dividir el tráfico entre aquellos usuarios que acceden directamente al parking y los que van a recoger pasajeros. El plan también prevé la habilitación de viales secundarios para conectar la nueva terminal con las antiguas.

Según Aena, está previsto triplicar la oferta de autobuses. Las cifras de la gestora hablan de conseguir que el transporte co-

lectivo canalice el 40% de los desplazamientos de los viajeros y el 25% del de los empleados. Cabe recordar que el metro y los trenes de cercanías, así como el AVE, se incorporarán a la oferta de transporte público, con paradas directas bajo la nueva Terminal Sur.

Ciudad aeroportuaria

Aena ha cifrado en 300.000 los metros cuadrados destinados a hoteles, oficinas, centros de convenciones y zonas comerciales. En esta superficie también tendrá cabida un centro cultural aeronáutico, un espacio que pretende mostrar de forma lúdica y didáctica a los visitantes el funcionamiento de un aeropuerto moderno. Sobre la zona aeroportuaria también se asentarán nuevas naves y oficinas que ocuparán 120.000 metros cuadrados. ■

CC.OO. protesta para exigir más transporte público en el aeropuerto

DELTA / La terminal B del aeropuerto fue el escenario el pasado 9 de abril de una protesta organizada por el sindicato Comisiones Obreras para exigir que la Generalitat solucione los "graves problemas de movilidad en el aeropuerto de El Prat". El sindicato justifica la protesta al haberse cumplido dos meses desde que Manel Nadal, responsable del departamento de Mobilitat de la Generalitat, se comprometiera a presentar un plan de medidas para mejorar los problemas de movilidad del aeropuerto. CCOO considera que la oferta de transporte público para los trabajadores que acceden diariamente al aeropuerto es deficiente y que durante los últimos dos meses tan sólo ha mejorado, "pero de forma absolutamente insuficiente", la frecuencia del autobús lanzadera que cubre el recorrido entre la estación de Sants y el aeropuerto. El sindicato cree que la dirección del aeropuerto sólo está interesada en seguir obteniendo beneficios gracias al aumento de plazas de parking, al tiempo que deja de lado los intereses de los trabajadores y usuarios. ■

Els premis Delta, una empenta als emprenedors

NEUS MACIAS / L'empresa pratenca SIAD, d'assistència mèdica a gent amb mobilitat reduïda i discapacitats, va aconseguir el tercer premi a la millor iniciativa empresarial dels Premis Delta 2005, que cada any atorguen els ajuntaments d'El Prat, Viladecans, Gavà i Castelldefels, i que es van lliurar el dia 6 d'abril a l'hotel Tryp Aeropuerto.

Aquests guardons van néixer arran del Pacte Territorial per l'Ocupació, signat l'any 2000, com a forma de reconeixement i suport a l'aportació que fan els emprenedors a les ciutats. Uns premis que Lluís Tejedor, alcalde d'El Prat i amfitrió a aquesta festa, va qualificar com "consolidats" i dels què va destacar "el valor afegit que suposen, la seva importància social, més que no pas la seva dotació econòmica". L'alcalde va assegurar que els ajuntaments han de crear "les condicions que propiciïn aquestes iniciatives dels emprenedors: és imprescindible la nostra capacitat d'acollir les seves propostes".

L'Alcalde Lluís Tejedor amb els premis d'enguany (Foto cedida per l'Ajuntament).

Joaquim Balsera, alcalde de Gavà, va assegurar que un teixit econòmic fort "és necessari per construir ciutats equilibrades". El batlle va explicar que la zona del delta del Llobregat es troba en una ubicació "estratègica", i que és fonamental la suma del territori i la innovació per crear llocs de treball.

La transformació econòmica del Baix Llobregat

En la mateixa línia es va posicionar Carles Ruiz, alcalde de Viladecans, que va assegurar que l'economia és un "element d'identitat" del Baix Llobregat, una comarca "industrial amb dinamisme" que està en fase de transformació, i on tenen

molt a dir els emprenedors amb iniciatives privades. Joaquim Carbonell, secretari d'Indústria de la Generalitat, va insistir en aquesta "transformació de les activitats econòmiques tradicionals" que es viu a la zona Llobregat, que ofereix així "una imatge més moderna". Carbonell va explicar els instruments de recolzament que des de la Conselleria de Treball i Indústria s'ofereix als emprenedors.

L'empresa Atípic Senyalètica i Retolació, de Viladecans, va aconseguir el primer premi a la Millor Iniciativa Empresarial, dotat amb 5.000 euros. En segon lloc va quedar Dagebace SL, de Gavà, amb un premi de 3.000 euros, seguida de l'empresa pratenca SIAD SL.

Digital Dreams Shop, de Viladecans, va aconseguir els 4.000 euros del premi a la Millor Iniciativa Comercial, i Tensiomaq, de Castelldefels, va ser la guanyadora del premi Delta de Noves Tecnologies de la Informació i la Comunicació Fundació Ciutat de Viladecans, també dotat amb 4.000 euros. ■

El agricultors volen protegir la denominació d'origen de la Carxofa del Prat

Neix una associació de productors per tal de treballar pel reconeixement institucional

LAURA RAMOS / Un sector important de l'agricultura s'ha unit en l'Associació de promotors de la carxofa pratenc per tal de treballar a favor d'aquest producte, un dels símbols més destacats i importants de l'agricultura de la nostra ciutat.

La iniciativa, de moment plena de bones intencions, es va encetar fa unes setmanes i ja ha rebut el suport dels ajuntaments de Sant Boi i El Prat, interessats en obtenir la IGP (Indicació Geogràfica Protegida) per un producte tant important a l'horta del Baix Llobregat. Abans, però, el projecte haurà de passar per les mans de la Conselleria d'Agricultura a la

Generalitat i, finalment, obtenir el vistiplau del Ministeri corresponent a Madrid.

El camí serà llarg i complicat i, tot i ser nova, la proposta ja comença amb certes preocupacions i recels ja que, tal i com comenta Josep Pinyol, integrant de l'associació, el primer en defensar la proposta ha estat el consistori santoboïà i no pas el pratenc, "com sempre a remolc dels altres", comenta Pinyol. "L'Ajuntament del Prat no té regidor d'Agricultura, o això sembla", afegeix.

De totes maneres, el procés per obtenir la denominació d'origen només es troba en la seva fase inicial, amb actes de

promoció entre els propis habitants del Prat amb iniciatives com la Carxofada, i no serà fins al maig quan l'Associació comenci a moure's i es converteixi en una Associació de Productors, més que de promotors.

Serà llavors l'hora d'establir responsabilitats i criteris de producció per tal de complir tots els requisits necessaris per obtenir la IGP i la denominació d'origen. Així que de ben segur que en els propers mesos en sentirem a parlar molt més d'aquesta associació, que busca les millors condicions possibles per l'agricultura pratenc. ■

Reflexions d'un observador

L'Aeroport d'El Prat o el prat de l'Aeroport de Barcelona

Els dies de setmana santa han estat d'un cert dolor veient com des del govern de la Generalitat s'insisteix en la necessitat imprescindible de construir la quarta pista sobre el mar, precisament quan es baten records d'aterratges (mil en un sol dia).

-Tots aquests passen per damunt dels nostres caps i deixen el seu rastre que es converteix en contaminació ambiental.

-En el nostre cel tenim una gran capa que deixen les restes de combustible cremat que sembla ser el primer problema medioambiental de tot Catalunya.

-No ens queixem dels sorolls, com fan els de Gavà Mar, però Deu nidó el que hem de respirar. Hauriem d'anar a fer les nostres passejades a Begues o a Sant Ramon.... Aquí ens maten a poc a poc. Ho deuen saber els responsables d'urbanisme que acaben marxant cap a Begues i Corbera.

-Es prou curiós que el nostre ajuntament no reivindiqui mai contrapartides per la contaminació que pateix la nostra comunitat.

-Si els que haurien de reivindicar-ho resolen el problema pujant l'escala social i anant-se a viure a un altre poble, s'acaba el problema.

-És prou intel·ligent. Tampoc sabrien com solucionar-ho. La relació Prat-aeroport és com un mal endèmic, com un plet que sempre es resolt a favor de l'aviació.

-Fins i tot s'estan quedant el nom d'El Prat, sinó mira els diaris. Ja s'ha aconseguit que quan un titular parla d'El Prat, es refereix a l'aeroport.

-La ràdio i la televisió acostumen a dir l'Aeroport d'El Prat, alguna vegada també "de Barcelona", però la premsa escrita, quan diu El Prat, parla de l'aviació i no del poble...

-O d'alguna mala notícia en relació amb les drogues i la delinqüència, no t'ho perdis.

-Es veu que no tenim res de positiu...

-Home, l'aeroport en si mateix és un fet extraordinàriament positiu. Hi ha molts llocs de treball i una rendibilitat econòmica de primeríssim ordre.

-Això està clar, malgrat els problemes que ocasiona. Em referia a fets positius de la pròpia comunitat, com podria ser la història de l'aviació en aquest país, que ja s'ha decidit explicar-la des del camp d'aviació de Sabadell, on han ubicat l'associació aeronàutica i es preveu el futur museu.

-Ens passarà com el pont de Molins de Rei. No se sap ni on són

les pedres. En el propi Prat cal recordar la Masia de Cal Reiet, on són els finestrals i les pedres gòtiques que van ser cedides a l'Ajuntament, que havia de reconstruir la masia?

-Res de positiu?

-Coi! Els pollastres. Aquests sí que tenen fama en positiu. I els productes del camp. L'agricultura pratenc ha estat mítica, però també és cert que en queda poca...

-I els de Sant Boi han estat a punt de quedar-se la fama de les carxofes d'El Prat, registrant una marca i oblidant que de fet la capital agrícola del Delta del Llobregat era El Prat.

-Recordes els trens que sortien de l'estació carregats d'enciams i carxofes..., que s'exportaven a mitja Europa.

-I tot aquell tràfic de camions i tractors amunt i avall... Potser hi havia mig centenar de porxos que encaixaven, diversos fabricants de caixes per a l'embalatge, dues fàbriques de gel... L'exportació era una gran font de riquesa.

-Ho és molt més l'aeroport; no caiguem en una nostàlgia inadequada. Ara toca mirar cap a les noves possibilitats, que són quasi infinites. Treure profits dels sacrificis més enllà de la incapacitat dels representants municipals, demostrada a l'hora de negociar.

-L'adaptació de la ciutat ja fa temps que s'ha produït. Molts pratencs han treballat des de sempre a l'aeroport. En tots els nivells.

-Però això es produïa i de fet es produeix des de la pròpia lògica de treballar a prop de casa. El que s'ha de lamentar és que la indústria i els serveis auxiliars necessaris a l'aeroport, no es quedin a El Prat, tal com seria lògic. Això representaria una gran aportació als pressupostos municipals, com ja han detectat els municipis veïns.

-I una rebaxa de la pressió fiscal municipal. Però aquí no s'està per la labor...

-Per aquest camí acabarem sent només un prat de l'aeroport de BCN. Ens hauran arrassat.

-És que tota la inèrcia ve de fora, sigui de les institucions o dels interessos especulatiu, com és el cas d'El Prat Nord.

Aquesta vegada la conversa ha estat com un tu a tu, perquè la resta de tertulians ha passat la Setmana Santa lluny d'El Prat, alguns ben a prop si tenim en compte que tota la serralada del delta és plena de pratencs que hi tenen la segona residència. Altres són a Castelldefels i Gavà i fins i tot es mobilitzen contra el vol rasant dels avions.

L'OBSERVADOR

Els pisos del Prat Sud es sortejaran el 4 de maig

NEUS MACÍAS / Ja hi ha data per al sorteig que decidirà quines persones seran les propietàries dels 143 pisos de protecció oficial que gestiona l'empresa municipal Prat Espais. El proper 4 de maig, a les 16.30 hores, el poliesportiu Julio Méndez serà l'escenari on s'assignaran aquests habitatges per un sistema de bombos dels quals s'extrauran les boles, amb els diferents números que s'han concedit als aspirants. Prat Espais ha contractat a una empresa madrilenya, la que s'encarrega dels sorteigs de la ONCE i la Cruz Roja, que ha obert una nova línia de negoci per a empreses privades o institucions públiques.

En total, es faran quatre extraccions. A una d'elles es sortejaran els pisos per a la llista A, la que agrupa els menors de 35 anys. Per a aquesta llista n'hi ha assignats el 70% dels habitatges de 3 i 4 dormitoris (exclusos els adaptats) Un altre

sorteig decidirà quins seran els propietaris dels habitatges dels pisos de la llista B, un total del 30% dels habitatges de 3 i 4 habitacions, als quals opten els majors de 35 anys.

Una tercera extracció, la que més aspirants té, atorgarà els habitatges de dos dormitoris, els de la llista C. Es tracta de sol·licitants únics, que només poden optar a aquests pisos de dues habitacions, independentment que aquestes persones siguin majors o menors de 35 anys. L'última llista, la D, inclou les persones amb mobilitat reduïda.

Càmeres per garantir-ne la transparència

Una càmera enfocarà directament l'espai on ha de caure la bola extreta, i dues pantalles gegants oferiran aquesta imatge a tots els assistents. El sorteig es realitzarà davant notari. "Volem que tot sigui absoluta-

ment transparent", ha explicat Ramón Pinazo, Cap de l'Oficina d'Habitatge. Així, els números assignats no es repeteixen a les diferents llistes, i en tot moment l'aspirant pot saber si el número extret coincideix amb el seu. "Tindrem tantes boles com pisos hi hagi, i extraurem la mateixa quantitat per a confeccionar la llista d'espera", assegura Pinazo.

Els habitatges estaran sotmesos al règim aprovat per la nova llei, que estableix que els pisos de protecció oficial ho seran durant 90 anys, i que, en cas de venda, l'ajuntament tindrà dret preferent de compra.

El poliesportiu Julio Méndez serà condicionat per tal de poder acollir el gran nombre de persones que és previst que s'hi apropin per veure en directe el sorteig. L'ajuntament habilitarà 1.500 cadires (les sol·licituds admeses), i també comptarà amb els 300 seients de les grades del pavelló. ■

Damm prevé duplicar su producción de cerveza en El Prat

JAVIER MARTÍNEZ • DELTA / La compañía cervecera Damm presentó a finales de marzo sus planes de expansión hasta el año 2010. Los números futuros de Damm apuntan a una producción de 5 millones de hectolitros anuales de cerveza, lo que supone duplicar la producción actual. La fábrica también contará con 30.000 metros cuadrados más, gracias a la adquisición de los terrenos sobre los que se asentaba Celograf. Damm contará así con un total de 120.000 metros cuadrados, superficie que, si bien no dobla la actual, permitirá asumir el doble de la producción mediante la aplicación de nuevas tecnologías y nuevas medidas encaminadas a mejorar la productividad.

Construida en 1967 y con un abastecimiento energético privilegiado gracias a los acuíferos subterráneos, la fábrica cervecera de El Prat ya sufrió en 1993 una remodelación —paralela al cierre de la histórica fábrica de la calle Rosselló de Barcelona— que permitió alcanzar

los 2,5 millones de hectolitros anuales de cerveza. Hoy, según sus responsables, esta cantidad se queda corta para abastecer la demanda de cerveza, sobre todo en período estival. Para alcanzar los objetivos previstos, el grupo invertirá 170 millones de euros en la ampliación de la fábrica de El Prat, lo que, a juicio de la dirección, la convertirán en un referente tecnológico para Europa y en el modelo de fábrica para la marca. En el aire flota incluso un proyecto de remodelación visual que pretende conferir a la fachada de la fábrica una forma que recordará a una copa de cerveza.

Al crecimiento de la planta de El Prat se añade la instala-

ción de una base logística en la ZAL-2 del puerto de Barcelona, que implicará invertir 60 millones de euros más. Se trata de un solar de 230.000 metros cuadrados junto al mar, desde el que se va a dirigir la distribución de todo el grupo. Damm es la tercera firma de España en producción de cerveza y la primera con capital mayoritariamente español. El grupo obtuvo unos beneficios de 52 millones de euros en 2004 y su producción crece un 3% cada año. Recientemente, Damm ha adquirido un 5% de la sociedad Ebro Puleva. La cervecera también explota las marcas de agua Veri y Fuente Liviana y la de zumos Granini. ■

Voliem ser un poble Una mica de fresca

Des del terrat de casa seva es divisaven les eixides o patis de les cases del carrer, totes en filera. I quan s'alçava el ventijol, tota aquella verdor s'estremia i s'ondulava en un mar de sensacions; altrament dit benestar. Així:

*Mar d'acàcies, - mar verdós
mar d'eixides - d'ufanors.
com et plau - el pas del vent,
esbullat - mar joguinós,
mar d'acàcies, -mar verdós!*

I li plaïa aspirar, a pit obert, de cara al vent, fonament, alegrement.

I si era un d'aquells dies d'estiu roent, canicular i ple de fatiga, el jove poeta acaronava amb la mirada l'era de la casa de pagès veïna, on es batièn les garberes de blat, i en feia una evasió lírica:

*Qui no ha vist, no capeix
l'encis i la suavitat
de l'or vell d'un vell paller
en un cel blau retallat.*

Vetaquí, doncs, que en baixar del terrat es deia que, sempre, una mica de fresca optimitzava el cos i l'esperit, allunyava les negrors, enyorava amb dolcesa l'Arcàdia feliç, fins arribar.

• • •

Fins arribar, estimat Josep Maria, al cim d'on es venen totes les coses en la seva prístina naturalesa, com són i per què són.

I tu ets un d'aquests, Josep Maria. Com a tants d'altres, et dol aquest Prat que ens ha tocat viure, tan despersonalitzat, tan esquarterat, tan ple de plans urbanístics i tanmateix tan esborrat i desaparegut, tan enyorat, ai, que només viu i té raó de ser per uns quants que s'hi lucren, què dic, s'hi prostitueixen!

Tu no ets d'aquests, amic meu. Ni ganes! Més ben dit, amb ganes, sí! Amb ganes que s'acabi aquesta comèdia social i poguem ser un poble. Que quan sortim al carrer ens envaïxi una mica de fresca.

Ni més ni menys.

JAUME CODINA

La Pasión de Jesús llega a la Casa de Andalucía

DELTA / A diferencia de otras poblaciones del país, donde los pasos no pudieron salir a la calle debido a la lluvia, la Cofradía de Jesús Crucificado y Nuestra Sra. de los Dolores, de la Casa de Andalucía, recorrió las calles de la ciudad durante unas seis horas. La Virgen y Jesús iniciaron su andadura desde el local de la entidad, en la calle de las Moreras, y continuaron por la Av. Montserrat, Sarajevo, Martí i Pol, Lleida, y Av. Coronel Sanfeliu, para volver de nuevo a la sede de la asociación andaluza. El momento más emotivo correspondió, como es habitual, a la tradicional reverencia que hacen los pasos ante la Parroquia de la Merced, en la que la Virgen y su hijo se muestran respeto mútuo.

En esta ocasión, la novedad estuvo en que los pasos fueron precedidos por una representación del Ejército del Aire.

La fotografía que ilustra este texto corresponde a la procesión del Domingo

de Ramos, la tradicional Borriquita. Ante la iglesia de la Merced fueron bendecidos los ramos y las palmas. En la imagen, el paso desfila por la calle Frederic Soler. ■

Agenda

Escola Mare de Déu del Carme

Berenar d'exalumnes de totes les promocions amb motiu de la celebració del centenari del col·legi.

Dia: Dissabte 13 de maig a les 18 hores al pati de l'Escola.

Comptarem amb el concert de la Banda de l'Associació Musical del Prat i amb ballada de Sardanes.

Preu del tiquet: sis euros.

Es podrà recollir a la porteria de l'Escola fins el dia 8 de maig.

Gran Guateque de los sesenta

Sábado 13 de mayo de 2006 a las 20 horas en La Capsa.

Fiesta para los pratenses que rondar (por arribar y por abajo) los 60 years y que sean de rollo sesentero.

Programa:

- Ambiente sesentero: música y videos de la época

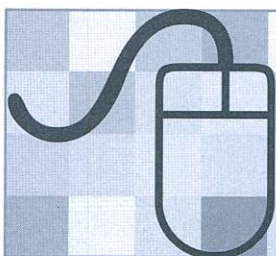
- Sopar

- Actuación en vivo y en directo de grandes músicos locales.

Preu del tiquet: 20 euros persona.

Podeu comprar els tickets a: l'Antic Forn (Frederic Soler, 29) i Herboristeria (Mariscal Joffre, 1)

Telefons d'informació: Willy Allende (93 3704737) y Josep Alonso (686799505)

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES

Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 379 00 57 • pollastreprat@terra. es

flors company

Madoz, 4 tel.933790270

El Prat de Llobregat

José Ros, un testimonio de los años más trágicos de la historia española contemporánea

NEUS MACIAS / José Ros Aranda nació en La Unión (Murcia), el 18 de febrero de 1918. A los once años llegó a Cataluña y, tras una estancia de 3 o 4 meses en Barcelona, se trasladaron a El Prat porque algunos de sus hermanos y su padre encontraron trabajo en La Seda de Barcelona. Él también entró en la entonces próspera empresa, y cuando estaba de aprendiz de mecánico, estalló la contienda militar. El gobierno de la República puso un anuncio en La Vanguardia, donde se convocaban 100 plazas de voluntarios para ejercer de mecánicos de aviación. "Un compañero me dijo que era una buena oportunidad: podía seguir en el oficio y prosperar en la profesión. Si no me alisto voluntario, me hubiesen llamado a filas igualmente". De este modo, hizo un examen en la Escuela Industrial, lo aprobó, y le mandaron a la Escuela de Mecánicos de Aviación de Godella (Valencia), donde hizo un curso. Acabado este le trasladaron a Los Alcázares, el aeródromo de Murcia, donde se dedicó al montaje de aviones, los célebres monoplazas rusos I-16, "o moscas". "Nos llegaba el fuselaje, las alas sin instalar, y nosotros los montábamos. Pero el trabajo se acabó pronto, porque no llegaba material, que estaba retenido en la frontera francesa, mientras que entraba sin problemas a España todo el material destinado al ejército franquista". Luego le destinaron a la IV Escuadrilla Grupo 21 Escuadra 11, al servicio del capitán Manuel Zarauza Clavero, "que luego fue un héroe en la URSS, durante la II Guerra Mundial". Allí, José se dedicó al mantenimiento de aviones. "Nosotros vivíamos en mansiones deshabitadas, casas vacías, dónde sentábamos la base, cerca del frente. Un autobús nos recogía de madrugada y nos llevaba al aeródromo. Allí revisábamos los aviones y los poníamos a punto, para que los pilotos hicieran vuelos de protección de nuestros bombarderos, o luchasen con los aviones enemigos. Tuvimos bajas, claro, porque la aviación franquista era superior a nosotros en número y en calidad".

Replegándose tras la batalla del Ebro

Viajó a Teruel, estuvo en el frente de Aragón... Y en la batalla del Ebro se produjo la mayor catástrofe. "Allí perdimos muchísimos efectivos. Estábamos en Valls, y de allí nos trasladamos a El Vendrell, en retirada, dónde nos reunimos con los restos de escuadrillas que habían luchado en la batalla. Fuimos replegándonos, mientras las tropas franquistas avanzaban". Así, recorrieron los aeródromos de Vilafranca, El Prat (Canudas), La Garriga y Celrà (Girona), donde había pistas

En una época en la que todo el mundo habla de revisar la memoria histórica, la vida de este hombre es un pedazo de la historia de nuestro país. Luchó en la Guerra Civil, estuvo en un campo de concentración en Francia, fue encarcelado cuando volvió a España, y después tuvo una larga e intensa vida profesional y personal. José Ros, a la edad de 88 años, recuerda con absoluta lucidez los años más convulsos de la reciente historia española.

de aterrizaje y despegue, construidas expresamente para la guerra, sobre campos de cultivo arrasados. Llegando a Girona, por su carretera general (hoy AP-7), huían familias enteras. Y los aviones franquistas realizaban vuelos rasantes sobre ella, creando el pánico entre los que caminaban hacia el exilio. En L'Espolla esperaron para poder atravesar la frontera. "Estábamos preparando los aparatos, para pasarlos en vuelo a Francia. Durante la puesta a punto, sufrimos un inesperado ataque de los cazas alemanes Messerschmitt. Destrozaron nuestros aviones y los hangares. Lo redujeron todo a cenizas. Nosotros pudimos resguardarnos".

En el campo de concentración de Argeles-Sur-Mer

No quedó otro remedio que atravesar la frontera a pie, tras doce horas caminando por el monte, hasta el primer puesto francés. "Allí entregamos las armas, y nos llevaron al campo de concentración de Argeles-Sur-Mer". Un gran campamento situado en la playa donde se hacinaban "hasta 700.000 personas", recuerda Ros. Durante tres días no recibieron ningún tipo de suministro. Luego, grandes camiones lanzaban hogazas de pan moreno. "Pero yo no comí ese pan. Conseguimos que una brigada polaca, que había sacrificado a un mulo para comerse su carne, nos diese cinco filetes fantásticos". A los quince días de estar

allí, por megafonía el ejército francés pidió mecánicos especializados en aviación. José Ros se presentó voluntario, le sacaron de Argeles-Sur-Mer y le llevaron a Pau, a otro campamento, perfectamente equipado. "Allí nos trataron de maravilla: comíamos estupendamente, leíamos, dormíamos... Cada día, un comandante francés venía y nos arengaba para enrolarnos en la legión francesa, en unas condiciones económicas excelentes. Pero nosotros estábamos cansados de guerra". La II Guerra Mundial estaba a punto de estallar, y el comandante perdía la paciencia. "Una noche, llegó muy nervioso. Se acababa de declarar la guerra, y nosotros aún sin decidirnos. Nos dio a elegir: o Franco, o la Legión". José Ros estaba tranquilo, y tenía la conciencia limpia. "Políticamente no tenía nada que temer, así que decidí volver a España en tren". Le llevaron a San Sebastián, donde fue conducido a la plaza de toros convertida en campo de concentración. Después de unas semanas volvió a El Prat, dónde le declararon "desafecto al régimen", y le encarcelaron. Formó parte de los batallones disciplinarios, y comenzó su periplo por diferentes penales: el castillo de Figueras, la cantera de Gandesa -donde pasó dos años- Navarra o Mahón. Son años duros que prefiere no recordar, y en los que sólo el fútbol, una de sus grandes pasiones, conseguía aligerar cada quince días, cuando, a pesar de estar en un batallón disciplinario, le daban permiso para venir a El Prat a jugar con el equipo local del que formaría parte durante más de veinte años. Era el portero, que pudo dar el salto a primera división con el Español cuando corría el año 1942, pero el general Moscardó, jefe nacional de deportes en aquellos años, no autorizó el fichaje al estar condenado por desafección al régimen.

Una vez cumplida la condena se instaló nuevamente en El Prat, donde pudo ejercer su profesión. Trabajó de nuevo en La Seda, pero su ilusión era crear -y creó- su propia empresa de construcción y reparaciones mecánicas que realizaba proyectos por encargo para otras compañías, entre las que se encontraba el grupo La Seda de Barcelona, y que dirigió durante cincuenta y cinco años.

José Ros es Comandante Mecánico de Aviación de Clases Pasivas, un título oficial y reconocido. ■

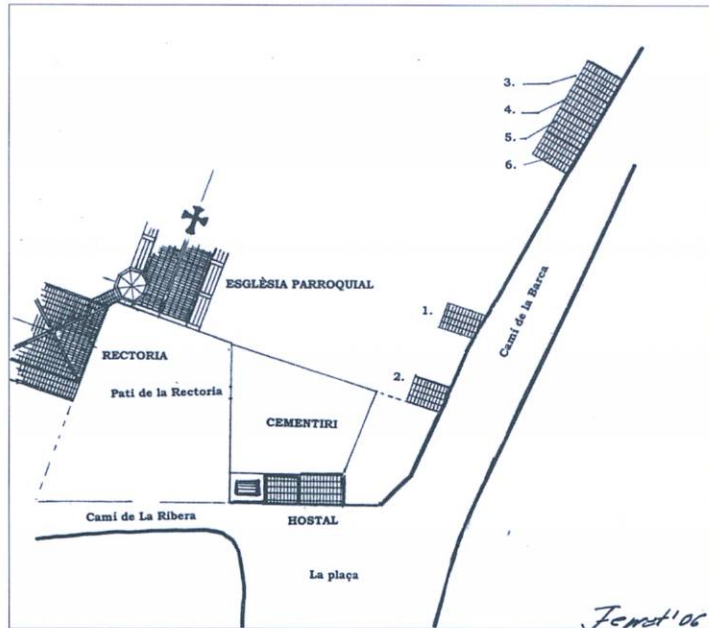
El Carrer Major, el mes antic del Prat (I)

El naixement d'un carrer

Davant del procés de desnaturalització que pateix avui el carrer Major, cal recordar que aquesta via urbana, a més de ser el carrer més antic d'El Prat, ha estat durant segles el més important de la nostra població. El carrer Major el considereré sempre el meu carrer, on vaig nèixer i vaig viure la infantesa i la joventut.

El seu traçat discorre pel que s'anomenava la Riera Vella, antic braç del riu Llobregat (1), que anys a venir es va convertir en el camí de la barca, per on hi transitaven els ramats, carros i els transients, que des de l'estany d'en Moragues (2), un veritable abeurador, es diriguien a cercar la barca de passatge del riu en el seu camí cap a la ciutat de Barcelona.

El naixement d'aquest primer carrer del nucli urbà de El Prat, ha estat meticulosament estudiat pel nostre historiador Dr. Jaume Codina, especialment en la publicació "Com neix un poble"(3). El rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau, Mn. Pau Mateu, va fer l'any 1725 un establiment a favor del barber Blai Pujol, per alçar-hi casa al clos o marge de la rectoria que anava paral·lel al camí de la barca. Les mides del solar eren molt modestes 28 x 24 pams. En Blai Pujol no hagué de "... pagar cap entrada; tan sols un módic cens anual i la promesa o obligació d'alcar-hi casa en un plaç prudential." (4). La caseta del jove barber Blai Pujol és la primera que s'alçà a l'avui carrer Major.

Els residents a les casetes del camí de la Barca (carrer Major) eren el 1742: 1. Blai Pujol; 2. Pau Vidal; 3. Josep Font; 4. Jaume Campmany; 5. Bernat Casamitjana; i 6. Pere Xirinachs.

Per aquell temps s'havien també alçat algunes casetes a la banda de Llevant del avui plaça de la Vila.

Després d'uns anys sense activitat constructora, però el 1742 " mossèn Pau Mateu cedí diverses porcions del clos, només mitjançant un cens anual d'una a quatre lliures, segons l'extensió, al propi barber, a Pere Xirinachs, ferrer, a Bernat Casamitjana, exhoteler i pagès, a Jaume Campmany, carreter i a Josep Font, espartanyer." (5) Totes les primeres casetes estaven a la banda de ponent del carrer. El rector cedí un altra trosset de terreny, més a prop

de l'hostal, a Pau Vidal, ferrer. (6) .

A la meitat del segle XVIII, el carrer continuava creixent, però només per la banda de ponent. El carrer tenia el 1758 només 10 cases. Entre el 1783 i el 1790, es va iniciar la construcció per part del propietari Barnola de noves cases, a la banda de Llevant del carrer, amb la construcció, seguida de 13 casetes- sempre casetes, algunes de 3,97 per 1,12 metres " (7)

El 1789 hi havia al carrer un total de 25 cases.

Amb la construcció d'aquestes 13 cases conegudes per les "cases d'en Barnola" (8) es configurava una carrer de 10 metres d'amplada .Aquestes casetes van subsistir fins les pri-

meres dècades dels anys 20 del segle XX, i una d'elles, en el que hi va haver primer una carboneria i després botiga, coneguda per "Teresa carbonera" (Teresa Tort Coll) no es va enderrocar fins el 1961.(9)

El 1789, el rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau, Mn. Joan Mestres, contestant una enquesta (10), relativa a la població, escriu que aquesta "... tiene una calle que corre de cierz a mediodia y la iglesia y la rectoria estan muy cerca de ella, (...) fuera de la calle hai algunas casas vecinas unidas entre si a poca distancia de ella; las demás son separadas " (11)

Si al carrer Major i a la plaça de la Constitució (actual Plaça de la Vila), hi predominaven a finals del vuitcents els menestrals, als ravals ja constituïts en aquesta època hi residien els jornalers.

Aquest carrer, ja denominat carrer Major a finals de segle, va aplegar conjuntament amb la plaça pràcticament la totalitat dels menestrals, entenen aquest grup els homes d'ofici i els comerciants

Cal significar que el carrer Major carrer va ser una de les principals vies de penetració de les aigües desbordades del riu Llobregat al poble, que causaren greus inundacions. La riuada del 22 de novembre de 1793 (12), hi deixà una gran clot.

Cap a finals de segle es va establir al carrer el botiguer Pere Tort "...en la casa del qual hom menjà i jugà" (13), fent la competència a l'Hostal.

JOSEP FERRET

Ara fa 75 anys

Abril de 1931

El Dr. Josep Pujol és el candidat més votat en les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931. El dia 14 d'abril, el citat metge va proclamar la República des del balcó de l'ajuntament, alhora que va ser nomenat alcalde d'El Prat.

El 26 d'abril, l'alcalde Dr. Josep Pujol va assistir a la recepció oficial celebrada al Palau de la Generalitat en honor del president de la República, D. Aniceto Alcalá Zamora.

REFERÈNCIES

- 1.- CODINA VILÀ, J.; (1967) "La Gent del fang", 1967; 2.- CODINA VILÀ, J.; (2004) "L'estany d'en Moragues"; 3.- Publicació editada el 1969, en commemoració del XX Aniversari del setmanari "Prat"; 4.- CODINA VILÀ, J.; " Com neix un poble"; 5.- CODINA VILÀ, J.; " Com neix..." , op. cit.; 6.- CODINA VILÀ, J.; " Com neix..." , op. cit.; 7.- CODINA VILÀ, J. "Com neix..." , op.cit.; 7.- CODINA VILÀ, J.; " Com neix..." , op. cit.; 8.- CODINA VILÀ, J.; " Com neix..." , op. cit. ; 9.- Dades facilitades per na Teresa Ayora, neta de Teresa Tort, que hi residí.; 10- Qüestionari que va trametre l'auditor de l'Audiència el castellà Francisco de Zamora , a tots els municipis de Catalunya; 11- CODINA VILÀ i altres, "El Baix Llobregat el 1789"; (1990) "La formació d'una ciutat", Ajuntament d'El Prat.; 12. CODINA VILÀ, J.(1971); "Inundacions al delta del Llobregat". ; 13. CODINA VILÀ, J. , "Com neix ..." , op. cit.

Col·legi Germanes Carmelites - Curs 1931

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS

BALTASAR
GRUPO ASESOR

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:
Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

**ASESORAMIENTO
Y GESTION:**

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:
Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

Encarnación Rodríguez Martínez, natural de Linares, Jaen, viuda de Manuel i de 94 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 17 de març.

Antonio Lara Lora, natural de Pedro Abad, Cordoba, espòs de Josefina Prado i de 79 anys d'edat, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 17 de març.

Maria Francisca Casado Collado, natural de La Haba, Badajoz, viuda d'Antonio Gonzalez i de 82 anys, morí a Cunit el 18 de març.

José Antonio Lopera Martínez, natural de Barcelona, espòs de Regina Rodríguez i de 43 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 20 de març.

Rosario Olmo Castillo, natural de Sevilla, soltera i de 90 anys, morí a Castelldefels, el 21 de març.

Eulàlia Aguilera Matas, natural d'El Prat, viuda de Valenti Serradell i de 91 anys, morí al seu domicili el 26 de març.

Rosa Torres Navas, natural de Lanteira, Granada, esposa de Jaume Bou i de

81 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 27 de març.

Maria Guasch Rebull, natural de Monral, Tarragona, esposa de Jaume Casugas i de 86 anys, morí al seu domicili el 30 de març.

Benito Reyes Cano, natural de Montemolin, Badajoz, espòs de Francisca Cordero i de 88 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 30 de març.

Nuri Fabro Costafreda, natural d'El Prat, solter i de 83 anys, morí a El Masnou el 8 d'abril.

Luisa Manzanera Barrios, natural de Cartagena, Murcia, viuda de Tomás Arnau i de 85 anys, morí al seu domicili el 10 d'abril.

Josefa Alfonso Sanchez, natural de Sorvilan, Granada, viuda de Diego Godoy i de 92 anys, morí a Piera el 15 d'abril.

Pere Mas i Altés, natural d'El Prat, solter i de 63 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 15 d'abril.

En recuerdo de José Luis Montes

El pasado 21 de marzo falleció José Luis Montes en el hospital Residencia de Bellvitge, a los 62 años de edad, víctima de una insuficiencia cardiaca, enfermedad que le afectó durante los últimos años de su vida. José Luis fue uno de los más destacados cineastas pratenses en los años setenta. Fotógrafo de profesión (trabajó en Foto Portillo durante su juventud y madurez), se inició en el cine a sus treinta años y en 1971 realizó su corto "Paco es... así" en el que puso de relieve un gran perfección formal y un penetrante sentido del humor. Siguió una decena de cortos, entre los que destacan "Cásate y...", "Pinceladas del Prat 1973" y "...y bebió el agua". Con ellos cosechó gran cantidad de premios locales y foráneos. En 1975 participó también, como técnico y como actor, en el largometraje pratense "El exhibidor". En sus películas se reflejaba a menudo la situación del emigrante que intenta adaptarse a su entrono, pero añora profundamente su tierra natal. Persona de gran profundidad humana, de gran corazón, sentimental nato, valoraba y ejercía la virtud de la sinceridad, rechazando la hipocresía y la ostentación, aunque su más hondo sentimiento fue el auténtico valor que concedía la amistad, su generosidad y su desinterés. Ahora sus restos reposan en San Nicolás del Puerto, su pueblo añorado, pero este sevillano, pratense de adopción, ha dejado entre nosotros, sus compañeros de afición, un recuerdo imborrable que no se apagará hasta que nos reunamos todos con él y con Bringué, Villanova, Aspiazu, Muns, Vallhonrat y con todos los cineastas que nos han ido dejando... La inquietud artística, capaz de crear obras que perduran, y el deseo de reencuentro con los amigos y con los seres queridos, justifican con creces la fe en el más allá. De otro modo, la vida no tendría ningún sentido. Así que, sin prisa pero sin pausa, hasta pronto, muchacho.

Fermín Marimón

JOSÉ VALERO FREILE

Nació en Villarejo de Fuente (Cuenca).

Falleció el día 30 de marzo de 2006 a la edad de 78 años.

La familia agradece las muestras de afecto recibidas

MA. PAU PÉREZ CANO

7è Aniversari (27-4-1999)

Mereixes no ser oblidada.

Joan, Ester, pares, familiars i amics et recordem.

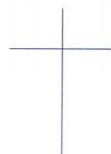

FERNANDO BERGILLO MOLINA

1er Aniversari (5 d'abril de 2005)

Tanto cariño y amor nos diste que tu ausencia para nosotros no existe.

Tu esposa, hijos, nietas, hermano, sobrinos y familia

MARIA GUASCH I REBULL

Ha descansat en la Pau del Senyor el dia 30 de Març de 2006 a l'edat de 86 anys.

El seu marit Jaume Casugas Camps agraeix les mostres de condol rebudes.

Funerària d'El Prat

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

Sant Pere i Sant Pau

OFICINES: Camí de Cal Natrus s/nº
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

Gente Singular

Pepe «El de los melones»

Aun hoy en día, es muy común, que –en los veranos- al pasar por las carreteras del sur, se vean amontonados en lugares ya deliberadamente elegidos por los agricultores, ingentes cantidades de melones apilados y preparados para su venta. Se sitúan bajo cobertizos contruidos para la ocasión, con postes de madera y cubiertos de hojas de palmera o similar, para así tenerlos a resguardo del ardiente sol andaluz, y poder ser ofertados a los que circulan por la carretera, ya sea al peso o por piezas, presumiéndose, que al ser un trato directo desde el productor al consumidor, es más bajo su precio y mayor su calidad, aunque esto –en la realidad- no sea siempre, rigurosamente cierto.

Pepe, desde siempre, se dedicó a esta actividad, en la que a base de realizarla se había convertido en un experto, por eso no era extraño que desde que empezaba la temporada de melones, y hasta su conclusión, a Pepe, no le faltaba nunca trabajo, porque los cosecheros, sabiendo de su buen hacer, tenían asegurado - ya desde antes de comenzar la campaña - un aumento de sus ventas, si era Pepe el que gestionaba su comercio.

Durante los inviernos, en que al no haber melones no podía dedicarse a este trabajo, vivía a salto de mata, de acá para allá en todo aquella actividad del campo que surgiera, pero trabajase en lo que trabajase, e hiciese lo que hiciese, todo el mundo en el pueblo, le conocía solo como Pepe "el de los melones", sustituyendo la actividad al apellido, por lo que casi nadie sabía en realidad cual era éste.

La mayor parte de su éxito como vendedor, se cifraba en su gracejo andaluz y en su chispeante ingenio, que convertía en chiste cada frase que pronunciaba, haciendo las delicias de sus interlocutores, los cuales siempre que hablaban con él, y no importaba sobre qué tema, esperaban una salida brillante a su conversación, y por lo general casi nunca se veían defraudados.

Solía ser un asiduo de los bares, en donde acodado a la barra, podía pasar veladas enteras, trasegando botellas de fino, u otros caldos de diferente factura y graduación alcohólica. La taberna, casi nunca ha sido un vicio barato, y aunque Pepe tenía merecida fama como melonero, los ingresos que esta actividad generaba, no daban para permitírselo, por lo que nuestro hombre solía tener kilométricas cuentas de deudas, en las tascas que frecuentaba, las cuales iba alternando al objeto de no enfadar demasiado a los taberneros. Era en el invierno – periodo de nula

actividad laboral en lo suyo – cuando tales cuentas arrojaban los saldos más altos en su contra, y fue justamente en esa época cuando sucedieron las anécdotas que cuento.

Una noche – sin una peseta en el bolsillo – salió del bar, después de haberse tomado varias consumiciones, casi de puntillas y sin tan siquiera decir ni adiós, dejando una deuda de algo más de cinco duros, que ya era una cantidad muy considerable para la época. A la mañana siguiente, el dueño del ventorro, sabedor de que nuestro personaje madrugaba para irse a trabajar, se apostó a la puerta del establecimiento, y nada más verle aparecer al extremo de la calle, le espetó en tono de irónico aviso.

–“Pepe, ¿tu sabes que tienes aquí en el bar, veintisiete pesetas de anoche...?” a lo que nuestro personaje sin inmutarse ni dejar de andar le contestó –“Bueno hombre, no te preocupes por eso, guárdamelas, que ya las recogeré esta tarde cuando regrese”... y dejando desconcertado al camarero siguió su camino.

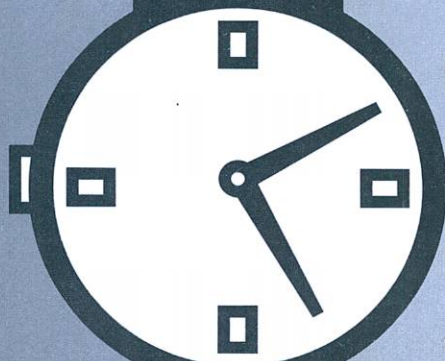
Pero la que para mí es una de sus mejores ocurrencias, fue la protagonizada –cómo no, también en un bar - una fría mañana de invierno, en la que al objeto de “matar el gusanillo”, como se dice allí al tomar la primera copa del día, se acercó a la barra del de la plaza mayor, y pidió una de aguardiente seco. Una vez se la hubo tomado, y cuando llegó la hora de pagar, Pepe, con la mayor naturalidad dijo al tabernero al que sobradamente conocía; –“ Alonsito, esta apúntamela... ”. El tabernero, que además de no ser nada simpático, conocía de sobras lo moroso del personaje, con cara de vinagre le dijo en tono de pocos amigos. - ¿...Y no te parece que es muy temprano para empezar ya a apuntar...? .Sin tan siquiera un segundo de duda, nuestro héroe, mientras cogía la taleguilla en donde llevaba la comida del día, y se dirigía a la salida, contestó – “Bueno Alonso, no te incomodes hombre, si te parece que ahora es muy temprano, pues me la apuntas a eso de las doce y media o la una...”

Cuentan, que el tabernero, cuyo fuerte no era precisamente su sentido del humor sino todo lo contrario, pues tenía fama de borde, amargado y mal encarado, fue el mayor difusor de lo sucedido entre sus parroquianos, y no precisamente como algo divertido.

Personalmente creo, que con su ocurrencia, Pepe había ya dejado pagado su aguardiente... yo, por lo menos, le habría invitado muy a gusto.

J.M.HIDALGO

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

Dilluns i dimecres
15:00 a 18:00

Dimarts
9:00 a 14:00

Ens pots trobar a
Carrer Castellà, 5 baixos

telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Dirigir vs. manipular

D'acord amb els estímuls adquirits o acollits, es dona atenció especial a les expectatives rebudes: seleccions, formes, promocions, compenses monetàriament, assignes tasques, assessores i avalués. Aquesta cadena – amb els seus esglaons – és la trajectòria que té davant seu un director, qualsevol que sigui el projecte a tirar endavant.

El dirigent té l'obligació d'identificar els perfils dels seus col·laboradors, els perfils tècnics però sobretot, els perfils humans. No serà el mateix tractar amb una persona amb autoestima – encara que es deixi persuadir – que fer-ho amb una altra sense ètica o sense capacitat de treball en equip. No tindrà el mateix resultat entrar en tractes amb algú capaç d'aprendre ràpidament i amb exactitud, que tirar un projecte endavant amb persones que comprenen amb dificultat els processos. No ens gratificarà igual tenir al costat un "apòstol" –enèrgic, disciplinat i amb iniciativa– que un "mercenari" (a tant l'hora i sense sentiments d'aquells que sumen, i molt!!).

El dirigent ha de deixar que entre els cooperadors, sorgeixi l'espontaneïtat i la creativitat, perquè cap treball resulta insignificant, perquè només aprenent et motives, perquè t'han de compensar l'esforç amb beneficis i salaris i perquè ser un bon "samarità" ha de gaudir d'un 'plus'. I aquest 'plus' cal que sigui palpable encara que no ostentós, doncs és cert també que no és el mateix la productivitat que la capacitat de producció.

No obstant, el que dirigeix en primer lloc, ha de ser lleial al seu patró; i això també vol dir crear doctrina entre els seus empleats per tal de donar criteris d'actuació independents. Quanta més confiança poguem donar, més fàcils farem les trajectòries. I això tenint present que de vegades, els membres del nostre equip estan pagant un "sobrepau" (en temps o en diners) per tal de veure garantides les seves expectatives.

Però aquests que paguen un "sobrepau" el que mai estan

disposats és a satisfer-lo en consideracions. És a dir, saben que potser donen més del que reben en estricta compensació, però no se senten en cap moment "manipulats". I tal vegada és més fàcil i rendible invertir en satisfacció que disminuir certs costos d'adquisició.

El "manipulador" és el que acciona, actua i treballa; però ho és més, molt més –en el nostre argot social– el que distorsiona un direccionament i el que sempre procedeix en benefici propi (i a la llarga, únicament en benefici propi). És hàbil per inventar arguments, és ràpid en generar motius, té la suficient dosi d'ambició per no defallir en l'intent, i si cal, et fa veure garces per perdis. És maquiavèlic, doncs sempre el fi per a ell, justifica els mitjans. La destresa i la manya són virtuts seves (somriure i pastanaga): allarga la corda tant com faci falta, i no ens n'adonem que la portem lligada al coll; quan la tiba està ja molt segur que haurem de cedir a les seves pretensions. De tota manera, està condemnat al fracàs final; el seu hortizó sempre és a curt i a mitjà termini, mai és a llarg termini (el seu enemic més implacable és la consolidació). La revolta és la darrera fita del manipulador. I un manipulador –que normalment, és qui dirigeix i mana i paga –o fa pagar– a la vegada–, el trobem entre els que dirigeixen en una empresa i volen ascendir en vertical, sense fer la caravana de les zigues-zagues; i igualment, entre els dirigents polítics; i també entre els empleats; i també a les associacions i/o comunitats.

Però, per sort, se l'acaba encaixant. No podria ser d'una altra manera. En què es podria convertir una societat on la base no fos el rigor i la confiança, la consideració i el respecte?

Resulta un tòpic dir que la millor orquestra, l'orquestra per excel·lència és aquella que podria tocar i sonar igual de bé sense director; però justament aquest és el gran repte del director...

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

Teología de la obesidad

Y Dios pobló la tierra con espinaca, coliflor, brócoli, y todo tipo de vegetales, para que el Hombre y la Mujer puedan alimentarse y llevar una vida sana.

Y Satanás creó a McDónald's. Y McDónald's creó el Big Mac.

Y Satanás dijo al Hombre: «¿Lo quieres con papas fritas y gaseosa?»

Y el Hombre dijo: «Tamaño grande».

Y el Hombre engordo. Y Dios dijo:

«Haya yogur, para que la Mujer conserve la silueta que he creado con la costilla del Hombre.

Y Satanás creó el chocolate.

Y la Mujer engordó. Y creó Dios las ensaladas, y el aceite de oliva. Y vio que estaba bien.

Y Satanás hizo el helado de fudge y crema chantillí.

Y la Mujer engordó.

Y Dios dijo:

«Miren que les he dado frutas en abundancia, que les servirán de alimento.

Y Satanás produjo las salchipapas con mayonesa.

Y el Hombre engordó, y su colesterol malo se fue por las nubes.

Y creó Dios las zapatillas, y el Hombre decidió correr, para perder los kilos de más.

Y Satanás concibió la televisión por cable. Y agregó el control remoto, para que el Hombre no tuviese que cambiar de canal, entre deportes y películas, con el sudor de su frente.

Y el Hombre aumentó de peso.

Y Satanás dijo a la Mujer: «Es apetecible a la vista del Hombre un piqueito».

Y la Mujer le acercó al Hombre huvos con tocino, queso mantecoso y una cerveza.

Y el Hombre, aferrado al control remoto, comió el piqueo que era profuso en colesterol.

Y vio Satanás que estaba bien.

Y el Hombre llegó a tener las coronarias tapadas.

Y dijo Dios: «No es bueno que el hombre tenga un infarto». Y entonces creó el cateterismo y la cirugía cardiovascular.

Y Satanás creó... ESSALUD.

JAUME ESTRUCH

La Capsa inicia una etapa amb cares noves

GATS i Circuit Prat assumeixen la gestió del Centre Cultural

M. MARTÍNEZ /Des del 3 d'abril La Capsa comença una nova aventura, després que fa unes setmanes entressin a concurs la gestió dels serveis de dinamització i serveis auxiliars, a més de la gestió de la cafeteria del centre, que fins ara gestionava Xauxa. La nova etapa s'enceta també amb cares noves a la direcció, ja que la fins aleshores directora del Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa, Marta Ardiaca, portarà a terme les funcions que a l'última etapa va assumir Imma Vilches.

Les iniciatives pratenques són les protagonistes d'aquesta etapa que ha encetat La Capsa. GATS (Grups Associats pel Treball Sociocultural), serà la concessionària dels serveis, mentre que la gestió de la cafeteria l'assumirà Circuit Prat, vinculada actualment a l'Artesà. Óscar Rando, de GATS, ha donat algunes pistes de futur sobre la gestió que volen iniciar, fixada en tres gran eixos: qualitat de gestió integral, amb paràmetres d'eficàcia i eficiència; la persona és el centre d'aquesta gestió, tant de l'usuari com de l'equip de persones que portaran a terme els projectes; i una programació amb garanties. Un dels punts més valorats del seu projecte es que donava resposta a les línies generals d'actuació projecte de centre cultural dissenyat per l'ajuntament fruit de les jornades de reflexió i debat del passat juliol, però a més, que el projecte de l'entitat volia impulsar una programació paral·lela potent que anirà més enllà del pressupost propi La Capsa. Per portar a terme aquest objectiu, GATS posarà en marxa una captació de recursos i fons externs, a més d'una sèrie d'aliances estratègiques que impulsin un projecte enriquidor i polièdric, estimulant totes les potencialitats de La Capsa.

"Nosaltres no gestionem per gestionar, i intentarem fer bé allò que l'ajuntament ens planteja, però la nostra intenció es donar una passa més", afirma l'Óscar

Rando, que pretén un projecte impregnat per la filosofia de GATS, amb un perspectiva molt social, i sempre amb una voluntat de negociació entre les parts implicades (Ajuntament, GATS i Circuit Prat) per treure el major profit al Centre, "una

eina cultural molt potent per transformar i incorporar gent jove", reconeix en Rando. Per arribar a aquest objectiu, l'entitat també ha creat un consell assessor per les activitats i espectacles que es podrien desenvolupar a La Capsa, amb

noms de projectes ja consolidats com Barnasants o Contra baix, i referents com Manu Chao, Toni Aguilar o Espido Freire, "que podrien obrir moltes portes" per acabar de consolidar que tot just acaba de començar a caminar. ■

La Capsa, any 0

El concert del passat 31 de març a La Capsa va ser com una premonició: l'huracà sonor del grup La Brassa Dnz System Orkstra, va fer entrar a la sala de concerts en una mena de ritual d'exorcitació, precisament quan un dels centres culturals més carismàtics de la nostra ciutat viu una etapa de canvis. Vam veure la sala de concerts plena de gent i energia, i fou reconfortant el retrobament d'alguns clàssics de l'escena local, però no com una manera de mirar al passat, sinó que concretava la necessitat de recercar nous reptes i consolidar definitivament el projecte de La Capsa, que encara que per a molts ja fa anys que és un referent, d'altres som de l'opinió que encara li falta un bull perquè realment esclati la seva potencialitat.

L'any 0 comença amb dos novetats. Marta Ardiaca, la nova directora, ja ens ha demostrat al C.C. Sant Jordi Ribera Baixa la seva professionalitat i il·lusió envers els projectes que cauen a les seves mans. L'entrada de Circuit Prat i GATS és l'altra gran novetat. Ambdues iniciatives són locals i això pot ser un punt a favor: coneixen la realitat sobre la que treballaran. Però tot i la seva vinculació a la nostra

ciutat, se'ls ha d'exigir la mateixa serietat i professionalitat que a d'altres entitats i empreses, un grau de compromís que també demanarem a la nova directora.

Que calia una transfusió d'il·lusió i noves cares per a molts era evident. Però si s'han de posar peros a aquest canvi cíclic necessari, potser la precipitació de tot el procés no sembla bona consellera. Però així són els moments de crisi: els projectes de gestió que es van presentar a La Capsa van tenir poc més quatre setmanes de preparació, i el mateix camí ha seguit el C.C. Sant Jordi-Ribera Baixa, que el 18 d'aquest mes estrena nous gestors. El que evidencia tot aquest procés es que l'experiència amb Xauxa ha deixat un mal regust de boca que ja s'ensumava feia temps i que es podria haver evitat amb una major capacitat de reacció i reflexos des de la Regidoria corresponent.

Com deia el poeta "*Resolució de ser feliz / por encima de todo, contra todos / [...] -por encima de todo ser feliz-*". Per sobre de tot, sembla l'hora de fer enlairar La Capsa i regalimant-nos amb la idea que l'aposta serà feliç. El Prat ens ho agrairà.

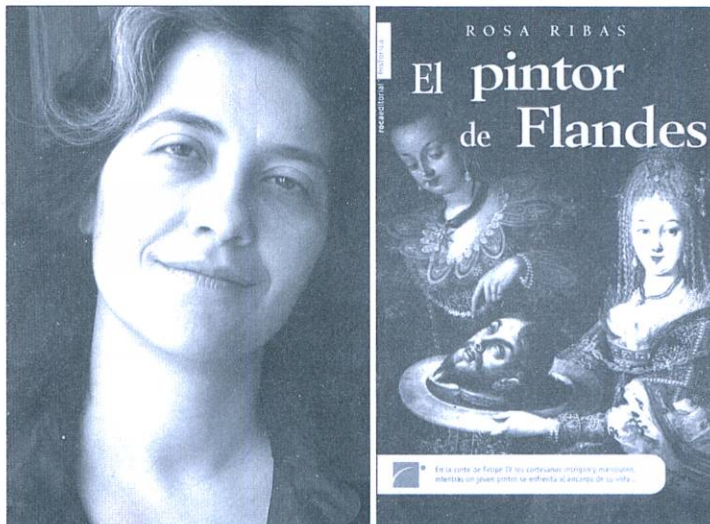
MARIANO MARTÍNEZ

Rosa Ribas presenta el llibre "El Pintor de Flandes"

L'escriptora pratenc publicava la seva novel·la a Roca Editorial

DELTA / Intrigues i poder entrecreuen els seus camins en el retrat d'època que l'escriptora Rosa Ribas ha titulat "El pintor de Flandes" i que és la seva primera novel·la publicada. Anteriorment, ja havien vist la llum algunes traduccions, com el llibre "Perdut", publicat a Proa. Però en aquesta ocasió, la història creix d'un intens treball de documentació per situar-nos en un segle XVII, on les conspiracions a les corts europees estan a l'ordre del dia.

Durant l'acte de presentació, on van intervenir Mariano Martínez, director de la revista "Onada de Cultures", i Vicenç Tierra, escriptor local, l'escriptora, que actualment viu a Alemanya i és catedràtica d'una petita universitat d'aquest país, va explicar alguns dels secrets que ajuden a entendre l'eix d'aquesta novel·la, un quadre que representa la degollació de Sant Joan Baptista,

una obra instal·lada al Prado plena d'elements al·legòrics: "És una història que té molta força: hi juga la política, l'ambició, personatges molt carismàtics. Vaig canviar coses de la seva teoria per adaptar-les més a la història que jo volia explicar". També retrata amb molta credibilitat la realitat que envolta Paul van

Dyck, que treballa pel conde de Villamediana, correu reial i personatge que encarrega el misteriós quadre. El quadre és un instrument on es reflexa qui té el poder, qui té la informació, un tema totalment actual i que l'escriptora ha sabut transmetre a una novel·la ambientada al segle XVII. ■

Nova junta directiva de la Societat Coral Recreativa Lo Llobregat de les Flors

DELTA / Des del passat 2 de febrer, dia en que es celebrà l'Assemblea General Extraordinària de l'entitat pratenc, es va elegir una nova junta directiva, que quedà composta de la següent manera:

President: Santiago Lajara Villascusa

SotPresident: Mercè Raventós Pi

Secretari: Jose Paco Román

Tresorer: Joan Balletbó Sàlvia

Vocal 1r: Maite Rodriguez Mendoza

Vocal 2n: Merche Moreno García

Vocal 3r: Belén Pecharromán Martínez

Vocal 4t: Raúl Muñoz Hernández

Vocal 5è: Rosalia Pi Curull

Vocal 6è: Carme Vallespi Bondia

Vocal 7è: Miquel Company López

Vocal 8è: Salvador Raventós Oliva. ■

Fa temps que l'Ajuntament del Prat impulsa treballs destinats a la recuperació de la memòria històrica de les classes populars, veritable motor de la història i sovint marginades de la producció historiogràfica tradicional. L'any 2004, tot continuant l'obra El Camp de la Bota de l'artista Francesc Abad, l'Ajuntament del Prat va promoure un treball de recerca sobre els pratencs afusellats al Camp de la Bota i els seus familiars. La investigació es va ampliar als pratencs que van viure el genocidi nazi. El treball va servir de marc per a un homenatge institucional a les víctimes de la repressió. Arran dels contactes fets per a aquesta exposició, al'Arxiu municipal vàrem començar a treballar la idea de tirar endavant un projecte que abastés la totalitat de la repressió des de l'àmbit del Prat i centrat en les dones.

Després de la derrota republicana, s'inicià un nou règim basat en la repressió i la por imposada pels guanyadors. La persecució indiscriminada de tots els sospitosos de no ser addictes al nou règim tenia com a finalitat aconseguir una població dòcil i atemorida per la por a

Les dones del Prat i la repressió franquista

possibles represàlies. Les dones van patir doblement les conseqüències de la repressió, per la seva condició de republicanes i de dones. Si bé a la vida quotidiana, les dones es van veure sotmeses a uns mecanismes que les deixaven en clara inferioritat respecte als homes, per a la repressió directa eren tractades com iguals i van patir els mateixos càstigs.

Des de l'Arxiu municipal del Prat, hem treballat intensament en la recerca documental, no només en el nostre arxiu sinó en d'altres que contenen fons sobre la repressió. Hem dut a terme nombroses sessions amb testimonis directes per tal d'explicar les històries d'algunes dones que vivien al Prat, on moltes havien nascut, i que van patir la repressió. Hem volgut explicar les seves vivències que, tot i l'àmbit local, són les mateixes que van viure les dones de tot el país. L'abast cronològic del treball és el període 1939-1952, quan la repressió va

ser més dura i quan el franquisme es mostrà amb les seves característiques més autèntiques.

El resultat del treball ha estat una exposició, que s'inaugurarà al Museu del Prat, segon pis de Torre Balcells, el proper 22 d'abril i un llibre que es presentarà el proper 18 de maig. L'exposició es podrà visitar fins el 15 de juliol i hem programat diferents activitats complementàries a l'entorn de la repressió i del franquisme. Tant a l'exposició com al llibre s'analitzen els diferents aspectes de la repressió, des de l'exili fins a la vida quotidiana, fent especial esment a les presons, les depuracions i a les famílies dels afusellats al Camp de la Bota. El llibre ha estat prologat pel professor Carles Santacana i els articles han estat redactats pel personal de l'arxiu i per Joan Montblanc, Andrea Martínez, Marie Panabiere i Dolors Juárez. Des d'aquestes pàgines volem agrair novament la col·laboració de totes les dones i de tots els homes que ens han ofert el seu testimoni. Gràcies a totes i a tots.

**MARGA GÓMEZ • OLGA DUQUE,
OLGA PARETAS • M. PAU PÀMPOLS**

Neix el projecte «Nexes» al C.C. Sant Jordi-Ribera Baixa

L'eix del projecte és una exposició que s'inaugurarà el proper 30 de juny fins la Festa Major

M. MARTÍNEZ /Dintre de les noves propostes que s'estan desenvolupant al programa sociocultural de la nostra ciutat i que convergeix amb les polítiques culturals actuals de molts municipis catalans. Nexes pretén ser un intent per respondre activament i d'una manera més pragmàtica a les necessitats dels usuaris de centres culturals, a més de generar la cohesió social sobre els territoris on incideixen les accions d'aquest projecte. Els altres eixos d'aquest ambiciós projecte giren entorn de realitzar un estudi de públics i el de l'animació sociocultural.

Nexes, que neix del Centre Cívic i de les entitats que treba-

llen en el territori, s'articula entorn la creació d'una exposició participativa sobre els barris propers com Sant Cosme o Sant Jordi, a partir de la participació de veïnes i veïns que hauran d'aportar la seva fotografia durant el mes de maig. La idea inicial es intentar reunir prop de mil fotografies antigues, mil fotografies actuals i recollir records de les persones que han aportat part de la seva vida personal a la història dels barris propers al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa, un material que es recollirà al Centre Cívic, al Centre d'Informació Municipal de Sant Cosme o a la Carpa itinerant que s'instal·larà a cada una de

les activitats que es realitzin a l'abril i al maig. De forma paral·lela, durant els mesos d'abril i juny, les activitats que desenvoluparà el centre cívic girarà entorn d'aquest projecte, traient el màxim d'activitats d'animació al carrer en les places més properes al Centre.

Els Sabor de Gràcia van donar el tret de sortida el passat 23 d'abril a Nexes, amb un concert ple de rumba a la Plaça de Sant Jordi. Entre les activitats paral·leles també s'hi poden destacar diferents actuacions de músics locals com Robert Gómez, Raúl Alvarado o Jordi Pujol trio, teatre a la fresca, cine de barri, tallers, activitats de grups locals, jocs i exposicions. ■

L'Agrupament Escolta i Guia Anton Vilamig, mig segle d'escoltisme al Prat

L'any 2007, l'A.E. i G. Anton Vilà, farà 50 anys de vida. Per celebrar-ho, el cau fa una crida a tots els seus antics membres, que al Prat no són pocs, perquè els ajudin a preparar-ne una de bona.

Fem una crida a tots els ex-escoltes de l'A. E. i G. Anton Vilà perquè s'animi a col·laborar al 50è Aniversari, per això us proporcionem les dades on poder contactar amb nosaltres:

Pl. Blanes, s/n°. Edifici del Mercat. 1ª planta

Correu electrònic: antonvila@hotmail.com

Telèfons: Judith: 607 54 73 93 • Ubi: 690 28 94 77 • Guadalupe 647 61 75 19

Mi mirada se equivoca

Margarita Arrocha (pintura y escultura). Restaurante-Galeria Ona Nuit

ÓSCAR SOLSONA /Respeto a los artistas que se atreven. Desde luego, Margarita Arrocha es un ejemplo: te aplaudo. Miro tus cuadros y a mis ojos les faltan todavía mucha *escuela de la vida*. Tus pinturas no me «alcanzan», no me «tocan», sin duda, de mérito mío.

Fluorescencia, rito, vida, paisajes humanos, insinuaciones a fuego, textura, trazas, tribalismo, silueteados en negro, trabajo, esfuerzo, ganas de comunicar, puro México, ... sí, todo eso está. Pero mi mirada es una vaga, el hilo que debiera llevarme a sentir tu obra no lo encuentro. Así que este breve texto tan solo es una autodenuncia, un breve desconsuelo, porque intuyo que todo eso que dices está, seguro que está; podría percibirlo, me acuso. Otros te lo dijeron, y aciertan. ¡Cuánto agradezco, no obstante, que me muestres tu *Metapais!*. Aunque yo ande en la venda, como un simple tapado.

Tienes también unas figurillas de barro (las Catrinas y los Catrinos) herencia de la más genuina denuncia Simpson (sí, la serie de dibujos de la televisión), a las que les sacas una vuelta de tuerca más, mostrándolas en calavera, y me gusta que lo hagas pero no me llega. Nuevamente mis limitaciones.

Conviven en la exposición unas fotografías de Pep Tapiés como estampas bien resueltas.

Mi incapacidad no hace sino validarte. Y no quise dejar escapar esta oportunidad para hacerme aún más humilde frente al arte de verdad. Mi sincero agradecimiento, Margarita. Sé que sabrás disculparme.

La realitat d'El Salvador en fotogrames al Centre Cívic Jardins de la Pau

D. / La solidaritat i la cultura tornen a agafar-se de la mà en una nova exposició que entre els dies 3 i 17 d'abril va acollir el Centre Cívic Jardins de la Pau. Aquesta mostra enllaça amb les que també, durant el mesos de març i abril, es van poder visitar al Centre Cultural Torre Balcells (Mostra Internacional Multidisciplinària d'Art) i al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa (Turisme solidari i Sostenible), i que evidencien que les inquietuds artístiques poden ajudar a iniciar i consolidar un treball de conscienciació entorn a realitats socials caracteritzades per la injustícia i la pobresa.

"El Salvador. La pau fictícia, la violència de la globalització", produïda per la Fundació Món-3, recull tot un seguit de fotografies que narren els processos de pau i les diverses experiències de solidaritat amb El Salvador i Nicaragua. Fa una dècada que ens aquesta països s'inicià, després d'anys de conflictes

bèl·lics, un procés democràtic enmig d'un context mundial on la globalització capitalista va determinar les reformes polítiques i econòmiques que encetaran aquesta països. Les més de vint fotografies, acompanyades de textos explicatius, evidencien que la transició no fou justa per a tothom: les conseqüències de la flexibilitat laboral, les privatitzacions o la resistència dels grups oligàrquics queden reflexades en els rostres de nens i adults, que tot i la seva precarietat, encara es deixen il·luminar per l'esperança. Front a les injustícies, la resposta de la societat civil a les fotos de manifestacions contra l'aplicació de polítiques neoliberals, o les accions de solidaritat i cooperació d'ONGs catalanes que pretenen canviar pòc a pòc en positiu la realitat de comunitats desfavorides en diferents camps de la vida quotidiana, com l'educació o noves fórmules per a la realització d'activitat productives. ■

Un treball del pratenc Bertran Cazorla, IV Premi Nous Horitzons

El premi està dotat amb 1200 euros

D./ El IV Premi Nous Horitzons ha recaigut en el treball «Federalisme i Estat plurinacional: una parella inseparable?». Conceptes i mecanismes institucionals per a la Organització territorial d'una societat plural des de la radicalitat democràtica» de Bertran Cazorla.

El jurat format per Ricard Gomà, president Fundació Nous Horitzons, Núria Sensat, sociòloga, Maria de la Fuente, responsable de Dones amb iniciativa i Oriol Costa, professor de ciència Política de la UAB i director de la revista Nous Horitzons, ha resolt que el premi Nous Horitzons recaigui enguany en el treball titulat «Federalisme i Estat plurinacional: una parella inseparable? Conceptes i mecanismes institu-

cionals per a la Organització territorial d'una societat plural des de la radicalitat democràtica» de Bertran Cazorla.

El treball reflexiona sobre la organització territorial dels estats plurinacionals alhora que presenta propostes encaminades a construir un federalisme capaç d'adaptar-se a les peculiaritat d'aquest països. En concret, l'anàlisi realitzat per Cazorla, es basa en les experiències dels sistemes federals de Suïssa i Alemanya, així com de països que han viscut processos de descentralització com Espanya i Bèlgica.

El treball serà guardonat amb un premi de 1.200 euros i publicat dins la col·lecció «El Pensament i l'Acció» de la Fundació Nous Horitzons. ■

Presentacions de llibres

L'altra resistència.

L'associacionisme cultural català i la lluita per les llibertats democràtiques, de Pere Baltà

Presentarà el llibre: Josep Maria Canalias, director del periòdic Delta

Presentarà l'acte: Pere Manuel Azuara, president de l'Associació UNESCO del Prat i secretari de l'Associació Delta

Dijous, 11 de maig de 2006, a les 19:30 hores
Biblioteca Popular Antoni Martín, s/n. El Prat de Ll.

«Les llums de les ombres» /

«Las luces de las sombras», de Vicenç Tierra

Presentarà el llibre: Josep Costa, director del Teatre Kaddish

Presentarà l'acte: Lluís Tejedor, alcalde del Prat

Organitza l'Associació d'Amics de la UNESCO del Prat

Divendres, 19 de maig de 2006, a les 19:30 hores
Centre Cultural Torre Balcells • El Prat de Llobregat

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

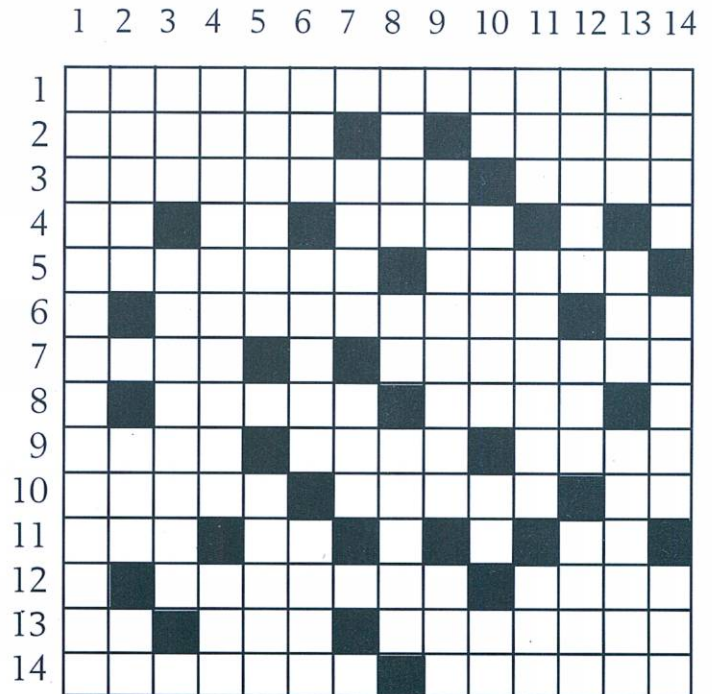
EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

Pratigrama nº 30, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horitzontals: 1. De manera majestuosa. – 2. Deixeble del Manuel. Va bé. Exclamació de sorpresa del noi. – 3. *L'avinguda més lliure del Prat*. Desocupació. – 4. Mitja iaia. Arbre místic. Utilitzar. Al fons del mar. Zero. – 5. Que nodreix. *Peix que dona nom a un dels principals estanys del nostre delta*. – 6. L'origen de tot. *Carxofa ben pratenca*. Toro vocàlic. – 7. Consonant rara. Victòria. Et dirigiries. – 8. La fi del món. Equivoquem. Minúscula porció de líquid. El final de tot. – 9. Com qui no vol la ... Diner. Heroi mitològic amb ales de cera. – 10. Nom femení. Giravoltin. Déu solar egipci. – 11. Sentit amb l'oïda. Xovinistes Jacobins. Entrant a Roma, s'acaba l'amor. Un romà. La teva. – 12. Nitrogen. *Nom de pila del primer alcalde pratenc democràtic*. Pisp a una vestimenta. – 13. Un punt al dau. En aquest moment. Molt afeccionat al cinema. – 14. *Vehicle pagès de dues rodes amb vela i seients laterals*. *Carrer pratenc entre Doctor Robert i Eusebi Soler*.

Verticals: 1. Aquest té mala intenció. – 2. Despreniment de neu. Comença i acaba un rumor. Resi. Saludable. – 3. Judici. *Cal ..., casa colonial de fusta ja enderrocada, prop del Carrefour*. A mitja cursa. – 4. Ingressaran una quantitat de diners (no necessàriament provinents de la Borsa). Nascut. – 5. Del revés, així acaben tots els espècimens. Radi. Figurant d'una pel·lícula. – 6. Un dels rius que passa per Girona. *Eina de pagès emprada per a cavar la terra*. En ... petit quan balla. – 7. Vocal urdú. Municipi nord-català del Rosselló (en francès, Thuir). Il·lusionista. Comença la nit. Acaba el dia. – 8. Del revés, el company de l'aigua en la neteja diària. Sobirà persa. Té lirisme. – 9. Alliberem un dòlar de la presó. Arbre de flors blanques i fruits ataronjats. Percebre per l'oïda. – 10. Entrem a Aràbia. Confio. Dos romans. Níquel. – 11. ... culpa. *Primer cognom del primer alcalde democràtic, que també trobem a la biblioteca municipal*. Regatge. – 12. M'introdueixo. Bou tibetà. Mató de soja

molt popular a la cuina japonesa. – 13. *Número de la futura línia pratenca de metro*. Llei Orgànica Estatal. Península entre Àsia i Àfrica. – 14. Llanço. Mol·lusc amb perla. Bulb comestible que espanta els vampirs i, a vegades, els companys de taula.

Solucions al Pratigrama núm. 30

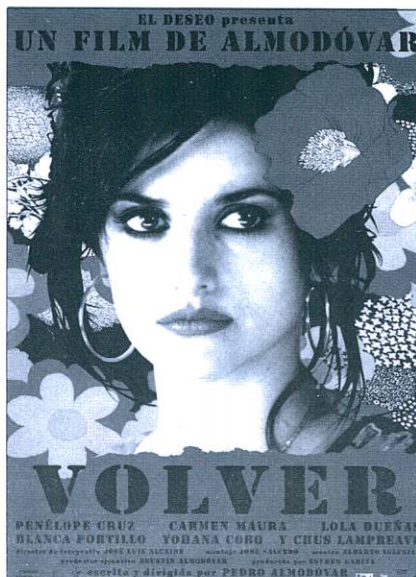
Horitzontals: 1. Majestuositat. – 2. Alumne. B. Renol. – 3. Llibertat. Atur. – 4. Ia Om. Usar. R. O. – 5. Nutrici. Remol. – 6. T. Escarxofa. Oo. – 7. Erra. V. Antries. – 8. N. Erem. Gota. T. – 9. Cosa. Cale. Icar. – 10. Irene. Gírm. Ra. – 11. Ott. Xl. R. I. Ta. – 12. N. Antonio. Roba. – 13. As. Ara. Cinéfil. – 14. Tartana.

Verticals: 1. Malintencionat. – 2. Allau. R. Ott. Sa. – 3. Juli. Teresa. R. – 4. Emborsaran. Nat. – 5. smem. C. R. Extra. – 6. Ter. Cavec. Joan. – 7. U. Tur. Mag. N. A. – 8. obas. Xa. Liric. – 9. S. Taronger. Otr. – 10. Ar. Refio. II. Ni. – 11. Mea. Martn. Reg. – 12. Entro. Iac. ToFu. – 13. Nou. LOE. Arabia. – 14. Tiro. Ostra. All. Rígnal.

QUÈ FAN AL CAPRI?

Almodovar vuelve a sus mujeres

«Volver» destruye los tópicos de la España negra y propone una España tan real como opuesta. Una España blanca, espontánea, divertida, intrépida, solidaria y justa, donde tres generaciones de mujeres sobreviven al viento solano, al fuego, a la locura, a la superstición e incluso a la muerte a base de bondad, mentiras y vitalidad sin límites. El film no es una comedia surrealista, aunque en ocasiones lo parezca. Vivos y muertos conviven sin estridencias, provocando situaciones hilarante o de una emoción intensa y genuina. Es una película sobre la cultura de la muerte en la Mancha natal del cineasta español, donde sus paisanos viven esta muerte con una naturalidad admirable. El modo en que los muertos continúan presentes en sus vida, la riqueza y la humanidad de sus ritos hace que los muertos no mueran nunca. De nuevo, Pedro Almodovar vuelve a trabajar con Penélope Cruz y Carmen Maura, en un reparto donde también brillan Lola Dueñas, Blanca Portillo, Yohana Cobo o Chus Lampreave.

Programació

Dies 19, 20 i 21 de maig: «El Código da Vinci» (estrena). Altres pel·lícules pendents de confirmació pel mes de maig: «Volver», «Bajo Cero», «Misión Imposible 3», i «X-men 3».

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Miquel Aguirre Laserna, Jaume Dalit Tapioles, Miquel Domènech Vidal, Eladi Fabró Parellada, Família Enric Forés Fuertes, Eladi Fortuny, Manuela Gallepuz Miravet, Xavier Ibern, Mireia Izquierdo Romeu i Montserrat Zabaleta Muela. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores

INGRID GÜÉMEZ CIFUENTES
Fisioterapeuta
Osteópata

Telf. 678 51 26 59
 C. Martí i Pol, 2-4, bajos, 2ª
 (entrada por plaça Ovidi Montllor)
 El Prat de Llobregat

TRIF TORRENTS® S.L.

Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9
 Teléfono. 93 379 40 95 EL PRAT DE LLOBREGAT
 Fax. 93 379 31 18 (Barcelona)

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO
 SONIDO

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
 100 EUROS

·AUTORADIOS

· ALARMAS

· TELEFONIA MOVIL

**MONTAJE Y
 REPARACIÓN**

CONJUNTO
 RADIO CASSETTE CD
 150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
 99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
 (Odontólogo)

Les atiende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

ADMINISTRADOR DE FINQUES

Asesoría Técnica Laboral

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas
 en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de
 trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio •
 Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes
 • Incendio

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades •
 Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y
 Cooperativas • Cuentas anuales y Resgistro Mercantil

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y
 locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento •
 Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

POTA SUD

POTA SUD

**MATERIALS DE
 CONSTRUCCIÓ
 POTA SUD S.L.**

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

C. Jaume Casanovas, 3 (Oficina) • Psge. de la Autovia, 10 (Magatzem) • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

► Fútbol • Tercera División

El Prat suelta el acelerador

MANOLO GOL / A falta de seis jornadas para el final y con la salvación casi conseguida el Prat ha levantado el pie del acelerador y se está dejando llevar por la renta de puntos que había conseguido, pues en los últimos cuatro partidos tan solo ha logrado un punto, el conseguido ante el Rubí en el Sagnier.

Volvió Pepito Ramos. Prat 0, Rubí 0

Nuevo tropiezo en el Sagnier, esta vez ante un Rubí entrenado por Pepito Ramos, el técnico que militó en El Prat la última vez que el equipo había estado en Tercera. El partido fue bastante flojo, sobre todo por parte de los locales, que volvieron a demostrar que juegan mejor fuera que en casa, los de Manolo Márquez jugaron con 10 toda la segunda parte por la expulsión de Alex Pérez, que vio dos tarjetas amarillas antes del descanso.

El Vilanova terminó pidiendo la hora. Vilanova 2, Prat 1

Derrota en el desplazamiento a Vilanova ante uno de los equipos que seguramente van a jugar las eliminatorias de ascenso a Segunda B. Muy pronto se adelantaron los locales con un remate de Sellarés, que al filo del descanso también marcaba el segundo gol azulado. La segunda parte fue distinta, con un Prat que jugó bastante bien y que tuvo sus opciones. Ya en el tramo final un penalti provocado por Benja y transformado por Jaime puso el 2-1 que sería definitivo. Al final los locales acabaron pidiendo la hora al colegiado.

Jonny marca en el Sagnier. Prat 0, Manresa 2

La buena actuación del delantero pratense Jonny, que aprovechó un regalo de Gallego para abrir el tanteo, hizo posible que el Manresa se llevara los tres puntos del Sagnier y se vengara de esta forma de la

Los pratenses han conseguido prácticamente lograr mantenerse en Tercera División.

derrota sufrida en la primera vuelta en el Nou Congost. Así mismo también jugó un buen partido otro pratense de los manresanos, el defensa central Carlos Rangel, que hizo inútiles todos los intentos de los blanquillos a lo largo del partido. El segundo gol visitante llegaba en la segunda parte cuando un delantero aprovechó un rechace del meta Víctor tras otro remate de los ro-

jiblancos que no contaron en esta ocasión con el tercer pratense del equipo, el meta Javi Reyes que se quedó en el banquillo.

Tercera derrota seguida. Rapitencia 1, Prat 0

La excursión a Sant Carles de la Rápita no fue todo lo provechosa que hubieran querido los pratenses que pasaron un buen

dia en tierras tarraconenses (con comida incluida) pero que se vinieron de vacío tras un partido donde los locales rompieron su mala racha de resultados. Un solitario gol de Molina en el minuto 60 les daba los tres puntos en un encuentro en el que el meta Víctor paró un penalti a Vizcarro en la primera parte y donde no pudo jugar Ivi al lesionarse en el calentamiento. ■

Fútbol • El juvenil de la AE Prat, en tierra de nadie

Los juveniles blanquillos de la AE Prat no han gozado de buena suerte en este mes. Tras la victoria contra la Ferran Martorell B, encadenaron una serie de tres derrotas seguidas que les coloca en tierra de nadie en el Grupo 1 de Preferente.

El cadete de la AE Prat se consolidan en Preferente

Los cadetes de Juanjo Raga están a punto de culminar el año de su consolidación en la Preferente. A pesar del elevado número de bajas que ha sufrido el equipo siguen ocupando la zona media de la tabla después de ganar al Mollerussa y empatar con Amposta y Nàstic B.

Quiles con Catalunya

El defensa pratense del Cornellà juvenil Toni Quiles volvió a jugar con la Selección Catalana Sub-18 en partidos correspondiente al Campeonato de Selecciones Autonómicas que enfrentó a Catalunya ante Cantabria a la que goleó por 5-2 y Navarra a la que venció por 3-1 con Quiles jugando los 90 minutos en ambos partidos.

► Fútbol • 2ª Regional. Grupo VIII

Sin margen de error

Las últimas jornadas serán claves para el desenlace final de la liga

L. ILLO / Seis de seis. No hay más opciones para el Juventud Prat. Si el próximo año el equipo presidido por Manuel Moreno quiere estar en la 1ª Regional debe apostar fuerte y para ello no hay más opciones que sumar los 18 puntos que quedan. Los errores en las últimas jornadas han provocado que los hombres de Rafa vayan obligados partido a partido. Lograr el ascenso o asegurarse la promoción pasa por ganar en el campo del líder Sant Joan D'Espí, La Font Santa Fatjo y en el del 2º clasificado La Guardia. Aparte, el Estruch debe seguir siendo talismán y los partidos se deben contar por victorias.

Levante las Planas, Coope y Sant Andrés de la Barca deben ser presas fáciles para ir sumando puntos de cara al desenlace final. Cabe decir que, por el momento, en caso de empate a puntos, los nuestros tienen las de ganar ya que en nuestra localidad se ganaron los partidos contra los rivales directos.

El pasado 26 de marzo el campo del Vinyets Molí Vells que hace ocho temporadas dió el ascenso a los nuestros se cobró parte de su deuda y en un partido sin tensión y en el que

los azulados no encontraron recursos ante un rival de la parte baja de la tabla, el ascenso se alejaba un poco más. Una jugada a balón parado y un magnífico gol de los locales llevaron a los juveninos al borde del desahucio. El 2-0 hizo justicia a lo visto en el terreno de juego. Una semana más tarde el Estruch volvió a dictar sentencia y al minuto de juego Lalo a gran centro del capitán Cabezas, adelantaba a los locales. A partir de aquí nuevamente las dudas volvieron a surgir y la Peña Recreativa Santfeliu empataba el encuentro. Ya en el descuento, «el pibe» Juanma, ponía las cosas en su sitio y el 2-1 final daba moral para seguir luchando por el objetivo. La visita a Sant Esteve de Sesrovires se preveía complicada, no por el rival sino por las estrechas dimensiones del terreno de juego. Tuvo que ser Elio, el director de juego del equipo, el que abriese el camino al triunfo con un disparo desde la frontal del área que perforó la meta rival. Ya en la segunda mitad Oscar se reivindicó con un nuevo tanto que aseguraba la victoria. El 1-2 final hizo justicia a lo visto en el terreno de juego. ■

► Fútbol Sala

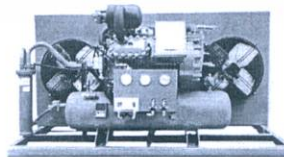
Todo por decidir

L. ILLO / A falta de 6 jornadas para la conclusión del campeonato tanto Casa Alcalá como Sporting Prat necesitan de un sprint final para lograr un nuevo éxito en el largo palmarés de ambos clubs. El Sporting Prat con las dos últimas victorias se sitúa 3º a la espera de recibir en nuestra localidad a los tres aspirantes al ascenso. Las victorias en el Julio Méndez pondrían de cara el lograr un nuevo título para el equipo dirigido por Joan Fontanals que en palabras a DELTA considera que todo es posible siempre y cuando se gane en casa. Por su parte el Casa Alcalá está tan solo a un punto de la cuarta posición que otorga la participación en los Campeonatos de Catalunya. Las 6 victorias y un único empate en los últimos encuentros afianzan a

los hombres de Paco Martín en esta privilegiada plaza. A pesar de este gran momento de forma en los dos clubs, voces allegadas a los mismos levantan la voz de queja en lo que consideran el poco apoyo económico que nuestro ayuntamiento otorga a los clubs de Fútbol Sala de nuestra población. ■

MARFRED, S.L. ❄️

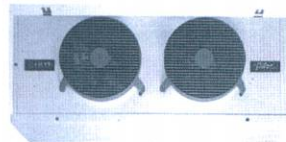

FRED INDUSTRIAL

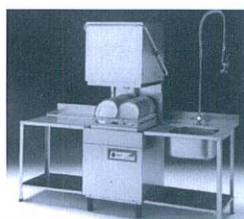
Evaporadors industrials

Compresors de fred industrial

Aire acondicionat

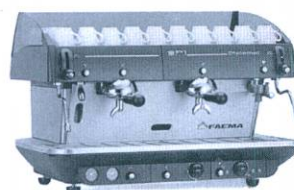

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA (MUNTATGE I REPARACIÓ)

Túnels de rentat de vaixelles

Cafeteres, trituradors, microones industrials

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Telf. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

► Fútbol Base. Lliga Nacional

Pedro Dólera dimite

JOSÉ DAVID MUÑOZ / Si el mes pasado el mister de la Escola Pedro Dólera sorprendió a muchos anunciando que renunciaba a su cargo la próxima temporada, la estupefacción se apoderó de todos cuando expresó su renuncia a seguir al frente del Juvenil A a falta de ocho jornadas para acabar el campeonato. "Concebía una idea del fútbol y de sus valores que no se veía reflejada en el terreno de juego, algunos jugadores no lo entendían y creo que en este caso me veo obligado a dimitir. Espero que mi renuncia sirva como aliciente y empuje a los jugadores, como si fuera un revulsivo." Con estas palabras el mister se despedía de la plantilla junto a su inseparable ayudante José González. Los dos cedían el testigo de la dirección técnica del primer equipo a José Sandoval, Salvador Abòs y Manuel Carrasco, quienes lo dirigirán hasta final de temporada. Tras trece años en el "club de mi vida, ahora mismo siento un vacío enorme". Pedro Dólera dedicará lo que queda de temporada a centrarse en la obtención del título del primer nivel de entrenador y aún no ha pensado en proyectos futuros. Con vistas al próximo campeonato, el elegido para continuar con el equipo en Liga Nacional será Carlos Perales, actual técnico del juvenil B.

La dimisión de Pedro Dólera se precipitó después de la dolorosa derrota sufrida por su conjunto contra el Europa. Los pratenses finalizaron la primera parte con un 2 a 0, con goles de Miguel y Javi Lara. Los pronósticos, después de haber ganado la semana anterior a domicilio al

Cambrils, preveían optimismo. En tres minutos, el conjunto de Gràcia desmontó todas las ilusiones y fue capaz de remontar el marcador hasta el 2 a 3 e incluso marcar un cuarto gol. No era la derrota en sí, sino el hecho de cómo sucedió, la gota que pudo colmar la paciencia del entrenador, acompañada por la actitud de algunos jugadores cuando el marcador se volvió en contra. El martes 28 de marzo Pedro Dólera se presentó en el entrenamiento con un emotivo texto donde expuso las causas que le indujeron a presentar su dimisión irrevocable y, embargado por la emoción, abandonó el césped del Estruch.

Las riendas las tienen ahora el tridente técnico formado por hombres de la casa como Abòs, Sandoval y Carrasco. De momento su debut no les ha podido ir mejor. El primer partido de la era post-Pedro Dólera se solventó con una agónica victoria en Mataró por 2 goles a 3, otra vez con Javi Lara como gran protagonista del conjunto pratense. No en vano, el mediapunta escoleño se ha convertido en el máximo anotador del equipo esta temporada. La visita del Premià al Estruch también se saldó con una victoria local por el mismo resultado, 3 a 2. Esta vez, la Escola fue a remolque de su rival durante todo el partido pero acabó llevándose los tres puntos. Tras el parón de Semana Santa, la Escola espera a los rivales más duros de la temporada: Ferran Martorell, Gramenet, Barça y Espanyol B. La permanencia, a pesar de todo, está casi asegurada. ■

Fútbol • Murió el padre de Cucu

La familia pratense está de luto por la muerte de Antonio Fernández, padre del ex-portero del Prat, Francisco Fernández, «Cucu», muy conocido en nuestra población, sobre todo en San Cosme donde llevaba un kiosko.

Pelegrí sigue en racha

El pratense del Polvoritense Albert Pelegrí sigue en racha goleadora (ya lleva 14 goles) y está salvando al equipo barcelonés del descenso junto con los otros pratenses, Felipe y los hermanos Aitor y Sergio Mateos.

Ivi y Palet, en la selección

Los jugadores del Prat, Ivi y Palet jugaron con la Selección Catalana Amateur la Fase Final Estatal en Euskadi. Ivi fue titular y Palet salió en los minutos finales de la final ante Euskadi en donde los catalanes perdieron en los penaltis tras el 0-0.

Periquitos en Madrid

En la Final de la Copa del Rey de fútbol que enfrentó a Espanyol y Zaragoza en Madrid y en donde los periquitos vencieron por un 4-1, la Peña Blanc i blava del Prat desplazó a un gran número de aficionados a la final. El alcalde, Lluís Tejedor fue invitado por la directiva españolista.

Aniversario de la Peña Cuarta Lliga

Del 19 al 26 de marzo se celebró el 11º aniversario de la Peña Barcelonista Cuarta Lliga de Sant Cosme. No faltó la cena de hermandad a donde asistieron socios y simpatizantes.

Atletisme • L'1, el Trofeu Pratenc

L'1 de maig, a partir de les 9:30 hores, es celebra a la pista d'atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier, el Trofeu Pratenc d'Atletisme de Promoció i el Trofeu Infantil Femení Mónica Gregorio In Memoriam.

Patinaje de carreras • Los nacionales de pista en El Prat

El próximo 1 y 2 de julio El Prat será la sede de los Campeonatos de España de patinaje de carreras en categoría infantil y sénior.

El Cobra, segundo en la Liga

Disputadas dos jornadas de liga de la 1ª División Femenina, el CP Cobra, actual campeón, ocupa la segunda posición.

Waterpolo • Mar Sanroma al Europeo

La Selección Española de Waterpolo femenino dirigida por la pratense Mar Sanromá se ha clasificado para el Campeonato de Europa que se disputará del 1 al 10 de Septiembre en Belgrado tras superar a principio de Abril la Fase previa en Alcorcón (Madrid). Las chicas de Mar derrotaron a Chequia por 30-8 y a Ucrania por 22-5 y perdieron ante la otra clasificada, Grecia, por 8-12.

► Fútbol

Veteranos Prat: el placer de jugar a fútbol

Plantilla actual de los Veteranos Prat

DELTA / Con la filosofía de unir las cualidades deportivas y humanas se fundó el 14 de diciembre de 1974 los Veteranos Terlenka. La amistad fue el lazo que unió a un grupo de antiguos jugadores del Terlenka (actual Escola de Fútbol Prat Blaugrana y que más tarde por motivos burocráticos pasó a denominarse el actual Veteranos Prat) con el deseo de volver a revivir juntos el placer de hacer lo que deportivamente más le gustaba: jugar a fútbol. Así nació los Veteranos Terlenka. Hombres como Juanillo, Mijoler, Sánchez, Churri, Rubio, David, Núñez, Company y Pati, entre otros, fueron sus fundadores. Desde entonces un total de 32 temporadas y un total de 161 jugadores han pasado por la entidad. Catorce de ellos han sobrepasado

los 300 partidos jugados. El que más, Falo con 565 encuentros disputados. De todos Romero con 253 tantos es hasta el momento el máximo artillero.

Nadie de los que han estado en la filas de Veteranos Prat ha eludido nunca la competición y las ganas de ganar pero después de 32 años de existencia esta entidad de veteranos continua teniendo por encima de todo un objetivo; la amistad, el compañerismo, la constancia y el buen comportamiento deportivo.

Actualmente los Veteranos Prat juegan en la Preferente de la ACDEA y conforman la plantilla un total de 23 jugadores entre los que cabe destacar a Falo, Cruz, Amancio, Bartolo, Ballesteros, Doblas, Rufo, Iván, Oscar, Julio, Pepe Dolz, etc... ■

Lotina llamó al pratense Brian

MANOLOGOL / El juvenil pratense del Espanyol Brian Arqueros fue llamado por el técnico del primer equipo Miguel Angel Lotina para efectuar un entrenamiento el pasado jueves día 6 debido a la baja de Mauricio Pochetino. El defensa, que está haciendo una gran temporada con el equipo juvenil, que todavía puede proclamarse campeón de liga, ya había disputado algún amistoso con el Espanyol B a las ordenes de Joan Francesc Ferrer «Rubi», pero esta es la primera vez que entrena con el primer equipo espanyolista. El jugador vivió una gran experiencia con todas las figuras del equipo blanqui azul, Lotina le llamaba el chaval cuando se dirigía a él, e incluso el argentino

Zabaleta le quiso regalar unas botas viendo que las del pratense estaban ya un poco viejas, lástima que le quedaban pequeñas y al final no se las quedó. Brian llegó a comienzos de temporada al juvenil blanqui azul procedente de la Ferrán Martorell y ha jugado casi todos los partidos de liga, incluso ha marcado dos goles, el último en campo del Torre Levante en la última jornada disputada y cuando solo queda una para la conclusión de la liga. Precisamente el pasado 16 de abril el conjunto juvenil del Espanyol se proclamó subcampeón del torneo internacional MIC'06 celebrado en la Costa Brava y en donde cayó derrotado en los penaltis por la selección brasileña. ■

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Perruqueria

LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

GABINET d'OSTEOPATIA El Prat

Sergio Lucas Salas
Osteópata
C.O. MROE

Cita Prèvia
Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494

La osteopatía es el arte de provocar una autocorrección en el organismo. La manipulación visceral es uno de sus medios. La osteopatía actúa sobre la movilidad de los órganos (estómago, hígado, útero, vesícula biliar..) estimulando sus propias defensas y mejorando así su funcionamiento.

osteopatiaprat@hotmail.com

Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

► Bàsquet • Lliga EBA

Classificats per les fases d'ascens

El CB Prat ja està matemàticament classificat per a la fase d'ascens i ja espera rival per a l'eliminatòria prèvia

JUAN CARLOS CEBRIAN / Amb quatre victòries consecutives davant l'Eivissa, l'ADT Tarragona, el Valentine Montcada i el Mataró, el CB Prat ja s'ha assegurat la seva presència a la fase d'ascens, i ara lluitarà per acabar campió del grup C de Lliga EBA, posició per la que també lluita el Grupotel.com Muro.

El Prat no va donar cap opció l'Eivissa Patrimoni de la Humanitat (108-68) en un encontre que va deixar ja resolt en el primer quart (29-12). L'equip dirigit per Carles Duran oblidava així la seva derrota a casa davant el Navàs, l'única al Joan Busquets durant tota la temporada.

Vall-llobera, amb 20 punts, va ser el màxim anotador en un partit on va destacar també Carlos Larraz, amb 18 punts i 8 assistències.

Una setmana més tard, l'equip pratenc visitava la pista de l'ADT Tarragona, i també deixava clar que enguany està sent el conjunt més regular, emportant-se la victòria de Torreforta per un clar 62-76. Els pots blava van dominar el partit i van acabar decidint a l'últim quart, amb un parcial de 14-26. David Martínez, amb 16 punts i 5 rebots, va ser el millor dels pratencs.

Triomf espectacular a Montcada

Però sens dubte, dels últims triomfs, el més concluent va ser l'obtingut a Montcada, una de les pistes més complicades de la categoria, i on El Prat ja va perdre a l'anada de les semifinals de la Lliga Catalana. Vint-i-un punts va ser la di-

ferència final a favor dels pratencs (61-82), que ja van marxar al primer quart (15-27) i que van tenir en Txus Benito al seu màxim anotador, amb 17 punts.

Una setmana després, i abans de les vacances de Setmana Santa, el CB Prat no va donar opcions (82-67) un Mataró que té pràcticament un peu i mig a Copa Catalunya. Amb Albert Teruel, amb 19 punts i 5 rebots, fent un dels seus millors partits de la temporada, els de Carles Duran van certificar el seu accés a la fase d'ascens, on l'acompanyarà també el Grupotel.com balear, i on l'espera el segon o el tercer del grup D, que podria ser el Guadix, el Montilla, el Mérida o el Jerez. Cal recordar, a més, que aquesta eliminatòria prèvia es jugarà pel sistema d'anada i tornada.

Si parlem dels rivals que li resten als pratencs fins a final de lliga, aquests se-

El Joan Busquets, seu d'una concentració del Circuit Sots 20

El Poliesportiu Joan Busquets va acollir del 14 al 16 d'abril una nova concentració del Circuit Sots 20, que va comptar amb la participació de Pamesa, Ricoh Manresa, Forum Valladolid i DKV Joventut. Finalment, l'equip manresà es va proclamar campió del Torneig, per davant del Joventut, que va comptar amb la participació dels jugadors vinculats amb el CB Prat.

ran l'Alaior Opel Jovent, el Gynea CB Granollers i el Finques Olesa. A més, El Prat només depèn d'ell mateix per assolir el títol d'aquest grup C, fita que assolirà si suma almenys el mateix nombre de victòries que el Grupotel.com en aquests tres partits. Els balears jugaran contra Igualada, Navàs i Esplugues.

Sens dubte, però, la gran lluita es viurà per la tercera plaça, posició a la que encara aspiren vuit equips, quan només resten tres jornades pel final de la lliga regular. Un tram, per tant, molt emocionant. ■

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Pedro
ESPORTS

TEAM
MATCH

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

MD
mobldecor
EXCLUSIVAS

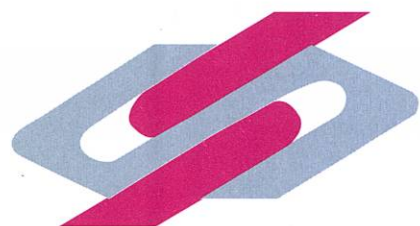
MOBLIDECOR símbol de qualitat y seriedad.
Pidanos información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

sm
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el
servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted
Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

SUEPRAT
Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A
C./ Ribes de Fresser, 7
Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42
08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245 C./ Bisbe Perelló, 6
Telf. 93 451 59 52 Telf. 93 804 25 54
08011 Barcelona 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38
08820 El Prat de Llobregat

► Voleibol

Esta será la tercera ocasión en la que los Vikings acceden a la liguilla de ascenso

Tri-campeones de Cataluña

MARTA BUCETA / Por tercer año consecutivo el Club Voleibol Prat se ha proclamado Campeón de Liga, si bien este año con un juego menos vistoso que en las ediciones anteriores pero igual de efectivo. Cabe solo recalcar el dato que en esta temporada el equipo de Juan Carlos Moreno ha vuelto a conseguir

Permanecer invicto en su casa, y es que el Julio Méndez no conoce la derrota en partido oficial desde octubre del 2003. Éste es un simple dato que da idea de la supremacía de los pratenses en las últimas temporadas.

El Campeón de Cataluña, el CV Prat, y el subcampeón, el CV Olot, serán los encargados de representar a Cataluña en las Fases de Ascenso a 1ª Nacional que se celebrarán los días 4, 5, 6 y 7 de mayo en Valencia. Los rivales de los equipos catalanes serán el CV

Altea, Cor Pitius Ibiza, CV Manacor, CV Caravaca y los anfitriones, el CV Valencia.

Segun Juan Carlos Moreno, entrenador de los Vikings: «las fases son un torneo muy difícil, sólo tiene asegurada la plaza de ascenso el campeón, no hay margen de error, los equipos suelen tener un nivel bastante alto y la motivación es máxima, sobre todo para los locales. Perder un único partido significa decir adiós a todas las aspiraciones. Tenemos experiencia en eso ya que en las dos últimas fases hemos caído en semifinales y por la mínima (3-2). Por nuestra parte vamos a las fases con muchas ganas, pero con un equipo algo mermado por las lesiones. Aún así estoy totalmente convencido de las posibilidades del equipo y sé que mis jugadores van a dar el 120 por 100 en cada partido.» ■

► Duatlón

Victoria del CN Prat al duatló de Vilafranca

VÍCTOR DOBAÑO / L'equip de Duatló del Club Natació Prat, va assolir la seva primera victòria per equips el passat 2 d'abril en una prova oficial del Circuit Català de Duatló, tot i no pertànyer a la Lliga Nacional Catalana. El duatló en qüestió va ser a Vilafranca, sobre les distàncies de 5 km a peu, 20 km de ciclisme, i 2,5 km a peu. El gran paper de Richard Calle (segon a la general a pocs segons del guanyador), i Felix Perez (quart), amb l'ajuda de Alex Zanuy (novè), van signat l'actuació més destacada de la present temporada pel conjunt pratenc. Paralelament, sis integrants del CN Prat van participar en el Campionat d'Espanya de Duatló per Categories Menors en la localitat burgalesa de Milagros, destacant les actuacions dels cadets Paloma Dorvil (onzena), Joel Espina (tretzé), i la sub-23 Adrijana Farrés (setena).

Continuan amb els èxits del triatló local, Sant Guim de Freixenet va ser seu el passat diumenge

19 de març, de la quarta prova del Circuit Català de Duatló. A més, la prova suposava el Campionat de Catalunya per Grups d'Edat. Si a Barcelona i Reus varen fer segons per equips i a Manresa tercers, a la Segarra han tornat a pujar al segon esglaió del podi. Aquesta brillant actuació fa que es refermi la segona posició a la Lliga Catalana de duatló.

Richard Calle va tornar a ser el millor amb una meritòria tercera posició a la general. Fèlix Pérez i Carlos Luís van ser els altres dos millors homes de l'equip que junt amb el Richard van aconseguir el subcampionat per equips, per darrera del intractable Reus-Ploms.

A nivell individual, a les classificacions de les diferents categories d'aquest Campionat de Catalunya de Duatló, Lluís Florensa i Loli Parra van estat primers (55-59 i 30-34 anys), Pedro Rodríguez i Rubén Sanz segons (50-55 i 15-19 anys) i Richard Calle va estar tercer de 25-29 anys. ■

VIII CURSA DELTA PRAT
III Cursa Infantil
 EL PRAT DE LLOBREGAT • DISSABTE 3 DE JUNY DEL 2006 A LES 19:00
10 KM
 EN UN CIRCUIT URBÀ PER EL PRAT
 SORTIDA I ARRIBADA A LES PISTES MOISÈS LLOPART
 • Complex Esportiu Municipal Sagnier •

ORGANITZA
DELTA
 PRATENC
 CLUB DE TRIATLÓ

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mobil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

Ferram

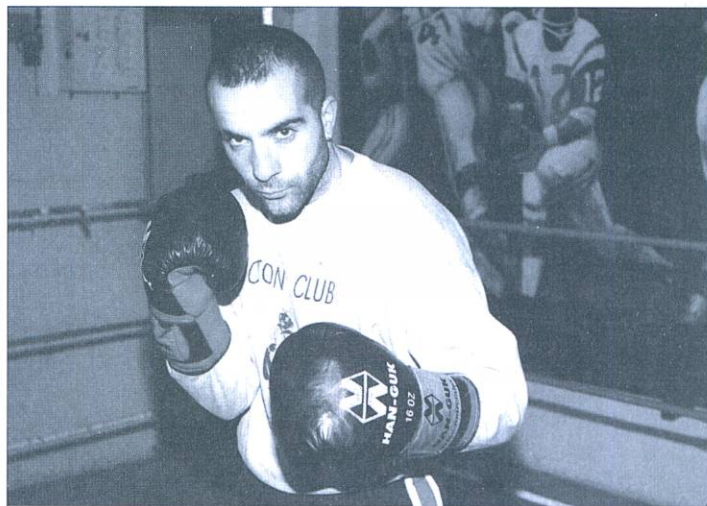
Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

► Boxeo

Una velada de las que hacen afición

Sugar Ureña volvió y venció. El pratense no acusó los meses de ausencia del cuadrilátero

E. ILLO / Gran velada de boxeo la que se pudo ver el pasado 31 de marzo. La expectación de los días previos confirmó las previsiones y la velada estuvo organizada a un gran nivel por parte del Club Boxeo Prat y Barcelona Eventos. Cerca de 1000 personas abarrotaron el pabellón cubierto del Sagnier, circunstancia que no se recordaba desde el día en el que Tito López ganó el Campeonato de España y en donde entraron unas 1200 personas.

En cuanto a lo propiamente deportivo los pupilos de Agustín González hicieron pleno. Cabe destacar las victorias de Guzmán « El bueno », Raúl Saiz y cómo no, de "Sugar" Ureña. Todos estuvieron en su línea de siempre. En un apartado especial coloca-

remos al pratense Hadjaidji que con su buen estilo, agresividad, compatibilidad y su buenas maneras de entender el boxeo hicieron animar a los aficionados que se dieron cita en el Sagnier. En cuanto al combate de exhibición la pratense Mari «la cariñosa» tardó poco en enviar a la lona a su contrincante, pues del primer derecho a la mandíbula acabó rápidamente con la exhibición. Lo de «cariñosa» nada de nada. La pratense tiene buenos puños y va al grano aunque sea de exhibición. Reseñar también el debut de Cristian Garrido. Asistieron a la velada el presidente de la Federación Catalana de boxeo, Juan Antonio Fuertes y el campeón de España de los pesos mini-moscas y mosca, «El Chino», entre otros. ■

► Hoquei

El CH Prat amb mires a la propera temporada

ELISENDA GÁLVEZ / A falta de pocs partits per acabar la temporada 2005-2006 els pratencs ja estant pensant en la 2006-2007 per posar remei a les dificultats que s'han trobat aquest any. Ara son catorzens a la classificació del grup A de la segona catalana. Les lesions en alguns membres de l'equip han perjudicat al senior B del CH Prat que ha perdut els últims quatre partits disputats.

El CH Prat aconseguia un 4 a 9 davant del CES en un partit

totalment dominat pels barcelonins. Contra el CP Masquefa el resultat va ser de 13 gols 5. El AE Santa Isabel va guanyar als pratencs al Sagnier per 4 a 7 aconseguint separar-se dels pratencs en la classificació. El Santa Isabel és 13è però després de uns bons resultats en els últims partits ha aconseguit separar-se en punts del CH Prat. L'últim enfrontament va ser contra el Laieta on els pratencs van caure per 3 a 7. ■

► Ciclisme

Borja Murillo venció en Tarragona

MANOLOGOL / El ciclista pratense Borja Murillo, del Club Costa Daurada Coluer Manaval, de 17 anys, se adjudicó el Open de Tarragona de BTT en categoria Junior, que se disputó el pasado domingo día 2 en la localidad tarraconense de Gandesa. Borja que tiene un ampliò palmars pese a su corta edad ya se había adjudicado dicho trofeo el año pasado, donde también logró la victoria en el Campeonato de Catalunya Bike Marató, en la subida Polar-Las Juntas de Granada y la General de la Copa de Tarragona, además de quedar subcampeón de Catalunya XC, tercer clasificado en la Final del Open de España Festibike en Madrid y 4º en la General del Open de España.

Así mismo el pratense se proclamó campeón de Catalunya Team Relay en el año 2004 en categoría Cadete y este pasado fin de semana logró en un espectacular circuito en la montaña de Montjuic una meritoria 10ª posición en el Trofeo Internacional Ciudad de Barcelona Gran Premio Massi, valedero para la Copa Catalana Internacional y donde los franceses coparon las primeras. Borja rodó siempre entre los primeros, pero una inoportuna caída le hizo ir a remolque el resto de la carrera, que constaba de 4 vueltas a un circuito de 7 kilómetros. Este año también ha participado en varias pruebas más, dos pruebas del Open de España y dos de la Copa Catalana Internacional. ■

P CRISTALERÍA
METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ► mallorquinas ► rejas
► ballestas mamparas de baño ► vidrieras de aluminio y emplomadas
► cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

► Atletisme

Medalles de plata i bronze per a l'equip femení de relleus

JAUME VILÀ / El dissabte 1 d'abril es va disputar a Tarragona, el Campionat de Catalunya de Relleus de Promoció, amb la participació de quatre equips del Pratenc AA: el cadet femení (semifinalista en els 4x100); el cadet masculí (semifinalista en els 4x100); l'alevi masculí (semifinalista en els 4x60); i l'alevi femení (medalla de plata en els 4x60 i medalla de bronze en els 3x600).

L'equip aleví femení, que ja es va proclamar Sots-Campió de Catalunya de Marxa Atlètica per equips en el Gran Premi de Marxa Atlètica Ciutat del Prat, va tornar a demostrar que és un dels millors i més complets equips de Catalunya d'aquesta categoria, en ser l'únic equip aleví femení que va pujar al podi en les dues proves de la seva categoria: els relleus de 4x60 i de 3x600.

Les integrants del relleu de 3x600: Estela Pellicer, Paola Mateo i Claudia Capdet, que anaven amb la setena millor marca de la prèvia que la setmana abans es va fer a Mollet, van guanyar la medalla de bronze en una cursa molt emocionant, que no es va decidir fins al final. Més tard, les alevines van participar en el relleu de 4x60, amb Raquel Gras, Claudia Capdet, Estela Pellicer i Cristina Lara. En aquesta cursa, l'equip del Pratenc AA tenia la millor marca de totes les participants, però finalment es van haver de conformar amb la medalla de plata.

Hach gana la II Cursa per la Vida

Saita Hach fue el vencedor absoluto de la II edición de la Cursa per la Vida celebrada en el Prat el pasado 2 de abril. Hach cubrió los 5 kilómetros de los que constaba la prueba en un tiempo de 16'21. En categoría femenina la pratense, Assumpta Cols fue la ganadora con un crono de 24'08. El resto de vencedores fueron: Marc Correa y Aida Angel en la categoría de menores de 12 años y Joan Planas y Núria Fernández entre los 13 y 18 años. La prueba organizada por la «Ass. Catalunya contra el càncer y Amics de la Unesco del Prat contó con una participacion de cerca de 300 corredores con una inscripció de 500 que aportaron seis euros en la lucha en contra del càncer para la asociaci3n local.

Continuen els èxits de la Marxa Atlètica

Després dels èxits dels marxadors de promoció del Pratenc AA en el Gran Premi de Marxa Atlètica Ciutat del Prat, han continuat les bones actuacions a Hostalets de Pierola (sis podis), a Badalona (sis podis) i al Raimon Lozano de Barcelona (cinc podis). Tots els podis s'han assolit en categories de promoció, destacant el marxadors cadet Oriol Garcia, l'alevi Enric Bartra que han pujat el podi en les darreres tres proves de Marxa Atlètica que s'han celebrat a Catalunya.

Comença la Lliga Catalana d'Atletisme

Ha començat la Lliga Catalana d'Atletisme pels dos equips seniors del Pratenc AA, amb objectius molt diferents. L'equip femení, a la primera categoria, busca la permanència per segon any seguit a la màxima categoria de l'atletisme català i l'equip masculí, a la tercera categoria, busca un ascens que l'any passat va tenir molt a prop. Després de la primera jornada classificatòria, els equips masculí i femení són primer i cinquè dels seus grups corresponents. ■

A la foto: Equip aleví femení del Pratenc AA de relleus. D'esquerra a dreta: Paola Mateo, Claudia Capdet, Cristina Lara, Estela Pellicer i Raquel Gras.

Bar Restaurante la
STELLANA desde 1968
• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

BONITO DEL NORTE
ENSALADILLA RUSA
PULPO A LA GALLEGA
CALAMARES ANDALUZA
JAMÓN CANARIO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

C. Penedès 117 (Cantonada
Av. Verge de Montserrat)
08820 • EL PRAT

*Clinica
Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

☎ 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries,
46 DELTA • ABRIL **electrocardiogrames**
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

MONTBLANC CROSS PARKER SHEAFFER pierre cardin WATERMAN

The Writing Obsession!

INOXCROM

SERVEI SECRETARIA
Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

15 Anys
Ajudem a fer...
País!!!
Pobles!!!
GRUPRAT, S.A.
C/ DE LAS MORERAS Nº 13 POL. IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)
TEL: 93 370 90 01 - 93 370 90 02 FAX: 93 370 90 21 E-MAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Anys. 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

144 mts.
Continuem avançant junts

**Anys 2004 ...
Amb la Indústria !!**

El futur es aquest.
(Pobles Avançats)

1er de Catalunya y España

El motor de l'Economia

Recomendada per la Ley de Riesgos Laborales

GRUPRAT S.A. C/MORERAS Nº 13 POL. IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT
☎ 902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Aeroport: tres i no més

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, defensa cada cop més obertament la idea de construir una quarta pista a l'aeroport del Prat. La nova pista es construiria amb total probabilitat guanyant terreny al ja malmès litoral de la ciutat. Amb aquest posicionament, la Generalitat -amb recolzaments de pes com són els de la Cambra de Comerç i l'Ajuntament de Barcelona- ha optat per defensar un model aeroportuari insostenible per al Prat, una ciutat sobrecarregada d'infraestructures que estan fent desaparèixer les zones de conreu, les pinedes i la platja.

La ciutat del Prat va pagar un gran peatge acceptant el desviament del Llobregat per tal de facilitar l'expansió del port de Barcelona, responsable alhora de la pèrdua de sorra del nostre litoral. Tot i així, la construcció de la depuradora -aparellada al desviament- semblava el punt de partida d'una platja amb aigua neta. Ara que l'aposta de l'ajuntament per recuperar l'entorn de la platja es comença a percebre, seria un enorme pas enrere prescindir d'un altre tram menys de costa per tal d'afavorir un creixement aeroportuari desorbitat, innecessari i mal planificat. Una prova d'això és que la tercera pista -que va suposar una inversió multimilionària i la pèrdua de milers d'arbres de la pineda de Can Camins- ha acabat esdevenint incòmoda i infrautilitzada. És incòmoda per als passatgers, que quan aterren han d'esperar vint minuts per arribar a les terminals -sense ànim d'ofendre cap enginyer, potser calia haver pensat en construir les noves terminals al mateix temps que la pista- i alhora és incòmoda perquè provoca sorolls sobre l'acomodat veïnat de Gavà-Mar. Conclusió -defensada implícitament pel conseller Nadal-: cal una quarta pista per subsanar el nyap de la tercera.

Que subsanin, sí, però no a costa, un cop més, del nostre territori. Els models aeroportuaris de Barcelona i Barajas són incomparables perquè les condicions del territori -Madrid no té mar ni muntanya en 100 quilòmetres a la rodona- són senzillament incomparables. Potser és hora que els cervells tècnics propers al poder polític comencin a pensar en un model aeroportuari descentralitzat i valorin l'opció de potenciar aeroports com els de Reus o Girona, situats a poc més d'una hora de Barcelona.

Respecte als nostres polítics locals, aquesta és una oportunitat de reconciliar-se amb els ciutadans plantant cara de veritat al que podria ser una nova agressió a l'espai natural pratenc. Primer va ser el regidor d'Urbanisme, Sergi Alegre, qui va afirmar en una televisió pública local que al Prat no hi hauria quarta pista. En aquesta edició de Delta, unes pàgines més endavant, l'alcalde, Lluís Tejedor, es mostra també ferm: "Ni un pam més per l'aeroport", afirma durant una entrevista. Ja hem patit les conseqüències d'un "desviament" històric d'opinió. Potser la gent del Prat no estaria disposada a perdonar-ne un segon.

Delta
LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalias

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macías, Javier Martínez, Mariano Martínez, Laura Ramos, Agustín Morales, Óscar Solsona • Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà
Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós
Maquetació: Mariano Martínez

ACPC

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics: La Impremta
Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

(imatge avió portada: Infografia AENA)

EL TEMA

5 L'estació provisional de Renfe allunya els usuaris

L'ENTREVISTA

6 Lluís Tejedor, alcalde del Prat, ens parla de la nostra ciutat un any abans de les eleccions

LA POLÍTICA

17 Joan Tardà defensa al Prat el no a l'Estatut d'ERC

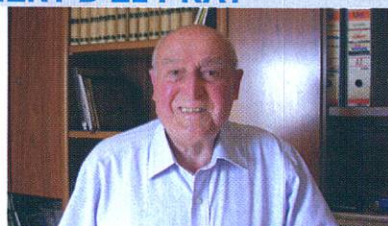
LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

20 La platja es comença a rentar la cara

LA GENT D'EL PRAT

25 José Ros, un testimoni de la Guerra Civil

LA CULTURA

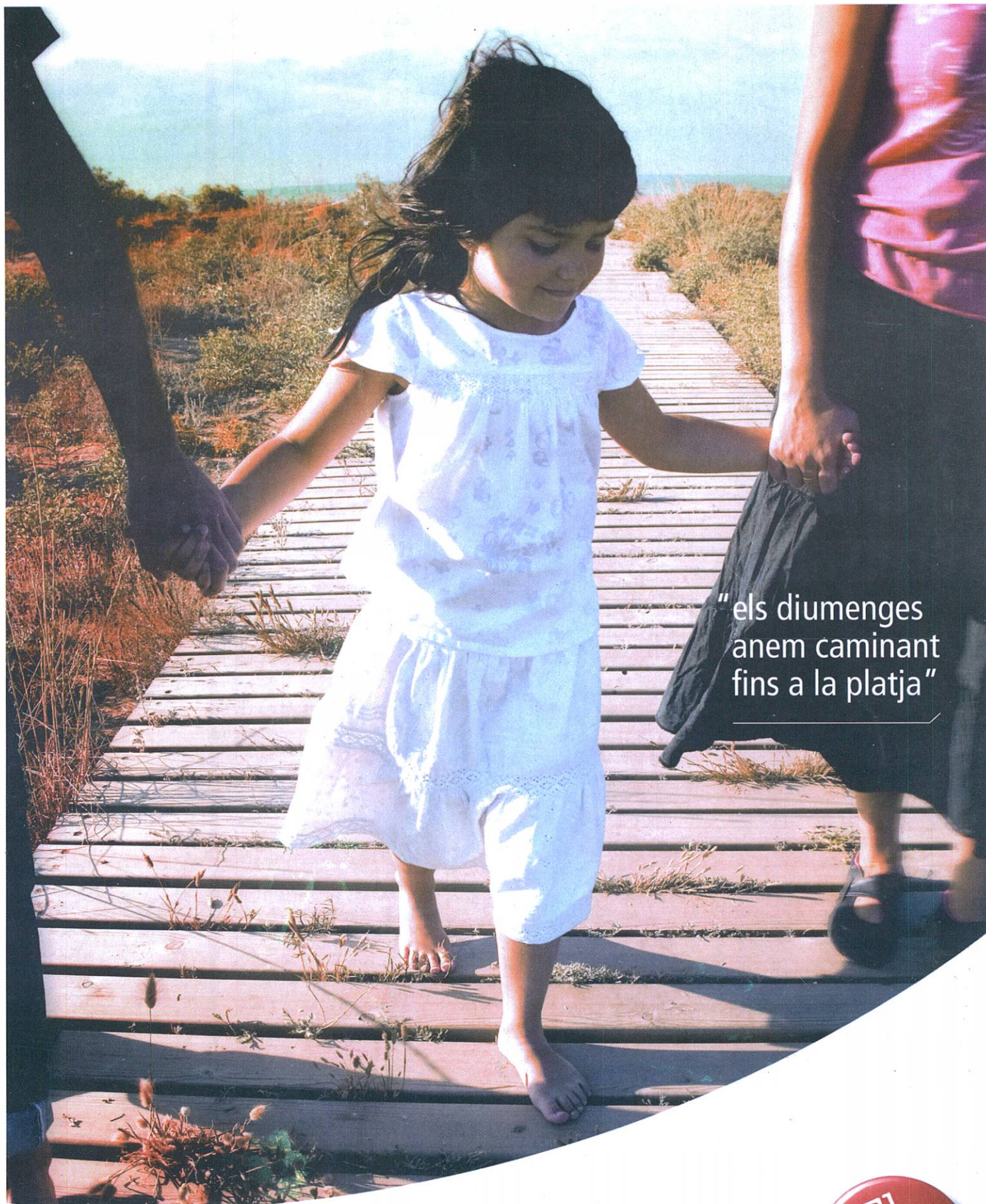
31 La Capsa inicia una nova etapa amb nous gestors

ELS ESPORTS

37 L'AE Prat s'asegura la seva permanència a Tercera Divisió

"els diumenges
anem caminant
fins a la platja"

M'agrada la tranquil·litat. M'agrada anar caminant fins a la platja.
M'agraden els petits grans pobles. M'agrada viure al delta d'un riu.
M'agraden els meus veïns. No sé si jo he triat el Prat per viure, o si el Prat
em va triar a mi. El que sí que tinc clar és que **el Prat és el meu lloc al món.**

